

■ ECONOMIA

Cambio de 'chip' de la automoción que dejará de ser solo una fábrica para ofrecer servicios extra

[págs. 24-25]

LA AGRICULTURA Y LOS ESPACIOS NATURALES CONVIVEN JUNTO A LAS DENSAS CIUDADES

■ EL TEMA

El valor (in)calculable del Delta. ¿Cuanto vale un espacio como este en medio de la urbe?

[págs. 8-13]

ellobregat

n.118.1

Desembre 2016
premsa local

www.ellobregat.com

Puigdemont: "El Baix Llobregat tindrà més potència en una Catalunya independent"

[págs. 16-19]

■ El Llobregat entrevista el president de la Generalitat de Catalunya, Carles Puigdemont

frigo tienda

VENDA AL DETALL PREUS AL MAJOR
VENDA DE PEIX I MARISC
PRODUCTES ULTRA CONGELATS

Vine a la FRIGOTENDA i descobreix la immillorable gamma de peix i marisc ultracongelat de primera qualitat.

Obertura del 16 de novembre al 5 de gener.
Novembre (L-V) De 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Desembre (L-V) De 10 a 20 h. Dissabtes de 10 a 14 h

www.frigotienda.es Tel: 934 791 640
Polígon Industrial Pratenc C/ 111 s/n El Prat de Llobregat

ESCAMARLÀ
12,10 €/Unid.

GAMBÓN GRAN
9,15 €/Kg.

Solucionamos problemas
económicos urgentes
Garantía de propiedad
Firma ante notario
Respuesta inmediata
Sin gastos anticipados

Passeig de Gràcia 63 2n4
08008 Barcelona

www.barnacredit.com

Apuntes desde el subsuelo

Antonio Fornés

DOCTOR EN FILOSOFÍA Y ESCRITOR. SU ÚLTIMO LIBRO ES 'CREO, AUNQUE SEA ABSURDO, O QUIZÁ POR ESO' (DIÉRESIS)

Trump, la “canalocracia” y el concejal de L’Hospitalet

Ocurrió apenas a quinientos metros de mi casa, en el abigarrado mercado ambulante de “los pajaritos”: Un descerebrado arremetió contra un concejal de Ciudadanos que estaba repartiendo propaganda de su partido y acabó propinándole un tortazo en la cara y un puñetazo en el abdomen. En su idiotez, probablemente este tipejo violento está convencido de que el suyo fue un acto de progresismo y modernidad ante la “provocación insoportable” de que alguien exprese libremente sus ideas. En esto hemos acabado, en que los presuntos progresistas se hayan convertido en simples y vergonzantes fascistas.

Resulta inaceptable que la acción política en nuestro país y en el mundo en general esté caminando hacia atrás, volviendo a tiempos y actitudes que deberían haberse olvidado y que sorprendentemente los voceros políticos de la modernidad han vuelto a poner de moda, esos voceros que a fuerza de criticar a la “casta política” o al estado opresor y centralista, parece que quieran convertirse en lo que de Maistre, con total inspiración, llamó “la canalocracia.”

Personalmente empiezo a estar harto de esta canalocracia que cree que ser demócrata consiste en abuchear al contrario, perseguir mediante escraches a la gente, o asaltar la capilla de la Universidad Complutense.

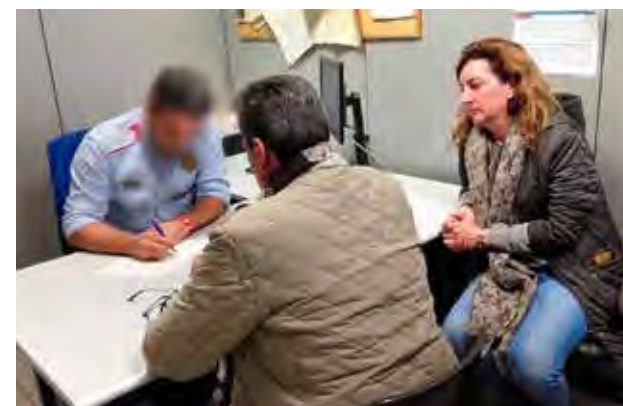
Uno observa a estos nuevos figurantes de la política en minúsculas que nos ha tocado vivir y no puede sino sentir asco de su ignorancia y su prepotencia. Al reflexionar sobre esta cuestión me ha venido a la cabeza la muerte de Robespierre, el líder fundamental de la Revolución Francesa, proceso histórico que forjó nuestro actual modelo político democrático.

Pues bien, cuando harta de su política, la reacción se disponía a detener a Robespierre para acabar con su vida, el revolucionario francés intentó defenderse públicamente de las acusaciones que se le hacían, pero los reaccionarios le impidieron tomar la palabra mientras gritaban ¡Que no hable, porque si habla se salvará! Por supuesto, Maximilien Robespierre sería guillotinado sumariamente y a toda prisa la mañana siguiente...

¿Se dan cuenta? Los reaccionarios, disfrazados ahora, lamentablemente, de progresistas, siempre han actuado igual: sabedores de que sus argumentos son inferiores aplastan la razón y la reflexión con insultos, gritos y, finalmente, golpes.

Es algo que no acabo de comprender y en lo que nadie parece reparar. Así, Donald Trump, por ejemplo, gana democráticamente, y de forma absolutamente legítima las elecciones en Estados Unidos y los presuntos demócratas de todo el mundo se ponen las manos en la cabeza y salen a la calle a protestar. ¿Pero por qué protestan? ¿Acaso no ha sido el pueblo americano quién ha decidido libremente? ¿O es que sólo somos demócratas cuando gana aquel que nosotros queremos? ¿Los individuos que se han agolpado frente a la torre Trump para abuchear al futuro presidente de los Estados Unidos no se dan cuenta de que al hacerlo, con su actitud, le están dando la razón?

Siento un total desprecio intelectual por Trump, y sin, por supuesto, querer equipararlos en absoluto, no tengo ninguna cercanía política por el partido del concejal agredido. Pero eso da igual. Porque digámoslo de una vez para que finalmente la canalocracia lo entienda: la democracia, o es perfectamente ética o no lo es, o cumple absolutamente las leyes

MIGUEL GARCÍA DENUNCIÓ LA AGRESIÓN A MOSSOS D'ESQUADRA

o no lo es, o respeta y escucha las opiniones de los demás o no lo es.

La democracia fue el anhelo más profundo del pensamiento ilustrado, cuna intelectual de la Revolución Francesa. Hombres que se lanzaron en busca de la verdad a través de la razón y que tuvieron como eslogan el famoso “sapere aude” es decir, atreverte a saber, atreverte a pensar. Pues bien ése es el ruego que lanzo a todos los militantes de esta “canalocracia” que nos rodea: atreveos a pensar por una vez y dejad de gritar, abuchear y agredir. **///**

MERCA CHINA

TOT PER AL NADAL AL MILLOR PREU

Ctra. Laureà Miró, 359

C. C. Parc Sant Feliu

**UN SEAT IBIZA POR 9.600 €
NO ES NORMAL**

TECNOLOGÍA PARA DISFRUTAR

UN SEAT IBIZA SUPEREQUIPADO Y CON SEGURO A TODO RIESGO POR ESTE PRECIO, ES EXTRAORDINARIO.

Es normal que busques un coche equipado con lo último en tecnología, seguridad y con el mejor diseño. Por eso, el SEAT Ibiza está equipado con **llantas de aleación, faros antiniebla, Control de velocidad crucero, Asistente de arranque en pendiente, Detector de fatiga, Radio Media System Touch con USB, volante multifunción con Bluetooth®, ordenador de a bordo y aire acondicionado.** Lo que no es normal es que solo cueste 9.600 € y además incluya **seguro a todo riesgo.**

YouTube .COM/TUSEAT

f .COM/SEAT

Twitter .COM/TUSEAT

SEAT.ES

Consumo medio combinado de 3,6 a 6,2 l/100 km. Emisiones de CO₂ de 93 a 145 g/km.

PVP recomendado para Península y Baleares para Ibiza 5P 1.0 MPI 55 kW (75 cv) Reference Plus Limited 9.600 € para clientes particulares que presenten la documentación de un Vehículo de Ocasión de más de 4 años de antigüedad. IVA, transporte e impuesto de matriculación, aportaciones comerciales de marca, concesionario y Volkswagen Finance incluidos en el precio. Oferta válida hasta el 31/12/2016 para clientes particulares que financien a través de Volkswagen Finance, S.A. EFC según condiciones contractuales un capital mínimo de 9.500 €, con una permanencia mínima de la financiación de 48 meses. Campaña incompatible con otras ofertas financieras. Esta oferta incluye el Seguro a todo riesgo con franquicia de 300 € con Mapfre para clientes mayores de 25 años gratuito durante el primer año. Imagen acabado Ibiza Style con opcionales.

El comercio local inicia la campaña de Navidad con el optimismo de mejorar el año

El comercio de proximidad cierra el año ligeramente mejor que en 2015 y espera que siga la progresión en 2017

Las iniciativas que emergieron con la crisis se han consolidado, junto a las tradicionales luces y ferias

Marta Fernández

Desde el Ànec Blau de Castelldefels hasta el Gran Vía 2 de L'Hospitalet, pasando por el Barnasud de Gavà, el Vilamarina de Viladecans, el Alcampo de Sant Boi y el Splau de Cornellà. El sur del Baix Llobregat está cargado de grandes centros comerciales.

Para colmo del comercio de proximidad, desde octubre se ha sumado a esta lista el nuevo outlet de Neinver en Viladecans. Con este panorama, el pequeño comercio afronta una nueva campaña de Navidad, sin duda, la más importante del año.

Que se nos escuche

Con el nuevo outlet en marcha, vamos al centro de Viladecans, para conocer el

estado de salud del comercio local. Esteve Blanch, presidente de Xarxa de Comerciants reclama que “se nos escuche. Hemos realizado una reunión con todos los asociados y no asociados para que cada uno diga lo que les gustaría cambiar, desde una farola hasta implicarse más en algún evento, lo que haga falta para intentar canalizar y presentar al alcalde, Diputación de

EL OUTLET DE NEINVER, EN VILADECANS, ABRIÓ SUS PUERTAS EL 27 DE OCTUBRE

Barcelona y la Generalitat, una lista de prioridades que necesitamos para el comercio de proximidad y poder hacer competencia a las grandes superficies”. Por el momento, Blanch asegura

que “si van a venir tantos turistas como se prevé a raíz de la última gran apertura comercial, queremos un mapa donde indique la situación de los restaurantes, bares y tiendas de Vilade-

cans que hasta el momento no se ha realizado”.

Mientras tanto, no se deja de trabajar para conseguir buenos objetivos, y no hay duda que este último mes del año es el mejor para ello. La campaña de Navidad de Viladecans contará con una novedad, y es que, por primera vez, todas las entidades del municipio (comercios, Ayuntamiento, sector de la hostelería y mercados) realizan una campaña conjunta, con lo que todas las calles portan la misma imagen corporativa, “eso nos hace ahorrar para invertir en mejores actividades” dice Blanch para El Llobregat. Este año el late motiv de la campaña de navidad es, ‘Torna la il·lusió del Nadal’, “porque a veces el adulto tiene más ilusión que el niño”.

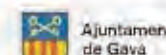
“Desde el 2 de diciembre arrancamos con un acto festivo con la encendida

urbanshopping.cat
#urbanshopping
#ComerçdeGavà

info: gava@urbanshopping.cat

del árbol navideño. La fiesta continúa durante todo el mes de diciembre, con varias actividades, como la cursa de Papa Noel con fines solidarios, un caga tió gigante de ocho metros que ocupará la Plaza de la Vila el día 24 de diciembre", explica Blanch. También desde ese mismo día hasta el 3 de enero se realizarán en las calles, los juegos de mesas tradicionales como el parchís, el twistter y el tres en raya, entre otros, pero con una característica especial, serán gigantes, con vinilos en el suelo, donde las personas serán las fichas del juego.

"Para finalizar la campaña de Navidad, el 3 y 4 de enero se hace el campamento real junto con el Ayuntamiento donde los más pequeños llevan sus cartas a los pajes reales, y mientras esperan pueden hacer actividades varias" cuenta el presidente de la entidad.

Preocupados

Nos movemos a la población vecina de Gavà, donde el comercio local se puede mostrar algo preocupado, tal y como nos muestra Josep Parès, presidente de la associació L'Illa del Centre: "La asociación en su conjunto está en contra de estas grandes aperturas, y todos pensamos que nos va a afectar, de hecho estuvimos en una reunión con la Generalitat de Cataluña, la cual había hecho un estudio sobre el impacto que afectará a la bajada de ventas, y nos alarmaron un poco porque estaba entorno a un 13% aproximadamente, lo cual supone mucho dinero".

Si bien es una competencia más directa de otros centros comerciales que del comercio local, las tiendas de la ciudad también sienten como disminuye su clientela. Sin perder optimismo, Parès nos cuenta lo que preparan para la campaña más importante del

año, las compras navideñas. "Por segundo año consecutivo hemos apostado por el trenet, en el que te puedes montar para dar un paseo por la ciudad a través de un tiquet que se adquiere en las tiendas cuando la gente realiza su compra, el año pasado fue un éxito y por ello lo volvemos a traer junto a la otra Asociación de Comerciantes de Gavà, y de esta manera compartimos gastos".

Sorteos navideños

El Sorteo de Navidad no solo se celebra el 22 de diciembre con los niños de San Ildefonso como protagonistas. Aprovechando el filón del día 22 de diciembre, varias ciudades apuestan por llevar a cabo sorteos en el que los premios son descuentos o vales en las tiendas del territorio. Gavà, por ejemplo, realiza un sorteo de reyes con un cheque valorado en 1.500 euros de regalos para gastar en las tiendas de proximidad.

Sant Boi se une a ello y la Asociación de Comerciantes "Sant Boi Comerç" realiza un sorteo bajo el título "Quina Sort 6.000 euros" que consiste en repartir dicha cantidad en tres premios de 3.000, 2.000 y 1.000 euros, con el que el cliente premiado podrá gastar en las tiendas de proximidad asociadas.

El Baix, de feria

Así mismo, otra actividad que se realiza en la población para el incentivo de promover el movimiento en sus calles y que los ciudadanos disfruten de lo que ésta les ofrece es la iniciativa de tres de sus restaurantes, Cal Vitus, Marimorena y el Pou de la Beleta, los cuales se unen con motivo de la Fira de la Purísima, para realizar unos menús de cocina tradicional catalana basada en platos de la población de Sant Boi. Estos menús están llenos de historia y cultura

gastronómica, en la manera en que nuestros antepasados realizaban sus guisos y sus platos con una gran materia prima de las huertas. Los tres implicados realizarán unas jornadas gastronómicas, en sus restaurantes los días 6, 7 y 8 de diciembre.

En otra ciudad en donde se cuida la gastronomía, El Prat de Llobregat, la asociación de comerciantes "Prat Gran Comerç" realiza la tradicional iluminación de sus calles. Las tiendas del municipio hace, en cualquier caso, sus propias promo-

ciones para sus ventas, así como la decoración de sus escaparates. Eso sí, todas ellas tienen algo en común: la tarjeta vip, disponible durante todo el año, con la que los clientes tienen ventajas cuando realizan sus compras en las tiendas de

proximidad. Para dar inicio a estas fechas, el municipio realiza la tradicional Fira de los gallos, es aquí donde la entidad muestra en un stand la información de sus comercios y las ventajas que tiene realizar las compras en ellos. Referente a la

VINEABUSCAR
**JAE L CATÀLEG
DE NADAL!**

DRIM

**JOGUINES
10€**
PACK COIXÍ
+ MANTA

**PAW
PATROL**

**Disney
Soñoluna**

COIXÍ+

REF: WD18211 (SOY LUNA), 2.000 UNITATS • BL18046 (BLAZE), 1.500 UNITATS • PW16295 (PAW PATROL), 2.000 UNITATS • PW16296 (SKYE EVEREST), 4.000 UNITATS

NOMÉS DEL 28/11 AL 11/12

SANT BOI DE LLOBREGAT: C/ Indústria, 17 cantonada C/ Tres d'Abril (Davant ABACUS) **NOVA** • **HOSPITALET DE LLOBREGAT:** C.C. GRAN VIA 2, Avda. de la Gran Via, 75 • C.C. LA FARGA, Avda. Josep Tarradellas, s/n. • C/ Dr. Jaume Ferran i Clua, 9-11 • Avinguda del Masnou, 15 (davant bombers) • **CORNELLÀ DE LLOBREGAT:** C.C. LLOBREGAT, Carretera Sant Joan Despí, s/n. Local MB-03 • C.C. SPLAU, Avinguda del Baix Llobregat, s/n. Local 39-40 • **CASTELLDEFELS:** C.C. ÀNEC BLAU, Avinguda Canal Olímpic, 24. Local A-42/43

NOVA WEB: WWW.DRIM.ES

última apertura del centro comercial The Style Outlets de Viladecans, Francisco Fernández, presidente de la Asociación de El Prat de Llobregat cuenta que “indudablemente cada vez que se abre un nuevo centro comercial o se inaugura un establecimiento, sea pequeño o grande, afecta al resto de sector, porque hay que uno más para repartir la tarta”.

Con esta visión positiva, Francisco Fernández nos explica que “el comercio de proximidad a lo largo de su historia ha sufrido muchas agresiones y muchos cambios de moda, pero sigue estando ahí y seguirá estando. El tipo de cliente de un comercio y otro es diferente, hay que fijarse también, no solo en los grandes centros comerciales, sino en la competencia más directa, que en nuestro caso son los comercios de proximidad. Sí que afecta las competencias fuertes, pero no es para tanto, no hay que tenerle miedo”.

Volviendo a la oferta de ferias tradicionales para Navidad, cabe destacar la Fira Nadal y Fira Comercial de Sant Andreu de la Barca, que volverá a llenar la plaza de la iglesia de Sant Andreu a partir del 18 de diciembre. Y, como no, recordar una nueva edición del Belén Viviente de Corbera, patrimonio baixllobregatense.

Competencia directa

Es importante no perder los valores del comercio de proximidad, el servicio, la calidad, la atención personal que los clientes han de recibir, la garantía y el trato, y esta es la apuesta por la que trabajan en la campaña da Navidad desde L'Hospitalet de Llobregat, “todo ello hace que el pequeño comercio sea atractivo para el cliente y vamos a incidir en eso, acompañado con el alumbrado navideño”, nos afirma Vicenç Ibañez, presidente de Unió de Boti-

guers de L'Hospitalet.

Ibañez opina que “las administraciones nos deberían valorar un poco más porque nosotros desarrollamos además de la actividad comercial, una faena de atención al cliente, de mejoría de los barrios. No se entendería una ciudad con solo una iluminación, la labor social que realizamos creemos que los Ayuntamientos y las administraciones en general deberían de valorarlo un poco más e ir con cuidado a la hora de permitir la apertura de casi una invasión de centros comerciales tan competentes”.

En la ciudad grande del Baix, los comerciantes de Cornellà han estado semanas trabajando para que todo el mundo encuentre lo que busca en el comercio local. Para ello, se implican en el alumbrado de las calles, participan en actividades, como el canto de villancicos en los mercados municipales, realizan ofertas y promociones. Además, la entidad “Cornellà compra a casa” ofrece una tarjeta de fidelidad con descuentos acumulativos de 1% por cada compra.

Esto, sin olvidar la ya consolidada ‘Noche de Compras’, que ya ha tenido lugar en el americano día del ‘Black Friday’.

Con esperanza

El mes de diciembre, no hay duda que es el más fuerte para los comercios de proximidad.

El Prat de Llobregat, tal y como afirma Francisco Fernández, “depende de los sectores, porque no todos se miden por igual, desde un restaurante, clínicas de belleza, tiendas de moda o alimentación, pero la tendencia de este año global ha sido positiva, y por eso esperamos que en el año 2017 vaya mejor que en el año pasado”. Además desde la Asociación “El Prat Gran Comerç” trabajan para te-

EL PESEBRE VIVIENTE DE CORBERA, EN LA QUE TODO EL MUNICIPIO SE VUELCA, ES UNA DE LAS TRADICIONES DE LA COMARCA

ner más presencia en actividades cívicas, y de esta manera hacer referencia a su eslogan “Prat hace comercio y hace ciudad”.

Viladecans, pese a tener más competencia, “seguirán luchando para conseguir mejorías en entorno comercial, así como las calles, la propaganda que se ofrezca del comercio de proximidad, entre otras muchas tareas que faltan por pulir” nos afirma Blanch. En el

caso de Gavà, Joan Parès, nos cuenta que en este año 2016 “no se ha notado una gran mejoría y que ha ido más o menos igual, hay meses que va mejor que otros, no hemos ido a peor, hemos estado igual o con una mejoría muy leve”. Para el año 2017, aunque falta un poco más de ambiente en las calles, esperan que vaya mejor que en el año 2016. Una recuperación, pues, que llega, pero muy lentamente. ///

Què és SINERA?
Sinera és una mutualitat veïnal, **sense afany de lucre** i de tipus **associatiu**, que actua sota els principis de la democràcia i la **solidaritat**.

Què oferim?
Un servei integral, des de l'assistència jurídica a la defunció fins al servei d'enterrament.

Gestionem serveis bàsics eficaçment, des de l'economia social, demostrant que és possible oferir qualitat a preus molt raonables.

Som la mútua de la nostra gent, de la gent del barri

Apropa't a una associació de veïns que col·labori amb Sinera i beneficia't dels avantatges de participar en el moviment veïnal.

C/ Dr. Aiguader 18 · 08003 Barcelona · sinera@sinera.cat · www.sinera.cat · Telèfon: 932 689 130

Josep-Ramon Mut

REGIDOR D'ERC CERVELLÓ
I DIPUTAT PROVINCIAL D'URBANISME I HABITATGE

La pobreza energética es pobreza

Com cada any, ara que comencen els dies freds es fa novament visible un mal endèmic que arrosseguem des de fa anys com és la pobresa energètica. La pobresa energètica és aquella situació que impossibilita a la gent a mantenir el seu habitatge amb una temperatura adequada, o a no poder fer front a pagar les factures de llum, gas i aigua. En primer lloc cal tenir present que la pobresa energètica no existeix de forma independent i separada a la pobresa, tot és part del mateix problema. Per tant, de la mateixa forma que la societat mitjanament està sensibilitzada amb la pobresa, també cal aconseguir la mateixa sensibilització vers a la pobresa energètica.

El 10'9% de les llars declaren que no poden mantenir l'habitatge a una temperatura adequada, i un 17% ha de destinar més d'una desena part dels seus ingressos a pagar subministraments d'energia. Per tant, malauradament, no són poques les persones que ho estan patint. No cal oblidar a més, que el poder adquisitiu de les famílies ha minvat fins a nou punts en els darrers cinc anys, i això provoca que destinar recursos familiars a qüestions energètiques sigui cada vegada una càrrega superior per a les famílies. Ara

bé, més enllà de la sensibilització ciutadana cal que els poders públics continuem actuant en dos sentits. Per una banda cal continuar intervenint directament a les llars vulnerables. Des de la Diputació de Barcelona durant aquest any hem intervingut en 1600 llars, i també molts Ajuntaments, així com el govern de la Generalitat han intervingut per pal·liar la situació.

Per altra banda cal ser ambiciós i tractar el problema d'arrel i evitar que l'energia no estigui en mans d'unes poques empreses que exerceixen el monopoli. La regulació immediata per evitar aquests "monopolis" energètics és imprescindible i inajornable. Com a societat no ens podem permetre que ens torni a passar una situació com la veïna de Reus que va perdre la vida per un incendi a la seva llar perquè l'havia d'il·luminar amb espelmes. El dia que mirem més pels nostres veïns i menys per si les empreses de l'Ibex35 tenen més o menys ingressos, haurem guanyat molt com a societat. No hi ha progrés que valgui si un dels nostres veïns no té ni el mínim per viure. És trist que en ple segle XXI estiguem parlant en aquests termes, ja que un estat, primer ha de cobrir les necessitats bàsiques dels seus fills per després abordar temes estètics o secundaris. ///

Miguel García

PORTAVEU DE C'S A L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET

Priorizar los barrios

Está claro que el modelo del PSC de l'Hospitalet es el de una ciudad a dos velocidades. Para la ciudad escaparate que le permite a la alcaldesa Núria Marín acaparar páginas en los periódicos siempre hay recursos, pero para mejorar la calidad de vida en los barrios siempre intentan racanear. Están dispuestos a destinar 30 millones en su fantástico Distrito Cultural, comprometer las arcas municipales con los 300 millones que costará la ejecución del PDU Granvia-Llobregat o construir un "gran campo de béisbol y fútbol americano de última generación" que nos costará en torno 4 millones sin tener en cuenta que ya tenemos uno, pero, por ejemplo, para ejecutar la zona verde entre la calle Santa Eulalia y la plaza Camilo José Cela que está planificada desde 1976 ya no hay dinero.

Sin ningún reparo, el PSC llevó en el pasado pleno de noviembre la propuesta de renunciar a la ejecución de esta zona verde y permitir la construcción de un edificio de 4 pisos más ático

para evitar el coste de la expropiación de un solar y aún osaron apelar a los derechos del propietario cuando ese terreno lleva afectado desde los años 50. El PSC cada vez se parece más a una promotora inmobiliaria.

En C's se nos ocurren pocas inversiones mejores que una zona verde en el corazón de la calle Santa Eulalia que esponje una zona tan aglomerada, densa y transitada. En C's no estamos dispuestos a renunciar a la apertura de la calle Santa Eulalia a la plaza Camilo José Cela. Esta plaza actualmente está escondida y en desuso, por lo que abrirla a la Calle Santa Eulalia le dará una nueva vida a la zona. Por eso celebramos que la propuesta del PSC saliese rechazada y velaremos para que los vecinos de Santa Eulalia puedan disfrutar de esa zona verde lo más pronto posible.

Tras 40 años, ya han esperado bastante. Es hora de que los barrios de l'Hospitalet cojan ritmo y dejen de estar relegados a un segundo plano por el Ayuntamiento. ///

El valor (in)calculable del Delta del Llobregat

La necessària preservació de la plana deltaica com una zona estratègica i d'oportunitats

El xoc de models afecta la protecció del Delta com a rebost de Barcelona i pulmó de l'Àrea Metropolitana

Carla Bermejo Gil

Quant val tenir un espai com el Delta enmig de la densitat urbanística més extrema? Quant val poder tenir accés a aliments de proximitat a pocs quilòmetres d'una ciutat com Barcelona? Totes aquelles situacions sobre el territori en les que el valor no es pot traduir íntegrament en preu pateixen i la plana deltaica s'inclou en aquesta conjuntura. Un factor que aporta al Delta més fragilitat és que té a tocar una ciutat com Barcelona. La capital catalana reclama unes necessitats i veu en la plana deltaica un espai al servei d'aquestes necessitats territorials. Els espais agrícoles i naturals són entesos com espais lliures a disposició de la

AGRICULTOR DEL PARC AGRARI, AL COSTAT D'UNA ZONA INDUSTRIAL | C. B

metròpoli i ja a partir dels anys 60, aquests espais van començar a ser ocupats massivament per les grans infraestructures que demandava Barcelona: el port, l'aeroport, vies de comunicació i superfícies comercials i de serveis. "Sempre he pensat que

estem al servei de Barcelona", assegura Conxita Sánchez presidenta del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat. Per tant, el futur del Delta en moltes ocasions està lligat a les decisions que es prenen a l'altra banda del riu Llobregat, sense tenir

en compte els interessos propis de la zona deltaica. "És una lluita pel sòl. Barcelona ha esgotat el seu, doncs té el Baix Llobregat" lamenta Raimon Roda, gerent del Parc Agrari del Baix Llobregat.

Està protegit el Delta?

La proximitat de Barcelona, la naturalesa plana del terreny i la gran quantitat de superfície sense edificar han convertit el Delta en una zona atractiva pels grans projectes urbanístics. L'últim i més mediàtic va ser Eurovegas, però hi ha més capítols en aquesta història de tires i arronses entre la plana deltaica i el desenvolupament de complexos de lleure, com ara el Barça Parc. El projecte Eurovegas va generar un gran debat en l'opinió pública contraposant els arguments oficials d'impuls econòmic

amb els de la protecció del territori i conservació dels valors del Delta. Eurovegas va significar un abans i un després a nivell de visualització i coneixença del territori, però a nivell de protecció aquest canvi també s'ha produït? José Garcia, vicepresident de l'entitat ecologista DEPANA, creu que la protecció no s'ha incrementat en absolut, "altra cosa és que les circumstàncies polítiques i socioeconòmiques actualment no donarien peu a una situació com Eurovegas".

A més dels macroprojectes, la plana deltaica ha viscut plans urbanístics envoltats de polèmica. El primer va ser l'aprovat el 1994 i va suposar entre d'altres accions la creació de la tercera pista de l'Aeroport del Prat i el desviament 2.5 quilòmetres al sud del riu Llobregat. El Pla Director Urbanístic aprovat l'any 2015 també va generar discrepàncies. Diverses entitats ecologistes i de la societat civil i partits polítics de les diferents ciutats afectades denunciaven que el PDU no responia a cap necessitat concreta i urgent de la zona, sinó a una contraprestació exigida per algunes forces polítiques presents als consistoris del Baix arran de la fallida del projecte Eurovegas.

Com es pot protegir la tercera zona humida de Catalunya de les pressions

humanes? Arribar a aquesta protecció sembla difícil veient la trajectòria del territori, però es pot començar deixant de banda la imatge de territori al servei de la metròpolis per començar a ser vist com un territori d'oportunitats a valorar des de la seva transversalitat.

Bancaritzar la natura

El xoc entre la preservació de la natura i el creixement econòmic és un conflicte global que va molt més enllà del Delta del Llobregat. Dins la lògica capitalista els espais naturals són vistos com passius econòmics que no generen riquesa i que a més limiten el creixement.

Hi ha veus que proposen plantejar-se el preu de la natura i parlar més enllà del valor en si. Segons Pavan Sukhdev, economista i director executiu de Gist Advisory, usem la natura perquè és valuosa, però la perdem perquè és gratuïta i realment aquesta pèrdua té afectacions, també a nivell econòmic. L'economista veu necessari trencar amb la invisibilitat econòmica de tot allò que aporta la natura. Per exemple, el treball pol·linitzador de les abelles és econòmicament invisible, però es calcula que el seu valor total ascendeix a 200 milions de dòlars, casi el 8% del valor de tota la producció agrícola de la Terra.

FIRA DE CORNELLÀ del **23 al 31 de desembre de 2016**

24a FIRA INFANTIL de Nadal

Dies 20, 21 i 22, exclusiu escoles
Dies 25 i 26 tancat
Horaris: de 10 h a 20 h
Excepte dies 24 i 31, de 10 h a 18 h

FGC ESTACIÓ ALMEDA
BUS LÍNIES ÀREA METROPOLITANA 57 - 94 - 95 - L12 - L67 - L68
Tiro de Molina, 34 - Tel. 93 474 02 02
08045 Cornellà de Llobregat - Barcelona-Spam
Ronda de Dalt, sortida 15

www.firacornella.com

Ajuntament de Cornellà de Llobregat

el Periódico

El valor que ara li donem a la natura és zero, però segons la llei de l'oferta i la demanda això hauria de canviar perquè l'oferta de recursos naturals segueix reduint-se i la demanda, la població, segueix creixent. Aplicar la llei de l'oferta i la demanda en la natura és nou, però ja s'ha convertit en un mercat important als Estats Units. Es tracta de veure el medi ambient com a capital comprant una part de l'hàbitat natural i després vendre participacions a empreses que volen situar-se en l'àrea protegida per tal de compensar la seva activitat. Actualment, aquests ingressos en vendes mitigacions ja superen els 40 milions de dòlars anuals arreu del món.

Aquest mercat pot seguir una lògica perversa perquè qui té diners pot igualment comprar participacions i destruir la natura.

EL COR DEL PARC AGRARI AMB LA DENSITAT DE LA CIUTAT A L'HORITZÓ | C.B.

Quin és el risc de posar la protecció del patrimoni natural en les mans de les decisions bancàries? Aquest model és aplicable al Delta

del Llobregat? La garantia de futur del Delta pot passar per buscar l'equilibri entre els diferents elements del Delta per així revalorit-

zar el conjunt i combatre la seva fragilitat. I els valors del Delta van molt més enllà del mediambiental, inclús en forma part l'econòmic.

Integració de valors

Els aiguamolls són un dels tresors més preuats del Delta, ja que, actualment només un 1% del territori català són aiguamolls. Al Delta hi conviuen una elevada varietat de flora i fauna i és una zona d'alimentació, nidificació i hivernada d'aus, en trobar-se en un punt estratègic de la ruta migratòria entre Àfrica i Europa. S'han observat 360 diferents espècies d'ocells, però DEPANA denuncia que la població d'aus s'ha reduït dràsticament des de l'any 2002. Per exemple la població d'ànecs del Delta es va reduir a la meitat en un període de cinc anys, va passar

de 5.000 exemplars el 2002 a 2.400 l'any 2007.

Però des de la perspectiva capitalista no és estrany preguntar-se perquè s'han de mantenir aquestes zones naturals. D'aquesta manera, simplificar la necessitat de protecció del Delta en la preservació del medi ambient va en contra del propi espai. És un argument usat per entitats ecologistes que veuen la preservació de la natura com una obligació, però insuficient pel poder econòmic, juntament amb el polític, que és qui acaba tenint la última paraula en vetllar per la protecció davant les inversions. S'ha d'aconseguir crear un relat propi del Delta que es fonamenti en més que en la conservació del medi ambient, que no per això deixa de ser indispensable.

Justificar el valor del Delta actual només en el medi ambient podria ar-

ribar a servir pels espais naturals, però deixaria de banda altres zones com el Parc Agrari. Agricultura, medi ambient i economia han de confluir i ser les potes de la sostenibilitat del Delta: salut ecològica, justícia social i creixement econòmic.

El pes de l'economia

A Adirondack, el parc més antic dels Estats Units, hi ha un plantejament invers al que actualment hi ha al Delta. La gent vol estar dins del parc perquè hi ha una administració exclusivament dedicada a prendre decisions per aconseguir que hi hagi activitat econòmica dins del parc. Aquesta activitat econòmica alhora genera els propis recursos per protegir i mantenir el medi ambient. El parc enlloc de veure's com un impediment o un fre del creixement es veu com una

ANEU OIL
SANT BOI DE LLOBREGAT

**GASOIL
PREMIUM
A PRECIO
DE GASOIL A**

C/ Azuaga, Esq. B-201 · Sant Boi de Llobregat
www.gasolinerasaneuoil.com ·

oportunitat. Una solució per incentivar l'activitat econòmica del Delta és el turisme, no un turisme de masses, sinó un turisme de qualitat. Per aconseguir-ho caldria cuidar un dels grans oblidats del Delta: el paisatge del Parc Agrari i de les transicions entre el parc i els nuclis urbans que actualment donen una imatge de deixadesa. Una altra via per actuar a nivell econòmic és aprofitar el potencial de la Universitat Politècnica de Catalunya instal·lada a Castelldefels i així atreure empreses tecnològiques d'alt nivell. Apostar per la qualitat de les activitats econòmiques que es desenvolupin dins el Delta més que per la seva quantitat.

Tot i que el Parc Agrari és l'únic parc declarat de Catalunya que produeix diners, no es pot centrar la defensa del Delta i el Parc Agrari simplement en l'economia. Des del punt de vista econòmic qual-sevol superfície agrícola sempre sortirà perdent enfront de qualsevol altre activitat econòmica, com ara industrial.

Metròpolis referent

Barcelona és un referent mundial en disposar d'agricultura periurbana en una època en què l'escassetat de recursos com l'aigua o el petroli poden fer fallar

les xarxes de distribució alimentàries mundial i per tant les xarxes locals adquireixen molta importància.

Precisament, un valor per la preservació del qual no se'n parla ni a Catalunya ni a Espanya és l'estratègia. Quan es parla de planejament estratègic es parla de tenir relativament a prop una superfície agrícola on tenir la possibilitat de plantar per poder alimentar la població en situacions límits com ara la guerra. La dependència de les ciutats al flux d'aliments que els prové de l'exterior cada vegada és més extrema i l'esgotament del petroli o situacions bèl·liques que impedissin el transport d'aquest combustible des dels països productors, comportaria que Europa es quedés sense petroli en un termini de tres mesos de manera que no es podria fer arribar menjar a les ciutats. En el cas de Barcelona representa cinc milions de persones a alimentar que és complicat, però què passaria en un cas com Tokyo on són 45 milions? D'això tracta l'estratègia i ja hi ha ciutats que han començat a estudiar-ho i que funcionen a la inversa que aquí: enlloc de construir en un lloc com el Delta, estan desurbanitzant zones per tal de generar àrees verdes on en cas de necessitat es pugui

AGRICULTURA I ESPACIS NATURALS, TAMBÉ PODEN SER UN MOTOR ECONÒMIC | CARLA BERMEJO I SERGIO CRESPO

plantar. La primera ciutat que ho va fer va ser Toronto i l'han seguit Nova York, Londres i Copenhaguen.

No s'ha de confondre aquest valor estratègic amb el de sobirania alimentària. Estan relacionats perquè ambdós casos consisteixen en garantir l'alimentació de la població, però en el cas de l'estratègia es re-

fereix en situacions límit molt particulars.

La marca Delta

Hi ha tres espais agraris a Catalunya que destaquen per sobre de la resta, tant per la seva integritat i superfície, com pel seu potencial productiu segons el Col·legi d'Enginyers Agrònoms: el Delta de

l'Ebre, el Delta del Llobregat i el sistema deltaic Ter-Fluvià-Muga.

L'agricultura és doncs un dels valors del Delta a potenciar, no només pel que fa a el rendiment econòmic sinó per les repercussions en la qualitat de vida de la població. El Delta ha estat durant anys el rebost de Barcelona i ara

és una zona que garanteix una mínima seguretat, independència i sobirania alimentària a Catalunya i la seva capital.

Una mesura que ha usat el consorci del Parc Agrari per potenciar l'agricultura és el distintiu "Producte Fresc del Parc Agrari del Baix Llobregat" pels productes de proximitat del

Tienes un libro... y lo quieres editar
 Publícalo a través de micromecenazgo
 sin que te cueste nada.

Entre 100 y 200 ejemplares, en dos meses
 y con distribución gratuita

Consulta: www.mecenix.com

la única plataforma de crowfunding dedicada al libro

Delta. D'aquesta manera, aquests aliments suposen un atractiu sòlid en un lloc amb tanta competència com el Mercabarna, on les cooperatives del Baix Llobregat tenen un petit mercat en la nau G. Aquesta venta també es fa de manera directa al consumidor a diferents punts de les ciutats metropolitanes, a través del portal web El camp a casa o als vuit mercats de pagès que actualment hi ha al Baix.

Paradís mediambiental

L'agricultura, a més, contribueix a la conservació del patrimoni natural del Delta; manté el paisatge i conserva el sòl, l'espai lliure i sobretot incideix en la conservació dels aqüífers. L'aqüífer que acull el subsòl del Delta també és un bé estratègic per a l'àrea metropolitana. En situació de sequera, els pous d'Aiguës de Barcelona, situats a Cornellà i Sant Joan Despí aporten l'aigua que manca als embassaments. L'aigua també és vital pels espais naturals com La Ricarda, la maresma de les Filipines o l'estany del Remolar.

Font d'oci gratuït

En una zona on les ciutats són tan denses a nivell de població i a nivell urbànic i les zones verdes són escasses un lloc com el Delta genera unes ex-

pectatives a nivell social insubstituïbles. Famílies senceres, ciclistes, corredors, gent que passeja... gaudeixen dels marges del riu Llobregat i el seu delta com a font d'oci gratuït.

En aquest sentit, la Diputació de Barcelona ha impulsat un nou projecte; les "Vies Blaves" per tal d'aconseguir la dinamització turística de la zona. El projecte es basa en tres vies blaves; la del riu Llobregat i les dels seus afluents Anoia i Cardener. La Via Blava Llobregat recorrerà la llera del riu Llobregat al llarg de 186 quilòmetres, des de les fonts del Llobregat a Castellar de n'Hug fins a la desembocadura del riu a El Prat de Llobregat.

Forjar la identitat

El paisatge del Parc Agrari i els espais naturals aporta identitat i arrelament a la gent que viu al Baix Llobregat, una comarca on el sentiment de comarca clàssica no existeix per diversos motius; la transformació demogràfica i social i la independència de les ciutats de la zona que són prou grans com per abastir-se per elles soles i tenen vida pròpia. A més, no hi ha una capitalitat real dins la comarca sinó que Barcelona actua com a centre que atrau. El Delta doncs és clau en consolidar aquest dèbil sentiment de

comarca; una funció més local, però que no deixa de tenir importància.

Espai desconegut

Un dels problemes més grans que planteja al Delta és el desconeixement que hi ha sobre ell. Molta gent, inclús del Baix Llobregat, mai ha trepitjat la plana deltaica, simplement és usada com a lloc de pas. Tots els altres arguments de preservació de l'espai es queden en res si la gent no coneix el Delta.

Per combatre aquesta desconexença s'ha de millorar l'accessibilitat per la població al Parc Agrari. Des del Parc Agrari es concep la zona com "un polígon d'activitat econòmica" i no tant com un espai natural, a fi de deixar clar que també s'han de tenir en compte les necessitats dels pagesos i no només dels visitats. L'equilibri entre les dues activitats és vital perquè realment el parc es revaloritzi. S'ha de treballar la informació i l'educació de la població perquè la gent pugui accedir al parc sense resultar una amenaça pels agricultors.

Accedir al Delta vol dir coneixe'l, coneixe'l vol dir estimar-lo i estimar-lo vol dir defensar-lo. **///**

AQUEST REPORTATGE TINDRÀ UNA VERSIÓ AMPLIADA A L'ANUARI 2017 QUE PREPARA BCN CONTENT FACTORY I EL LLOBREGAT

Local comercial en rentabilidad

Local comercial esquinero en el centro de Castelldefels en venta. Contrato de arrendamiento recién firmado. Arrendado a un operador solvente con garantías adicionales. Precio de 550.000.- euros al 5, 5% de rentabilidad.

Inversores interesados contactar en el 607203764 www.retailpm.es

Jardiland t'ofereix un Nadal únic: Tradicional, Brillant o Natural; us proposem una acurada col·lecció de productes de decoració per crear un Nadal inoblidable. Des de l'imprescindible avet a la preparació de la teva taula de festa, **viu el Nadal com més t'agradi!**

Jardiland a Gavà

C-32 - Sortida Gavà - Platja - tel.: 93 662 20 50
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 21h.
Diumenges i festius de 10 a 20.30h.

www.jardiland.es

FLORS · JARDINERIA & ANIMALS · DECORACIÓ

El Llobregat, la “Via Blava” de Cataluña

El proyecto de convertir el río en un parque de ribera de 300 kilómetros practicable a pie, bici o caballo, atraerá a los turistas de Barcelona

Molins de Rei es la pubilla del Llobregat y el paradigma de cómo se ponen en contacto diferentes ecosistemas: el río y la entrada a Collserola

Vanesa Maillo

Catalunya apuesta por el medio ambiente. La Diputación de Barcelona ya se ha puesto manos a la obra con el proyecto “Via Blava”, que pretende hacer del río Llobregat un atractivo turístico global. En un año y medio y tras 25 millones de inversión, Cataluña podrá ofrecer un parque de ribera de hasta 300 kilómetros de longitud practicable a pie, bicicleta o caballo desde el mar hasta Castellar de N’Hug, en el Pirineo, donde nace el río. Un parque que se extenderá a los afluentes Anoia y Cardener.

Destino turístico

El río Llobregat aspira a convertirse en un producto turístico. Gracias a “Via Blava”, el proyecto que acaricia la institución provincial, y a la recuperación medioambiental del río durante los últimos años, Cataluña ampliará su oferta turística con esta nueva apuesta por el senderismo, aprovechando los millones de turistas que visitan Barcelona. Así lo ha anunciado Marc Castells, alcalde de Igualada y vicepresidente segundo de la Diputación de Barcelona al frente del área de Desenvolupament Econòmic, en la cuarta mesa redonda del

Ciclo de Infraestructuras, celebrada en Molins de Rei y organizada por el Cercle de Infraestructuras y BCN Content Factory con la colaboración de El Llobregat y el Foro FemLlobregat de Aeball.

Con un presupuesto de 25 millones, la institución provincial está desarrollando el Plan Director Urbanístico, que aporta a las administraciones públicas la legitimidad para actuar. El líder de “Via Blava” se ha permitido ‘spoilear’ y ha adelantado que un dron

recogerá las imágenes del nuevo recorrido en la presentación del proyecto. Dentro de un año y medio, fecha en que se prevé poner en marcha, se podrá disfrutar de la espectacularidad de las imágenes a vista de pájaro de los paisajes que recorre el río desde Castellar de N’Hug al mar en El Prat. Además, “Via Blava” ha impulsado un efecto dominó. La iniciativa también atrae a otros ríos de Cataluña, puesto que municipios ribereños de, por ejemplo, el Foix, ya se han

MOLINS ES LA RÓTULA ENTRE EL RÍO Y EL PARQUE DE COLLSETEROLA

Municipios ribereños de **otros ríos** ya han manifestado su interés para aplicar en su territorio el proyecto de **‘Via Blava’ del Llobregat**

POR ORDEN, PERE MACIAS, MARC CASTELLS, JOAN R. CASALS, ENRIQUE MORILLAS Y J.C. VALERO | BCN CONTENT FACTORY

manifestado a favor de realizar un proyecto similar. Se trata, en definitiva, de “un proyecto de país”, según subraya Castells, y que se alargará más allá de una legislatura.

Indiscutible recuperación

Antaño, el río Llobregat, que siempre ha sido una infraestructura básica de Cataluña, estaba amarronado. Sin embargo, el tópico de la mala calidad de sus aguas empieza a ser historia. La recuperación medioambiental del río en las últimas décadas es indiscutible. Tal y como señala el científico Enrique Morillas, vicepresidente de la sección técnica de Medio Ambiente

del Colegio de Químicos de Cataluña, “actualmente el 85% de su caudal está en buen estado químico y únicamente once masas de agua no alcanzan estos niveles de calidad”. A juicio del químico, tamaño mejora de la calidad de las aguas no hubiera sido posible sin los diferentes planes de saneamiento que se realizan desde 1982 en Cataluña. La salinización del Llobregat aguas arriba es historia, tal y como recogió en 2015 la resolución de la Consejería de Territorio y Sostenibilidad de la Generalitat de Cataluña. Además, actualmente Cataluña cuenta con 513 depuradoras, de las cuales cerca de 90 están

en el ámbito del Llobregat. La evidencia de su recuperación es lo que ha hecho posible la recuperación de la fauna y flora en la zona del delta. Por ejemplo, después de un siglo, las nutrias han vuelto a detectarse en el río, constatando la evolución de la calidad biológica de su agua.

No obstante, al tratarse de un río mediterráneo con caudal limitado, continúa siendo muy sensible a la contaminación y, probablemente, su conversión como atractivo turístico internacional no ayude al equilibrio medioambiental por exceso de ocupación, como ya ocurre muchos fines de semana en el parque de ri-

Tarragó
comunicació, s.c.

PORTERO ELECTRÓNICO
VIDEO PORTERO
TELÉFONO
INTERCOMUNICACIÓN
TV C.C. B/N Y COLOR
MEGAFONÍA
ANTENAS TV
AMBIENTE MUSICAL

Sagunt, 6-B - 08028 BARCELONA - Tel. 93 432 14 79
Mossèn Cirilo Verdagué, 70 - 08030 SANT BOI - Tel. 93 654 75 51
tarrago@tarrago-fermax.es

bera de los distintos municipios de nuestra comarca.

En este sentido, Marc Castells se ha comprometido a “gestionar la ocupación masiva de estos espacios” con el fin de no distorsionar su carácter medioambiental. Al fin y al cabo, el proyecto de la Diputación contempla el Llobregat como una infraestructura natural que se enmarca en los compromisos por un mundo más sostenible y la Carta Mundial del Turismo, que subraya la necesidad de mantener la conservación y biodiversidad. Todo sea para dejar atrás la mala fama histórica de sus aguas.

Rótula de naturaleza

Joan Ramon Casals, alcalde de Molins de Rei, ha reivindicado el vínculo entre

el municipio y el río. Los molinos de trigo que se instalaron antaño accionados por la energía hidráulica del Llobregat dieron nombre a la población.

Otra infraestructura histórica de Molins de Rei fue la construcción del puente de Carlos III, conocido popularmente como el de Cuatro Caminos, y también el Canal de la Infanta para el riego agrícola.

En la actualidad, Molins es la puerta de entrada al Llobregat y también a la sierra de Collserola, de manera que constituye la rótula de ambos espacios naturales.

En cierto modo, Molins de Rei representa el objetivo del proyecto “Via Blava”: poner en contacto los diferentes ecosistemas que cruza el río. ■■■

Ja no hi ha excuses per atendre el territori

Finalment ja tenim govern a Madrid. En l'únic que en principi ens podem alegrar d'aquesta situació és que s'acaba el període d'interinitat que servia d'excusa al govern en funcions del PP per a no donar resposta a algunes de les exigències dels agents socials i dels governs locals. Ara s'haurien de poder abordar les necessitats urgents dels territoris que no s'havien pogut resoldre per la manca d'un govern estable.

Aquest és el cas de Sant Boi. Quan per fi s'havien iniciat les obres de la C245, llargament reivindicades, que havien de resoldre definitivament els eterns problemes que patim a diari en els accessos de la nostra ciutat, el ministeri de Foment va aturar les obres perquè calia de modificar el projecte.

D'això fa 15 mesos. En aquest temps els santboians i santboianes no només continuem patint els problemes de mobilitat de sempre sinó que a més hem de conviure amb accessos tallats i infraestructures inacabades, veient com es fan malbé davant els nostres ulls.

I malgrat les múltiples protestes i gestions per part de

l'ajuntament el ministeri de Foment encara no ha donat una explicació convincent ni s'ha compromès en reprendre les obres en un temps prudencial.

Aquesta situació és indignant i suposa un menyspreu total al territori i als seus representants legítims. Per això aquesta setmana l'alcalde Lluïsa Moret ha demanat al nou ministre de Foment, Íñigo de la Serna, una reunió urgent per fer-li arribar la indignació del govern municipal, indignació que és compartida amb la ciutadania.

La manca de compromís del ministeri de Foment amb el territori està entorpint la vida quotidiana de milers de persones en el present, però sobretot està compromentent el nostre futur.

Per això els socialistes seguirem defensant el territori i les necessitats de la nostra gent davant de qualsevol institució. Perquè no podem permetre que la insensibilitat del govern central, afegida a l'abandonament que durant anys ens van sotmetre els governs de la Generalitat, continuï condicionant el desenvolupament social i econòmic de la nostra ciutat. ■■■

José Á. Carcelén

PRIMER Tinent d'ALCALDIA DEL PSC SANT BOI

Gaudeix del teu dia al 100%

Oblida't de les piles.

Et presentem els audiòfons més innovadors, amb bateria recarregable que dura 24h.

T'esperem al teu centre auditiu Amplifon:

CASTELLDEFELS

Avda. de Santa Maria, 30
Tel. 936644801

CORNELLÀ

Rambla d'Anselm Clavé, 5
Tel. 933774083

SANT BOI

Pl. Ajuntament, 14
Tel. 936543795

VILADECANS

Doctor Reig, 66
Tel. 936470519

Comparteix
el So
del Nadal

amplifon

Atenció al Client
900 303 304

amplifon.es

facebook.com/Elllobregat

twitter.es/Elllobregat

instagram.com/elllobregat

STAFF**Prensa comarcal** · Desembre 2016 · Núm. 118 ·**Edita:** Agencia Publicitaria Llobregat SL. ·**Diari digital:** www.elllobregat.com**President Consell Editorial:** Xavier Pérez Llorca**Editor Executiu:** Joan Carles Valero**Director:** Imanol Crespo**Relacions Institucionals:** Maria Moreno**Informàtica i Xarxes:** Andrés Durán**Assessoria editorial:** BCN Content Factory**Disseny gràfic:** BCN Content Factory**Fotografia:** Alex Gallardo y BCN Content Factory**Il·lustració:** Kap

Col·laboradors: Marta Fernández, Beatriz Fontseré, Eva Jiménez, Pau Marcos, Alexis Méndez, Jesús Vila, Pere Ríos, Antoni Fornés, Joan Tardà, Vidal Aragonés, Josep-Ramon Mut, Alba Bou, José Ángel Carcelén, Miguel García, Joan Ramon Casals, Manuel Reyes, Begoña González, Edu Rodríguez, Marta Lozano, Ana Alegre, Marina Yeves, Vanesa Maillo, Jara Atienza, Ainhoa Marcos, Morfi Grei, David Aliaga Muñoz, Raúl Montilla, Hector Marín, Joan Barrera, Mn. Pere Rovira, Mn. Xavier Sobrevía, Olga Puertas, Lluís María Estruch, Jordi Bonavila, Fernando Martín i la sorprenent paparazzi 'Señorita Pepis'.

Publicitat: 671 54 09 21

gerencia@elllobregat.com

Redacció: C. Raurich, 62 (08830)Sant Boi de Llobregat **Tel:** 671 54 09 21**Fax:** 93.630.83.13**Distribueix:** El Llobregat**DL:** B.13877-2006**Imprimeix:** GestXXI

El Llobregat no comparteix necessàriament les opinions signades i inserides en les seves pàgines. La direcció no es fa responsable de la qualitat, procedència o origen dels anuncis dels mateixos.

2016: año de transición, año perdido

lega diciembre y, por tanto, es momento de hacer balance y poner el broche a este año 2016. Un año marcado, en materia de política nacional, por la pseudoanarquía vivida en el Estado. España ha vivido en funciones 315 días lo que hace de este 2016 un año en transición y perdido. También en el Baix Llobregat, que mantiene los grandes retos que tenía en diciembre de 2015, sobre todo, en materia de infraestructuras y movilidad.

La gran noticia del año 2016 ha sido la inauguración del tramo sur de la L9 del Metro que conecta Barcelona con L'Hospitalet, El Prat y el Aeropuerto. El Metro automático y sin conductor empezó a cruzar el río a las puertas del Mobile World Congress. En cualquier caso, el Metro no ha resuelto las debilidades del transporte público y de la movilidad de la zona Delta. Prueba de ello es que inmediatamente después a

la inauguración, cuatro ayuntamientos de la zona Delta (Sant Boi, Viladecans, Gavà y Castelldefels) se echaron a la calle para reclamar mejoras.

La progresiva recuperación económica –lenta pero al alza– se está reflejando en un mayor uso del transporte público, que crece tanto en sus servicios diurnos como en los nocturnos. El dato negativo es, en cambio, que también sube de manera similar el uso del vehículo privado. El debate de la movilidad es inherente ya al debate de la calidad del aire. Cada año mueren unas 3.500 personas en toda la zona metropolitana de Barcelona por culpa de la mala calidad del aire que respiramos. Y es que la calidad de nuestro ambiente sigue siendo pésima. Como en 2015.

En este sentido, AMB ha hablado de limitar el acceso a los vehículos más contaminantes a partir de 2018, pero todavía no hay nada firmado. Barcelona, en cambio, se ha adelantado y ha asegurado que levantará el muro de acceso para 2020. Mientras, el sector de la automoción vive una auténtica revolución que les convertirá de una fábrica a una empresa de servicios; eso sí, todavía con muchas incertidumbres fruto de la falta de coordinación entre los actores implicados.

Optimismo económico

Los datos macroeconómicos han consolidado el optimismo, este año, en relación con la economía. Si bien es cierto que sigue habiendo, todavía, muchas asignaturas pendientes –pobreza energética, alta temporalidad, incremento de accidentes laborales, etc–, también es verdad que ha sido un año bueno desde el punto de vista de la economía.

De hecho, el año acaba con un 'boom' económico para el territorio. Viladecans ha abierto el famoso The Style Outlets de Neinver después de año y medio de obras en el nuevo polígono económico de Ca n'Alemany, en donde Desigual ubicó su nuevo centro logístico y en donde levantará una nueva sede corporativa. A la espera de Amazon, el poder logístico del territorio suma y sigue. Así, estas Navidades son las primeras en las que el comercio local tiene que hacer frente a otra gran superficie que, encima, cuenta con el descuento como una característica inherente.

Para hacer frente a ello, las cinco grandes ciudades del Delta han sumado esfuerzos con una campaña conjunta que rompe el localismo tradicional. Una campaña inédita que hace pensar que no todo está perdido. ¡Felices fiestas!

CONEXIÓN DE LA A-2 CON LA C-32 A LA ALTURA DE SANT BOI

Esta publicación está asociada a la AEEPP, que a su vez es miembro de FIPP, FAEP, CEOE y CEPYME.

 Confederación Española de Organizaciones de Editores

NOTA: La pròxima edició de El Llobregat serà, com sempre, el primer divendres de mes; en aquest cas, el 6 de gener de 2017.

Santos**Restaurante & Marisquería Santos**

Reserva ya tu comida de empresa y fiestas navideñas - Menús para grupos
Y en estas fiestas no cocines en casa, nosotros te preparamos la cena de Nochebuena y Fin de año
Infórmate en el teléfono 93 661 50 72 o en www.marisqueriasantos.com
C\ Victoria, 118 - 08830 Sant Boi de Llobregat

- EN ESPAÑA HAY 3 MILLONES DE HIPOTECAS AFECTADAS POR LA CLÁUSULA SUELO
- LA BANCA COBRA 6.000 MILLONES AL AÑO INDEBIDAMENTE
- PROBABLEMENTE USTED ESTÁ PAGANDO DE MEDIA 2.000 EUROS DE MÁS, AL AÑO

¿Quiere reclamar el dinero que ha pagado de más por su hipoteca?

Recupere su dinero

RECLAME

En la sentencia de 25 de marzo de 2015, el Tribunal Supremo declaró ilegal las cláusulas suelo, por falta de transparencia.
• Ese derecho **solo se aplicará a quienes lo reclamen.**

¿QUÉ GANO?

Eliminaremos del contrato hipotecario la **cláusula suelo** del banco, considerada **ilegal** por la justicia y pediremos la devolución **retroactiva** de la cantidad que usted haya pagado de más.

IMPORTANTE

Recuerde que podría estar pagando unos 2.000 euros de más cada año; casi **170 euros al mes.**

c/ Raurich, 62,
Sant Boi (08830)

CONTACTO

Pérez Llorca
Abogados

Telf. 670 79 46 37

perezllorca@consultajuridica.net

Carles Puigdemont, President de la Generalitat de Catalunya

Puigdemont: “El Baix Llobregat tindrà més potència en una Catalunya independent”

MOMENT DE L'ENTREVISTA DEL DIRECTOR DE EL LLOBREGAT, IMANOL CRESPO, AL PRESIDENT DE LA GENERALITAT, CARLES PUIGDEMONT, AL SEU DESPATX DEL PARLAMENT DE CATALUNYA | MARTA FERNÁNDEZ

“Els vectors de desenvolupament de Catalunya -coneixement, quarta revolució industrial o recerca- es donen tots ja al Baix”

“Si no tenim un Estat que defensi el Baix Llobregat, quedarem frustrats, perquè no podem extreure tot aquest potencial”

Imanol Crespo / Fotografia: Marta Fernández

Qui l'anava a dir, quan es va presentar per primera vegada a una candidatura política al 2006, que només deu anys després seria el president de la Generalitat de Catalunya. Segurament, ni ell ho hagués cregut. Després de quasi trenta anys a les esques com a periodista, la trajectòria política de Carles Puigdemont (Amer, 1962) ha evolucionat amb la mateixa rapidesa que la transició del mandat d'Artur Mas al seu. Ara, quasi un any després de la seva investidura, ningú dubta de les seves capacitats.

La seva ironia fina i els tocs d'humor i de proximitat –molt tindrà a veure la seva etapa com alcalde de Girona (2011-2016)- l'aporten un valor afegit indubtable en el mar de la formalitat política. Sortides espontànies i precises que no estan anotades en la seva habitual tableta que l'acompanya als discursos, però que, en més d'una ocasió,

“He estat sempre
una **persona**
progressista sense
la necessitat de
militar en un
partit
d'esquerres

l'han servit per deixar sense rèplica algun contrari polític.

Com a periodista, Puigdemont compta amb una dilatada carrera, especialment, lligada a El Punt, on va ser redactor en cap. L'ara president va ser, també, director de l'Agència Catalana de Notícies (ACN) i director general de 'Catalonia Today', diari català en anglès que ell va contribuir a impulsar. Des del punt de vista polític, Puigdemont va ser escollit diputat de les comarques gironines per CiU al 2006 i un any més tard ja es va presentar com a cap de llista a l'alcaldia de Girona. Quatre anys més tard es faria conegut per trencar la tradicional hegemonia socialista al front del consistori i donar, per primera vegada a la història, l'alcaldia de Girona a CiU. Després d'un any convuls en política nacional i amb el possible referèndum pensat per setembre de 2017, Puigdemont ens rep al seu despatx del Parlament de Catalunya per parlar del Baix Llobregat i del país en un moment on la comarca és clau, precisament, pel futur de Catalunya.

Farà aviat el seu primer any. ¿Quina es la seva valoració d'aquest any com a president de la Generalitat?

-Tot ha anat molt ràpid i molt imprevist, al principi. Per tant, encara no he agafat prou perspectiva per fer un balanç perquè hi ha coses que semblen que van passar ahir i aviat farà un any. Diria, evidentment, que ha estat un any molt intens, un any en el que hem posat en la recta definitiva un projecte de país i que no hem perdut el temps; sinó que l'hem aprofitat bastant.

-¿S'esperava que fos així?

-No m'esperava, honestament, ni arribar a la presidència de la Generalitat. Vaig fer la meua aposta per ser alcalde de Girona. He disfrutat molt i em sento encara amb personalitat d'alcalde. Això et dóna molta proximitat amb la gent i molta capacitat de comprendre tots els matisos que hi ha a un municipi, que són molts. M'ajuda molt [el haver estat alcalde], però mai hagués pensat arribar a ser president de la Generalitat, que és un honor immens.

-Efectivament aporta aquest esperit municipalista. ¿S'ho agraeix la ciutadania o altres actors polítics?

-Quan parlo amb alcaldes -d'altres colors polítics i realitats territorials- parlem el mateix llenguatge. Sempre he dit que formem part d'un gran sindicat en el què el llenguatge és el mateix i les inquietuds que tenim de cara a la ciutat són les mateixes. Encara que vinguem d'origens polítics diferents, que un sigui de muntanya i altre de mar o un de metròpoli i altre de vila. L'actitud davant de la gent és la mateixa. Això m'ha ajudat molt a fer de president i a entendre moltes reivindicacions que venen d'arreu del territori.

-Ha reconegut que va i ve cada dia de Girona. ¿Què li ve al cap quan parlem del Baix Llobregat?

-Per mi no és una realitat desconeguda. La conec. Si has fet de periodista i t'has mogut pel país és obvi que és una realitat que no t'és aliena. I és una realitat amb la que jo vaig entrar en contacte fa molts anys des del punt de vista humà. Tanmateix, és una realitat que, per una part del territori, no és prou coneguda. ¿Què en ve al cap? Sobretot, potència econòmica. I vol dir potencial de futur. El Baix Llobregat és com una ròtula del sistema socioeconòmic de Catalunya. I és imprescindible construir el progrés de Catalunya, en termes socials i econòmics, amb aquesta ròtula, amb la que funciona una mica tot. Hi ha una necessitat de reivindicació d'aquesta personalitat del Baix Llobregat que, segurament, poc ter a veure amb la seva personalitat històrica -ha canviat la geografia, han canviat les comunicacions-, però que té molt a veure amb el futur. El progrés de Catalunya s'articularà entorn d'alguna ròtula. Una és el Vallès Occidental-Oriental, però, sobretot, el Baix Llobregat.

-El Sr. Aragonès, secretari d'Economia, qualificava el Baix com un dels motors en innovació. ¿Passa el futur de Catalunya per aquí?

-Quan hem identificat que el progrés de Catalunya i de la indústria passa pel coneixement, per la quarta revolució industrial, per l'excel·lència, per la recerca, la transferència de coneixement, estem identificant uns vectors de desenvolupament que tots es donen ja al Baix Llobregat. Es tracta de crear les condicions perquè tot això eclosioni. El Baix Llobregat està cridat a ser protagonista del nou Estat. Perquè si volem fer canvis, els hem de fer en profunditat. Per fer el mateix que fèiem, potser no caldria. Però si volem

treure tot el potencial que tenim -i el Baix Llobregat és un potencial encara a eclosionar en molts aspectes- és perquè volem fer coses que incentivin els talents propis d'aquest país: la recerca i la transferència de coneixement és el petroli de Catalunya i tenim uns grans jaciments de petroli al Baix Llobregat. No ens hem de resignar a dir, senzillament, que tenim unes reserves; les hem de transformar, les hem d'extreure, hem de fer que la gent es guanyi bé la vida, que es creï riquesa, que es pugui repartir i això, al Baix Llobre-

PUIGDEMONT ENS REP AL PARLAMENT DE CATALUNYA | MARTA FERNÁNDEZ

EL PRESIDENT, AL PATI DELS TARONGERS DE LA GENERALITAT | PRESIDÈNCIA

gat, segurament, compta amb moltes més potencialitats per la seva connexió amb Barcelona i per les seves infraestructures d'internacionalització i de recerca.

-Entrant en l'àmbit polític, ¿és conscient que el Baix Llobregat és clau en el futur de Catalunya?

-Com que no pot haver un progrés sense el Baix Llobregat i crec que al costat d'altres comarques tractores estan cridades a ser protagonistes en primera persona, tenint la necessitat de confiar en tot aquest potencial per construir la Catalunya del futur. La invitació a l'autoexigència en relació a com podem extreure totes les potencialitats no l'hem de parar mai. En la mesura que el Baix Llobregat i altres comarques reconguin aquest rol protagonista i prengui consciència ens ajudarà a tots plegats a entendre la colossal importància que té la comarca pel futur de Catalunya.

-El Baix Llobregat no té una idiosincràsia independentista, ¿creu que és un repte potser massa agosarat?

-En una Catalunya independent, el Baix Llobregat continuarà existint i tindrà més potència. Continuarà tenint aquest rol i enorme responsabilitat, pràcticament, de portar un país a les seves espatlles. Amb vocació d'independència o no, aquet rol hi és. ¿Què diem nosaltres? Que com que això és així i volem extreure les màximes potencialitats o ho

fem tenint eines pròpies d'un Estat o no ho podrem fer. Si no tenim un Estat que ens ajudi, que defensi el Baix Llobregat -ara no ho tenim i en això estem tots d'acord, independentistes i no independentistes-, quedarem tots frustrats perquè no podrem extreure tota aquesta potencialitat; tindrem grans bosses de petroli, però no mecanismes per extreure aquest talent. La consciència d'aquest rol ajudarà a entendre quin país volem. Estem d'acord que s'ha de basar en el coneixement, en la recerca, en la indústria de valor afegit; pre-

“El Baix té el rol i la responsabilitat, pràcticament, de portar un país a les espatlles”

guntem-nos honestament: ¿les eines que ens dóna l'Estat espanyol ens ho permet? La resposta és bastant unànime que no. Fins i tot, avui, anar a treballar és un problema, per la mobilitat. Això ens ho pot permetre un Estat. La resposta és presumiblement sí. Dependrà de com el fem; i aquí estem tots cridats a participar-hi.

-Ideològicament, la militància i simpatitzants del Baix s'ha ubicat al centre-esquerre en una recent enquesta. ¿On l'hem d'ubicar a vostè i el partit?

-Personalment he estat sempre una persona progressista sense la necessitat de militar a un partit d'esquerreres. Perquè això de les esquerres i les dretes, alguns fa molt temps que ho vam superar. M'interessa el progrés de les persones. Els projectes tenen sentit en funció de si serveixen o no a les persones; també la independència. Si no cregués que amb la independència podem progressar, no seria independentista. La identitat de la persona passa per davant de tot, la seva possibilitat de fer un projecte de vida i professional allà on ha decidit viure i morir. Això és sagrat. Jo no sóc de dretes, òbviament. Em sento una persona de progrés. Que vull que els meus conciutadans progressin i vull que progressi la humanitat. I em sento molt i molt vinculat, de manera molt radical, als grans valors de la democràcia: sóc antiracista, estic a favor del medi ambient, crec en la igualtat de gènere, no accepto cap tipus de discriminació de qualsevol mena (raça, religió, llengua, creença futbolística, procedència...). Això em defineix com a persona progressista i m'he sentit molt còmode a la Convergència que he conegut des de l'any 1983. Pot haver-hi gent que entengui la seva ubicació d'altra manera, però crec que el gruix de Catalunya està en aquí. Per això Catalunya ha sobreviscut tants anys malgrat moltes dificultats. Perquè hem posat davant les persones i si avui assumim riscos ho fem perquè podem millorar molt el futur de la nostra gent.

-Es pot percebre com un gir a l'esquerra tenint en compte l'esperit liberal de CDC i que anava acompanyat amb un partit encara més conservador com Unió.

-Això seria una mica injust. La CDC que conec i en la

que milito des de l'any 1983 i el Partit Demòcrata estan fets de la mateixa manera; és a dir, un partit en el que les persones comptem molt més que els apriorismes ideològics o les doctrines ideològiques. No és un partit doctrinal. Mai ho ha sigut. No ha dit a la gent el que havia de pensar. Ha dit el que havia de fer per millorar les coses dels seus conciutadans. Tant si et presentes a un ajuntament o a la Generalitat. Per això hi ha diferències entre el PDC d'un lloc i d'un altre, perquè la manera de servir a la teva gent del territori és diferent. I això ho posem molt en valor. Dir que girem ho pot dir algú que no ha conegut mai, de veritat, ni Convergència ni el PDC. Els que l'hem conegut des de dins, sempre hi ha estat aquesta gent que ha fet coses per la seva societat, uns que venen de la tradició cristiana, altres de la socialdemocràcia i altres que venen de l'esquerra democràtica o de la tradició més liberal europea de Trias Fargas.

-Li deia perquè sembla que s'intentin apropar a aquest espai ideològicament central per atraure la complicitat d'aquesta ciutadania metropolitana.

-No és tant per atraure una determinada ciutadania. Pensem Catalunya de la mateixa manera. Sempre hem estat servint al gruix de la població. Sinó no tindríem encara més de 400 alcaldes, no tindríem la força territorial que tenim, no hauríem estat governant tants anys la Generalitat si haguéssim estat desconnectats de la realitat. Ara, què diem. ¿Aquesta realitat és immutable? No. Canvia. Noves generacions, noves idees, nous problemes, nous desafiaments. Per tant, ¿què fa el partit? ¿Decideix quedar-se com era perquè ja ens anava bé? Alguns han fet això i no els està anant gaire bé. ¿O assumim els riscos d'anar canviant a mesura que canvia la societat i mirant la societat amb les ulleres que toca en aquest moment? Fem això. ¿Vol dir assumir riscos? Sí. Hem sortit d'una zona de confort, però, ¿què volem? Servir millor. I no podem servir millor sent com érem, diguéssim, sent un partit dels anys '70, '80 o '90 si m'apures. La societat ha canviat molt i, sobretot, pels propers 20 o 30 anys, calen lideratges nous, llenguatges nous, prioritats noves, polítiques noves; segurament, l'eina ha de ser nova també.

-L'Estat ja té Govern. ¿Si Madrid ofereix un pacte de finançament a la basca seria suficient o és massa tard?

-És molt estrany que Madrid ho proposi, perquè ja ho va fer, primer, el poble de Catalunya amb un Estatut que reclamava un seguit de bilateralitats i un seguit d'acords econòmics que no anaven exactament en la línia del concert, però que era l'avantsala. S'ho va carregar l'Estat espanyol. I, segon, va venir la proposta del Pacte Fiscal, que va ser aprovat per més de cent diputats del Parlament de Catalunya. Potser el 70% de la gent de Catalunya. I també va ser rebutjat. La capacitat d'imaginar la bondat d'un Govern espanyol que ara sí proposi una cosa que ja ha rebutjat dues vegades és bastant limitada. Per altra banda, tampoc ha fet cap senyal en aquest sentit, sinó que ens continua portant als tribunals cada vegada que volem fer una cosa que pugui millorar la vida dels catalans: pobresa energètica, tema habitacional, tractament de salut, tantes coses que l'Estat va laminant... No el veig disposat a fer cap acord d'aquestes característiques. Si té alguna cosa a proposar que proposi; portem cinc anys en que l'Estat no ha proposat res més que els tribunals i un 'No' unilateral. L'única unilateralitat que hi ha és el seu 'No'.

-¿Veu a l'Estat suspent l'autonomia?

-No. De fet, l'està suspent 'de facto' a mesura que va intervenint en les normes aprovades pel Parlament de Ca-

L'Estat **està suspent**
l'autonomia 'de facto': interve
les normes aprovades al
Parlament, incompleix
lleis o canvia
les anteriors"

No tindran (PSC i En Comú
Podem) la temptació de fer un
contrapoder metropolità
a la Generalitat;
el ciutadà sortiria
perjudicat"

talunya, incomplint lleis, fent lleis que en canvien anteriors que s'havien pactat políticament... Això, 'de facto', és una manera d'intervenir a les autonomies. Tenim un problema de regressió, de recentralització i de manca de recursos. Si es refereix a l'aplicació de l'article 155, ho veig molt difícil. No hi ha motius per fer-ho i seria admetre la incapacitat de fer propostes polítiques a un problema que és polític. Entenc que no els hi agradi, que els genera alguna molèstia. Però en democràcia, els problemes polítics es resolen políticament, especialment, aquells que no t'agraden. Perquè pactar amb allò que estàs d'acord és fàcil. El que és gran és pactar amb el que no estàs d'acord. Aquesta és la grandesa de la democràcia. I per fer això Espanya s'ha de moure i, de moment, no s'ha mogut ni tan sols de La Moncloa.

-De vegades, s'ha confiat massa en el context internacional, però no sé si poden confiar massa en Europa.

-Una part sí que podem confiar en Europa, perquè en aquest context alguns comportaments són inacceptables. Des d'aquest punt de vista, continuem veient en Europa un espai de defensa de la Democràcia i dels seus valors bàsics. Ara, no ens referim a això dient que serà Europa qui ens

'Espanya és inamovible,
immutable i sagrada'
Doncs no, és una convenció
humana com tots els
Estats, com també
serà el català"

arreglarà el problema. No hi confiem gens, perquè tampoc li toca. I que Espanya tampoc hi confii. Li toca als catalans i als espanyols. Nosaltres estem disposats a parlar de tot, hem convidat a l'Estat espanyol a seure. Però, de moment, estem jugant el partit per incompareixença de l'adversari. Que no ha acceptat cap proposta de seure a parlar. I allò que no arregli Espanya no ho podrà arreglar Europa. És evident. La nostra apel·lació és constantment a l'Estat espanyol.

-¿El referèndum és el final del partit?

-No hi ha final del partit. Perquè hem d'admetre que totes les organitzacions polítiques són convencions que fa la societat. ¿Qui diu que d'aquí a vint anys la generació dels catalans del futur voldrà cap o altre tipus de relació? El món canvia molt. Ho hem vist ara amb les eleccions americanes, ves a saber què passa a França. No hem de ser tan pretensiosos de pensar que trobarem una solució per sempre, que és la idea de l'Estat espanyol. 'Espanya és inamovible, immutable i sagrada'. Doncs no, és una convenció humana com tots els Estats i com també serà l'Estat català algun dia. Nosaltres estem en condicions de dir que el referèndum és un punt de trobada. A Catalunya, també al Baix Llobregat,

diuen que la immensa majoria de la gent -un 80% i, per tant, partidaris del sí i del no- estem d'acord que volem votar. Som un territori de consens. No és el xiulet final del partit. El partit el jugarem sempre i cada català serà protagonista del seu partit. El que diem és no li fotem la possibilitat als catalans del futur de jugar. No som els amos. Tenen tot el dret de guanyar-se la vida amb dignitat i som conscients, i en aquí hi ha consens, que amb les actuals condicions això no és pot garantir.

-La Plaça Sant Jaume sempre ha estat, potser, massa dividida. La relació entre la Generalitat i l'àmbit metropolità ha estat una assignatura pendent històricament. ¿En quin punt es troben ara mateix?

-Crec que aquesta cultura de bicefàlia en el país ja es va superar ja fa més de deu anys. Segui l'època del tripartit, sigui l'època de Mas, a banda i banda van governar els mateixos colors polítics i, avui dia, encara que no siguem exactament el mateix, hi ha molt bona entesa institucional. No només a la Plaça Sant Jaume sinó a tota l'àrea metropolitana. Hi ha un bon diàleg a través de comissions bilaterals per donar la rellevància que es mereixen ciutats com L'Hospitalet, Badalona o Santa Coloma Gramenet, que són ciutats que en el conjunt de l'àrea metropolitana representen molt i, per tant, les hem volgut donar sempre una molt bona relació entre el Govern i els ajuntaments; també, òbviament, municipis del Baix Llobregat on he estat reunit o amb atenció a demandes que venen del territori. La voluntat mútua és que hem de pedalar conjuntament en benefici del ciutadà; i això s'està fent.

-¿Tem una mena de contrapoder d'esquerres a l'àmbit metropolità?

-No, no. Tenim capacitat d'entesa amb tothom i estic convençut que aquesta temptació no la tindran, perquè el ciutadà sortiria perjudicat. Quan hem de defensar la mobilitat i les infraestructures de ferrocarrils, que estan molt mal manades a l'àmbit metropolità, hem d'anar-hi junts. Que és el que estem fent fins ara i agraeixo enormement el compromís dels alcaldes i alcaldesses, que no ha de canviar. Farem tot el possible per fer front a l'emergència habitacional que hi ha, a l'emergència energètica, a l'acollida de gent sense-sosra, l'atenció a les necessitats educatives especials, coses que un país ha de tenir clares. Ens agrada fer-ho de la mà del actor local i això no ha de canviar. És una conquesta que tenim i de la qual ens sentim molt orgullosos.

-¿Té sentit una comarca com el Barcelonès?

-Ja saben que la visió de futur de Catalunya són les Vegueries, que tenen molt més sentit que no les províncies. Molt més reals, més ajustades al territori i amb la mirada aquesta d'un país vertebrat per infraestructures que no són només les carreteres sinó que són les fibres òptiques i altres xarxes relacionals entre clústers econòmics. Com s'organitzi l'interior de la vegueria és una cosa que hem de decidir entre tots, què és el que ens és més eficaç. Segur que per les comarques de muntanya, comarques de gran territori i pobles petits és imprescindible que existeixi un consell comarcal que pugui garantir el anar a l'escola, coses que, potser, a la zona metropolitana és molt fàcil amb una xarxa de transport clara i molt competitiva. Això, de vegades, és inexistent a altres llocs de Catalunya. I, per tant, si no hi ha una autoritat com el consell comarcal que pugui garantir això o el menjador o les beques escolars seria insostenible. I, en canvi, potser, en altres territoris les demandes són unes altres. Aquesta asimetria en l'organització territorial de la Catalunya del futur ha de ser molt més important que ara.

Una Catalunya que ha de ser més prima en administracions i amb un poder molt més alt del poder local tant en finançament com en competències. Si això és així, les realitats s'acaben imposant sempre. Allà on cal una comarca hi cal i on no hi cal, doncs, caldrà un altre tipus d'estructura en el futur.

-Hi ha en el calaix una possible reforma de l'administració local que partia el territori i que en el seu moment va generar molt de debat. ¿Continuarà sent així o hi ha alguna novetat?

-En el moment que estem en el país, de debat profund sobre quin model de governança volem, tenim clar que no volem una rèplica del que tenim, que és una superposició de capes administratives i duplicitats. Aquest sistema molt espanyol d'anar fent capes no ens interessa. Volem un sistema senzill i potent. Una preeminència, per baix, del món local i supramunicipal d'arrel local, i després l'organització de l'Estat. I amb un repartiment basat en el principi de subsidiarietat de rols. Això li dona un protagonisme a l'actor local que mai ha tingut i que mai tindrà en el model espanyol. Ens apropa molt més al model centre-europeu, on el poder local és realment responsable de moltes coses que no pas en el model espanyol clàssic, que no canviarà.

-Arriba un nou any. ¿Quins són els reptes d'aquest 2017?

-Vam arribar al Govern amb un compromís de mandat d'una durada determinada, amb uns objectius determinats, i tot això s'està complint. El meu objectiu és acabar aquesta legislatura a finals de juliol o setembre de l'any que ve havent fet els deures, havent aconseguit mantenir i augmentar la lluita contra la crisi -augmentant llocs de treball, incrementant el creixement econòmic, incrementant les dades en salut o educació, com estem fent ara, en inversió estrangera directe- i hem de posar aquest país en la senda d'esdevenir un Estat modern, que ajudi a la seva gent. És una obsessió que tenim els que hem sigut alcaldes també.

-Serà fonamental tenir pressupostos.

-Treballem perquè n'hi hagi i ens hem esforçat tots perquè hi siguin. Tothom ha hagut de posar de la seva part per no perdre de vista que quan fem política la fem per a la gent. I la gent es mereix tenir uns pressupostos amb una clara vocació social i que donin uns recursos econòmics, per pocs que siguin, destinats a unes prioritats que la gent necessita.

-¿Quines han estat les principals pedres d'aquests pressupostos: despesa social, rendes altes...?

-És evident que del increment del pressupost, el 80% serà despesa social. Necessitem reduir llistes d'espera; augmentar l'atenció a les escoles amb necessitats educatives especials; millorar qüestions de benestar bàsiques (ens hem compromès a una renda garantida de ciutadania, que hem de preveure); tindrem també uns 7.000 noves places de funcionaris per sanitaris i mestres, però, també, policies i bombers. Aquest serà l'eix del pressupost.

-I al setembre, doncs, ¿eleccions ordinàries o constituents?

-Referèndum. Un referèndum on la gent podrà votar lliurement, el que cregui millor per Catalunya. I la opció que triï és la correcta i legítima. Segui el sí o el no, com si no va a votar. Intentarem que vagin a votar, òbviament. Però no hi ha altra manera de decidir el futur dels països que no passi perquè la gent decideixi. I la decisió que prenguin serà la correcta. I això és el que farem. Al setembre, que els catalans i les catalanes puguem votar i puguem decidir nosaltres què ser quan siguem grans. ///

PRIMERA VISITA INSTITUCIONAL DE PUIGDEMONT A L'HOSPITALET

Puigdemont, el president que més ha visitat el Baix Llobregat en un any de mandat

Des de la seva investidura, vam percebre un interès del Govern de la Generalitat, primer, per L'Hospitalet i després pel Baix Llobregat.

La primera visita institucional del president Puigdemont seria a L'Hospitalet, on va presentar, per primera vegada, la Comissió Mixta entre l'Ajuntament i la Generalitat. Una comissió que es reservava històricament per Barcelona i que el líder del nou Executiu ha obert a l'àmbit metropolità. Seria la primera de moltes visites de Puigdemont al nostre territori de les que recuperem algunes de les més destacades. ///

VIATGE INAUGURAL A LA L9 DEL METRO ENTRE BARCELONA I EL PRAT

DECATHLON OBRE EL NOU CENTRE LOGÍSTIC A SANT ESTEVE SESROVIRES

PUIGDEMONT VISITA LA CAFETERA SAULA DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

TORRONS D'AGRAMUNT

ARTESANS DES DE 1775

Per Nadal, el torró, torró.

OBRADOR · BOTIGA · MUSEU: Ctra. de Tàrraga, 1 · 25310 Agramunt · Tel. 973 390 607 · torrons@vicens.com · www.vicens.com

Café Central

David Aliaga

ESCRITOR Y DOCTORANDO EN TEORÍA DE LA LITERATURA Y LITERATURA COMPARADA EN LA UAB

Si esto es un hombre

Sucedió entre 1941 y 1945, pero las cenizas de las quince millones de víctimas de la Shoá siguen suspendidas sobre el cielo de Europa. Judíos, homosexuales, gitanos, republicanos españoles, enfermos mentales, comunistas, masones..., fueron perseguidos y asesinados por el hecho de serlo. La tierra sigue removiéndose a ambos lados de la carretera y los buitres –y algunas gaviotas– sacuden las cabezas enloquecidas porque huelen los cadáveres de las víctimas pero no conocen sus nombres y la historia se les adelanta royéndoles los huesos. Entre graznidos y batir de alas negras, el pasado 5 de noviembre, en la parroquia de la Inmaculada Concepción del barrio de Sant Feliu, el párroco Custodio Ballester ofició un homenaje a los soldados que alistados en la División Azul dispararon en nombre de Adolf Hitler.

Las fotografías del acto –aspas de Borgoña, águilas negras, cruces de hierro, brazos en alto– muestran que no son pocas las personas que pasean por L'Hospitalet con el pensamiento de que el fascismo fue bueno pese a cada una de las quince millones de personas asesinadas en los campos de concentración, pese a la sangre con que se regó el suelo de España cuando los franquistas se alzaron contra el gobierno democráticamente escogido. Al amparo de los muros de la parroquia, los asistentes entonaron el “Cara al sol”. Y al reverendo padre Ballester, que en la página web de la parroquia brama contra el gobierno que permite “el crimen del aborto” censurando que así se transmite la idea de que los problemas pueden “solucionarse con violencia”, le debía palpar el corazón de pura emoción. El aborto no, pero los campos de concentración y los fusilamientos sí.

El piadoso Ballester ya disfrutó de su lamentable minuto de fama al invitar a soldados de la legión a una procesión que tuvo lugar en 2015. Constituyendo los caballeros legionarios un cuerpo militar que desde la Transición ha demostrado su lealtad a la democracia su presencia en cualquier acto público no es censurable, pero el párroco pareció querer emplearlos para desafiar al consistorio y las proclamas de consignas e himnos fascistas liberadas sobre el cielo de L'Hospitalet desvelaron el espíritu de la convocatoria.

Escudándose en el falso lema “Libres para manifestar nuestra fe” en realidad lo que el presbítero reclamaba era aprovechar la legalidad democrática y la libertad que el Estado de derecho custodia para desfilas a favor de la dictadura, para escupir sobre la memoria de los difuntos.

En un país con sólidos cimientos democráticos, o incluso en Alemania, el padre Ballester estaría cuanto menos inhabilitado, sino en la cárcel.

A un kilómetro

El fascista disfrazado de pastor de Dios clama desde su púlpito contra un consistorio que, precisamente el mismo mes en el que en la parroquia de Ballester se conceden medallas a miembros de un batallón que sirvió a los criminales propósitos de Hitler, inaugura la exposición “Huyendo del Holocausto. Cataluña y los refugiados judíos de la Segunda Guerra Mundial”. A un kilómetro de la parroquia, los ciudadanos pueden conocer el drama de quienes por pensar distinto tuvieron que abandonar sus hogares y a sus familiares, verlos morir, huyendo de solda-

dos como los que Ballester homenajea. Porque en la División hubo quien estuvo a la fuerza o para limpiar su expediente tras la Guerra Civil, pero esos dudo que accedan a recibir una medalla por participar en la barbarie y más bien tratarán de no recordarse en el disfraz de fascista.

En el extremo opuesto al sacerdote, la investigación llevada a cabo por Rosa Sala Rose y Plácido García-Planas nos descubre a Antonio Puigdemívol, un justo hospitalense que organizó una red de evasión para ayudar a quienes huían de las balas, que salvó vidas. En el marco de la exposición, la ciudad acogerá también una conferencia sobre Walter Benjamin y la pro-

yección del documental “Giza, la niña de la maleta”, sobre una pequeña judía que sobrevivió al nazismo gracias a la bondad y la valentía de un matrimonio católico que debía rezarle a un Dios distinto al de Ballester.

Las escuelas de la ciudad realizarán visitas guiadas a la exposición y los pequeños podrán conocer la tragedia del fascismo. Con suerte, explicando los totalitarismos generación tras generación, conseguiremos que los pocos padres Ballester que queden, locos nostálgicos del mal, sean mirados con compasión cuando en un local vacío escuchen el eco de su voz al entonar los himnos de los asesinos. ///

**Visita nuestra nueva
Tienda OnLine**
¡Con productos exclusivos!

Font Pell Sabates Barcelona Rocafort, 128, esq. Aragó 08015 Barcelona 93 289 27 59	Font Pell Sabates El Prat Frederic Soler, 42 08820 El Prat de Llobregat 93 379 00 40	Font Pell Sabates Sant Boi Vidal i Barraquer, 28 (Plaça Mercat Vell) 08830 Sant Boi de Llobregat 93 640 05 02
--	--	--

www.fontpell.com

Consulta el
programa d'activitats:

www.l-h.cat

#nadalLH

Amb el suport:

Societat Coordinadora

Ajuntament de L'Hospitalet

Colau cierra Barcelona a los coches más contaminantes

El Ayuntamiento fija la restricción a partir de 2020. La medida afectará a los gasolina anteriores al 2000 y a los gasóleo de antes del 2006

Según el gerente y propietario de Mundiauto, estas medidas nunca se llevarán a cabo tal y como se están presentando

Redacción

Pese a que el debate sobre la calidad del aire y la mejora de la movilidad se estaba debatiendo en el marco del Área Metropolitana de Barcelona, de la cual Ada Colau es presidenta, y que ya había anunciado unas medidas similares para 2018, el Ayuntamiento de Barcelona ha tomado la tangente y ha anunciado medidas propias para restringir la circulación de vehículos en su término municipal. De esta manera, Barcelona ha fijado el 2020 como punto de partida del que será el próximo muro de la ciudad. A partir de este año, los vehículos más contaminantes no podrán circular por la ciudad condal de forma permanente. En concreto, pues, y según con el etiquetado de la DGT, la medida afectaría a los gasolina matriculados antes del 2000 y a los gasóleo (diésel) anteriores al 2006. Una ampliación que, según el Gobierno municipal, podría ampliarse.

La medida abre importantes debates sobre el tema. Si es justo o no que el corte sea por antigüedad, cuando coches de gama alta más nuevos pueden contaminar más que otros más viejos; si las medidas se complementarán con ayudas suficientes para cambiar de coche; si irán acompañadas con las tan demandadas mejoras en transporte público.

“No se hará”

Muchas son las incógnitas. De hecho, las medidas revolucionan tanto el modelo actual que algunos creen que no se llevará a cabo. Así opina el gerente y propietario de Mundiauto, Roque Navarro Peñas: “Es ilógico, primero, porque tenemos el parque de automóviles más antiguo de Europa”, dice Navarro. “¿Qué hará la gente? ¿No la dejaremos entrar a Barcelona a trabajar? Es inviable. Este señor de 60 años que tiene un coche desde hace 40 y que se quiere morir con él. ¿No podrá circular? No estamos preparados. Son medidas de cara a la galería”, sentencia.

De hecho, defiende que con según qué medidas se puede generar el efecto contrario: “Hay mucho debate. Y no son técnicos de la automoción. Saldrán todas las pegadas cuando comiencen a hablar en términos del sector, además de las de la gente. Se tiene que mirar porque se puede generar el efecto inverso y que se contamine más; como cuando los radares. Se colocaron radares para restringir la velocidad a 70 o 80 km/ hora. Ahora la gente llega al radar, frena y ya desgasta partículas de la pastilla de freno; sales del radar y acelera. De esta manera se contamina más que si se va de manera constante a 100 o 120 km/ hora”.

Como posible medida, Navarro Peñas cree que ni la alternancia de matrículas servirá: “Lo único que pueden hacer es reducir la entrada de coches a Barcelona con las matrículas pares o impares. ¿Pero qué han acabado haciendo en Italia? Todo el mundo tiene dos coches, uno par y otro impar. Somos latinos y buscamos la trampa siempre”. En este sentido, el propietario del centro comercial especializado en la venta de vehículos de ocasión o de segun-

EL AYUNTAMIENTO DE BARCELONA SE ADELANTA A LA AMB EN LA RESTRICCIÓN DE LOS VEHÍCULOS MÁS CONTAMINANTES | I.C

da mano cree que se tiene que apostar por un modelo de transporte público más económico: “Es carísimo. La gente coge el coche porque no tiene una opción más económica”. Por todo, de momento la medida no les preocupa (aunque como Mundiauto solo alquilan el espacio a las marcas; no venden coches) porque “la chatarrería no está en Barcelona, que tiene 200.000 motos y transporte; sino en el perímetro de la ciudad: en L’Hospitalet, Cornellà, El Prat, Sant Boi, Badalona”.

Aun así, desconfía también que este tipo de modelo se aplique en el ámbito metropolitano. **///**

abans de posar-te les botes
posa't les vambes

El 17 de desembre, disfressa't i participa a la
1a Cursa Popular Solidària de Pares Noel de Viladecans.

Troba'n tota la informació a viladecans.cat/nadal

VILADECANS
EXPERIENCE

apropa't, n'hi ha més

Viladecans.app #ViladecansExperience

AJUNTAMENT DE VILADECANS

Seat pasará a ser, además de fábrica, un proveedor de servicios de automoción

La automovilística realizará una prueba piloto en Barcelona con el coche conectado como protagonista, segmento que aspira a liderar

Luca de Meo: “El coche conectado es la prioridad de Seat en cuanto al negocio y en cuanto a la hoja de ruta tecnológica”

Nissan reclama mejoras en las infraestructuras de recarga de vehículos eléctricos, el otro pilar fundamental de la movilidad del futuro

Imanol Crespo

De la misma manera que la telefonía ha pasado de ser un servicio estrictamente de voz a ser un verdadero gestor de datos o plataformas audiovisuales, con toda una gama, por tanto, de servicios detrás, la convergencia tecnológica sigue buscando complicidades en otros sectores que están sentando las bases de un nuevo modelo de futuro, disruptivo, con inquietudes, necesidades y enfoques distintos. Uno de estos sectores clave es el de la automoción –fundamental en el Baix Llobregat y en toda la zona metropolitana de Barcelona– que sigue avanzando en dibujar la movilidad del futuro.

Un futuro que pasa por el coche conectado y por el vehículo eléctrico, pero, sobre todo, por el cambio de rol tradicional de las automovilísticas que dejarán de ser estrictamente fábricas de coches para convertirse en proveedores de servicios de automoción; un enfoque revolucionario en el sector que ubica al conductor en el centro del paradigma: “Se trata de considerar al cliente como un usuario y

El sector puede con más

España está viviendo un “momento dulce” en el sector de la automoción. Así lo cree el presidente de la Asociación Española de Fabricantes de Automóviles y Camiones (Anfac) y director general de General Motors en España, Antonio J. Cobo, que lo achaca a la posición competitiva y a la inversión hecha por parte de los fabricantes instalados en el país.

Cobo coincide en los retos fundamentales del sector –electrificación, conectividad, car sharing y digitalización–, pero no pierde de vista las ventas.

En este sentido, la entidad considera que España aspira a fabricar más de tres millones de coches al año; datos que estarían cerca de superarse. Según los últimos datos oficiales de la asociación, España producirá al cierre de 2016 2,8 millones de vehículos de los que se venderán 1,3 en territorio nacional. La previsión es pasar al 1,5 en 2017, año en que la exportación superará el 85%.

De llegar a superar los tres millones de coches fabricados en el país, “que es nuestra capacidad instalada”, ha matizado Cobo, la entidad vería cumplido el objetivo que se marcó en 2012, cuando la producción cayó en picado por debajo de los dos millones. El reto será, en cualquier caso, superar esta cifra. ///

Informació enregistrada per l'OMI FCC 2114/2015: CaixaBank Doble Tranquil·litat - PPA

El cobrament de la pensió de jubilació del titular de la póliza de pensió de jubilació de CaixaBank Doble Tranquil·litat - PPA es realitzarà mitjançant el sistema de pagament de pensió de jubilació de CaixaBank Doble Tranquil·litat - PPA.

El cobrament de la pensió de jubilació del titular de la póliza de pensió de jubilació de CaixaBank Doble Tranquil·litat - PPA es realitzarà mitjançant el sistema de pagament de pensió de jubilació de CaixaBank Doble Tranquil·litat - PPA.

El cobrament de la pensió de jubilació del titular de la póliza de pensió de jubilació de CaixaBank Doble Tranquil·litat - PPA es realitzarà mitjançant el sistema de pagament de pensió de jubilació de CaixaBank Doble Tranquil·litat - PPA.

1 / 6

Accedeix a la informació més detallada sobre el producte i els seus termes i condicions a través de la web www.caixabank.com.

Informació enregistrada per l'OMI FCC 2114/2015: CaixaBank Inversió Flexible - PPI

El cobrament de la pensió de jubilació del titular de la póliza de pensió de jubilació de CaixaBank Inversió Flexible - PPI es realitzarà mitjançant el sistema de pagament de pensió de jubilació de CaixaBank Inversió Flexible - PPI.

El cobrament de la pensió de jubilació del titular de la póliza de pensió de jubilació de CaixaBank Inversió Flexible - PPI es realitzarà mitjançant el sistema de pagament de pensió de jubilació de CaixaBank Inversió Flexible - PPI.

El cobrament de la pensió de jubilació del titular de la póliza de pensió de jubilació de CaixaBank Inversió Flexible - PPI es realitzarà mitjançant el sistema de pagament de pensió de jubilació de CaixaBank Inversió Flexible - PPI.

 CaixaBank

Cada dia més i més persones són optimistes. Perquè ser optimista és tenir tot el que cal per preparar-se el futur. I ara, amb el nou **CaixaBank Doble Tranquil·litat**, sabràs quins ingressos obtindràs quan et jubilis perquè tu també siguis optimista.

CaixaBankFutur

El CaixaBank Doble Tranquil·litat s'adreça a clients d'entre 55 i 67 anys. Aquest producte engloba: el CaixaBank Doble Tranquil·litat - PPA (pla de pensió assegurat, que és una assegurança de vida de VidaCaixa, SAU d'Assegurances i Reassegurances; CaixaBank, SA, operador de bancassegurances exclusiu de VidaCaixa, SAU d'Assegurances i Reassegurances i autoritzat de SegurCaixa Adeslas, SA d'Assegurances i Reassegurances, amb NIF A08663619 i domicili a Pav. Diagonal, 621, 08028 Barcelona, i inscrit en el Registre de Mediadors de la DGAFP amb el codi C0611A08663619) i el CaixaBank Inversió Flexible - PPI (pla de pensió individual, del qual VidaCaixa, SAU d'Assegurances i Reassegurances és l'entitat gestora i promotora; CaixaBank, SA, l'entitat comercialitzadora, i CECABANK, SA, l'entitat depositària). Es poden consultar les dades fonamentals del pla de pensió a www.VidaCaixa.cat o a l'oficina. NIF: 1640 2016/01681

no como un propietario en el negocio del automóvil”, ha dicho recientemente el presidente de Seat, Luca de Meo, en el XXXI Encuentro de Automoción de IESE. “El coche conectado es la prioridad de Seat en cuanto al negocio y en cuanto a la hoja de ruta tecnológica”. Y ha matizado: “El objetivo es conectar al usuario con el concesionario, con las infraestructuras y a todos los elementos entre ellos”.

Y Seat aspira a liderar este segmento de negocio revolucionario para el sector y que se tendrá que ir concretando con nuevas medidas concretas, pero, sobre todo, con el cambio de enfoque global y la coordinación entre todos los actores sociales implicados: administración, empresas tecnológicas, compañías de automoción, pero también otros agentes relacionados. En este sentido, la compañía ubicada en Martorell ha presentado, en el ‘Smart City Expo World Congress’, el ‘Ateca Smart City Car’ un proyecto pionero que facilita la búsqueda de aparcamiento. El sistema envía información sobre aparcamiento a una aplicación móvil; el mismo capta información del entorno gracias a una serie de sensores que pone a disposición del usuario con la aplicación ‘Parkfinder’, de Seat y el ‘hub’ de investigación e innovación en movilidad urbana Carnet.

Tras un acuerdo de colaboración con Barcelona y Cellnex Telecom, esta nueva tecnología se podrá desarrollar en la ciudad condal lo que ha servido a Luca de Meo, presidente de Seat, para centralizar Barcelona como protagonista en el futuro de la automoción: “Barcelona representa la mejor ciudad para investigar soluciones de movilidad en el ámbito de las ‘smart cities’, gracias a sus dimensiones, tejido industrial y a la presencia de ‘startups’ que impulsan la innovación”.

En el marco del congreso sobre ciudades inteligentes, el presidente de Seat hablaba de formar parte de una especie de ‘club’ en el que puede comprar un coche por Internet y recogerlo unos días después, pagando una cantidad fija al mes, no tanto por el coche, sino por un servicio, lo que le permitiría olvidarse del seguro y del mantenimiento. Y es que el vehículo se cambiaría cada dos años. Además, como cualquier abonado a un servicio, podría recibir todo tipo de ofertas, promociones para renovar su teléfono inteligente, por ejemplo, o servicios extra como controlar electrodomésticos desde el coche (calefacción o aires acondicionados especialmente), pagar aparcamientos sin bajar del coche o facturar el equipaje de manera rápida antes de coger un avión. Como se pueden imaginar, las posibilidades son infinitas.

Lo que sí es evidente es que, de esta manera, De Meo ha abierto definitivamente la puerta al coche compartido; tendencia al alza. De hecho, la marca ha avanzado que en 2017 llevará a cabo un proyecto piloto de servicio de 'carsharing' para sus más de 14.000 empleados. De esta manera, Seat Connected Sharring permitirá el uso de la flota corporativa de coches cuando estén operativos, además del intercambio de vehículos entre particulares y la posibilidad de que los

empleados puedan compartir desplazamientos.

Toque a la administración

El otro pilar fundamental de la automoción del futuro es el vehículo eléctrico. Desde hace años estamos habituados a verlos por nuestras carreteras, pero continúan siendo una extensión. Es el momento de iniciar su generalización y para ello es fundamental contar con la infraestructura adecuada.

Para hacernos una idea, Nissan estima que en 2025 el 10% de los vehículos que venda serán eléctricos, frente al 1 o 2% de la actualidad. Para que esta explosión del coche eléctrico se produzca —en este contexto de movilidad sostenible y limpia que se busca en la zona metropolitana de

EL PRESIDENTE DE LA GENERALITAT, CARLES PUIGDEMONT, CONDUJO EL PROTOTIPO ELÉCTRICO DE SEAT JUNTO A LUCA DE MEO, PRESIDENTE DE SEAT

Barcelona fundamentalmente-, el vicepresidente de Nissan Europa, Frank Torres, ha reclamado a las administraciones competentes acelerar la infraestructura de recarga de este tipo de vehículos. “Falta infraestructura de recarga. No puede ser que los gobiernos pidan a los fabricantes que bajemos las emisiones y que después ellos no hagan nada”, ha dicho en el mencionado encuentro de automoción de IESE. “No quiero decir que tengan que hacerlas ellos, pero sí deben impulsirlas”.

La multinacional japonesa, afincada en la Zona Franca, es líder en la apuesta por el vehículo eléctrico, así que los esfuerzos están puestos en impulsar la autonomía del vehículo. Como ejemplo, Torres ha anunciado el próximo lanzamiento, en 2017, de un mecanismo en el Qashqai que permitirá la conducción autónoma en autopista sin cambiar de carril. Este mecanismo se verá mejorado en 2018 con el cambio de carril en autopista y se espera que, en 2020, se pueda lanzar diez modelos no Premium con un sistema autónomo capaz de gestionar las intersecciones en las grandes ciudades.

De la misma manera que Seat, Nissan considera que “no

se puede dar la espalda” a la tendencia del vehículo compartido, segmento en el que la multinacional ha iniciado también una prueba piloto en París, para este 2017. En paralelo, Seat cuenta ya con un prototipo de modelo eléctrico que estima tener en 2019, con el que pasaría a ser la sexta referencia en la lista de producto eléctrico español.

En cualquier caso, es evidente que los dos activos importantes del territorio en automoción –Seat y Nissan- consolidan el coche conectado y eléctrico como cimientos del nuevo modelo de la automoción; todavía con mucho camino por recorrer y con muchas incógnitas por resolver.

Democratizar el eléctrico

El segmento del vehículo eléctrico va a ser tan importante que el presidente de Volkswagen-Audi España, Francisco Pérez Botello, ha augurado “un futuro complicado” al imperio eléctrico de Tesla. Pese a que la compañía estadounidense -fabricante exclusivamente de coches eléctricos- aporta como valor añadido la calidad y la duración de sus baterías, lo que le ha catapultado a otra liga superior al resto, Pérez Botello ve a los fabricantes tradicionales capaces de hacer frente con una oferta competitiva en coches eléctricos: “Le veo un futuro complicado a Tesla si todas las marcas le dan una respuesta como la nuestra”.

La respuesta de Volkswagen-Audi España, ubicados en el polígono Mas Blau II de El Prat de Llobregat, se va a concretar con un eléctrico 'premium' en 2018 con autonomía de 500 kilómetros y con un 'semipremium' en 2020 que saldrá con un precio similar al del Golf turbodiésel. De esta manera, la filial española ayudaría a democratizar el uso del vehículo eléctrico en nuestras ciudades.

Infraestructuras insuficientes

La falta de infraestructuras es el gran quid de la cuestión. Mientras que los fabricantes han hecho importantes inversiones por digitalizar e innovar en sus modelos y mientras que las empresas tecnológicas avanzan con la misma rapidez que caducan sus tecnologías por otras mejores, las ciudades continúan sin estar preparadas para tanta modernidad. El coche eléctrico está indispensablemente ligado a los puntos de recarga (y a la capacidad eléctrica de la red) o la conectividad de los vehículos dependen de sistemas externos o sensores. No hablemos ya de regulación.

El caso es que el futuro de la movilidad pasa inevitablemente por un nuevo concepto de sociedad, entendida como una red de distintos actores que coordinados conduzcan a una misma realidad; a saber: fabricantes, administración, ámbito de conocimiento e, incluso, ciudadanía. Falta, en este sentido, una mayor concertación entre los dos primeros actores; fundamentales y que sigue sin darse. Si esto no es así, todo quedará, prácticamente, en un terreno teórico con difícil aplicación. Sea el futuro que sea, en cualquier caso, el sector de la automoción ha demostrado su fortaleza tanto en el Baix Llobregat como en Cataluña y España. **///**

EL CASTELL ... DIVENDRES I DISSABTES
MUSICALS
 AL CASTELL DE SANT BOI
 CARRER DEL CASTELL, Nº1 SANT BOI DE LLOBREGAT 08830 (BCN) TEL.: 93 640 07 00 FAX: 93 640 07 04

Ola de ataques a las sedes de partidos locales de L'Hospitalet

Ciutadans ha sufrido ocho incidentes en solo dos años, entre ellos, una agresión al portavoz y concejal del partido. Miguel García

Los partidos locales de Junts pel Sí y ERC se han encontrado recientemente las sedes pintadas con expresiones amenazantes

Redacción

Insultos, excrementos, amenazas. La situación toca techo en L'Hospitalet ante la ola de ataques que diferentes partidos locales de la ciudad han sufrido recientemente. Si hasta ahora estos ataques se centraban en la sede de Ciutadans, principal partido en la oposición, Junts pel Sí y ERC han sido, al cierre de esta edición, los últimos en recibir amenazas en las persianas de sus sedes.

Lo grave del asunto es la frecuencia de estos hechos. Ciutadans lleva hasta ocho incidentes denunciados en dos años, entre ellos, la agresión al concejal y portavoz del partido, Miguel García, en el mercado de 'Los Pajaritos', ocurrida el pasado domingo 13 de noviembre. Apenas dos semanas después, Ciutadans volvía a amanecer con la expresión "Neofascistas" en su sede, llena de pintura marrón e, incluso, excrementos. Un día después de ello, la persiana de la sede de Junts pel Sí fue pintada, en catalán, con la amenaza: "No hi haurà pau pels traïdors. Això és Espanya". De la misma manera, ERC se encontró con una desagradable alusión, además de desperfectos en la persiana: "Que vuelvan los GAL", tratándoles, pues, de terroristas.

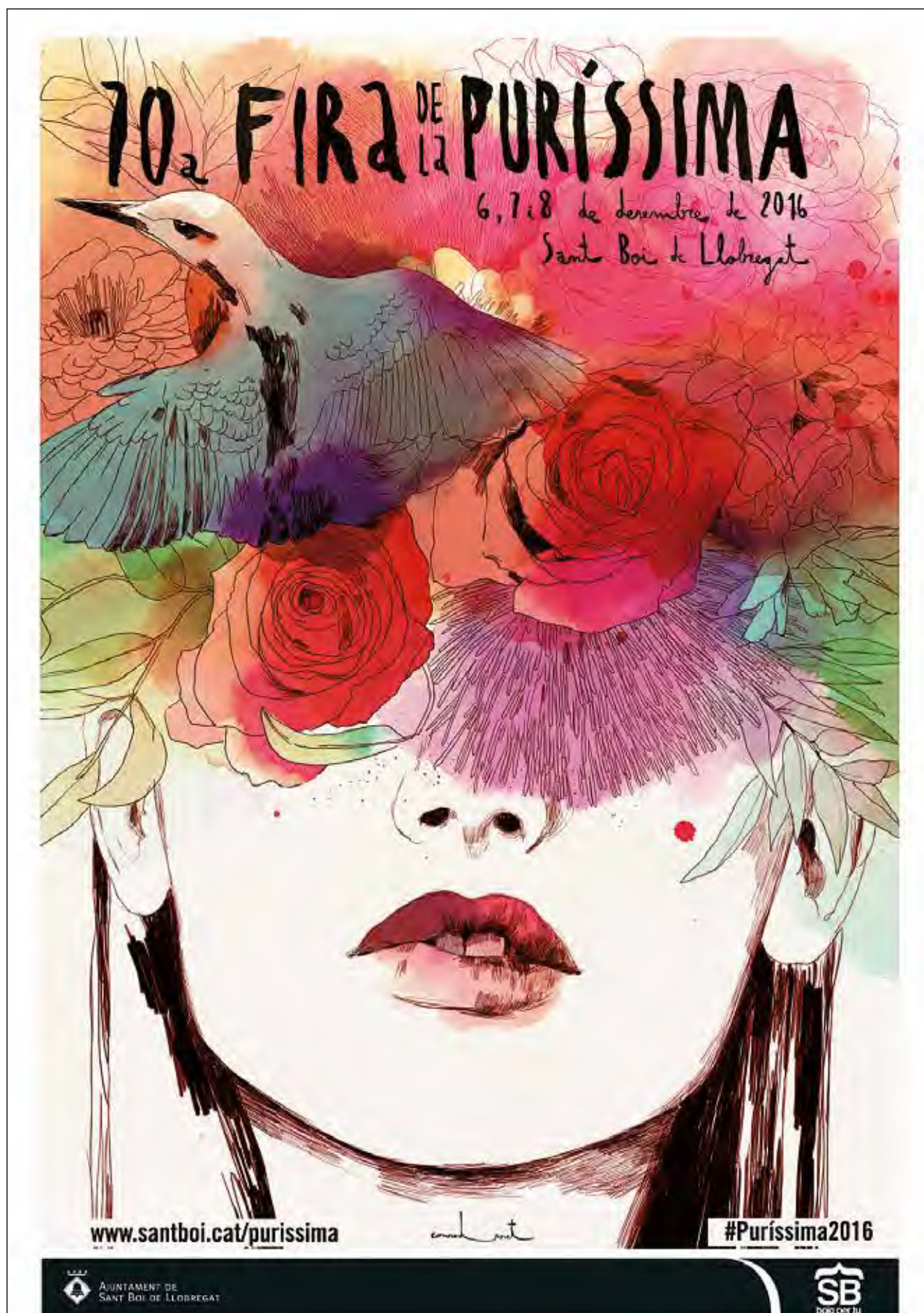
"No entendemos como algunas personas tienen este tipo de comportamiento, que va en contra del sentimiento democrático que siempre ha caracterizado L'Hospitalet", ha condenado públicamente la alcaldesa de la ciudad, Núria Marín, tras los hechos, como también lo haría primero con Ciutadans. Ahora es, en cualquier caso, el momento de que la justicia actúe para que estos incidentes no queden impunes. Todos los partidos han denunciado los hechos.

Agravante de hasta cuatro años de cárcel

Además del ataque a las sedes, el incidente más grave ocurrido ha sido la agresión al concejal y portavoz de C's de L'Hospitalet, Miguel García. En este caso, el presunto agresor fue identificado en menos de 48 horas y citado a declarar en el juzgado de Guardia correspondiente el día 15 de noviembre.

En este sentido, el joven de 25 años acudió a la cita pero se reservó su derecho de no declarar. En cualquier caso, la vía judicial avanza y el agresor -quien propinó un manotazo en la cara y un puñetazo en el costado a García- tendrá que responder a los diferentes delitos que se le imputan: delito de daños, delitos leves de lesiones, delito leve de amenazas, pero, también, delito por incitar al odio por lesionar la dignidad de las personas por motivos ideológicos.

De hecho, el caso ha sido puesto a disposición de la Fiscalía Provincial de Odio y Discriminación de Barcelona. Y es que, según el artículo 510 del Código Penal, que castiga la incitación al odio, violencia o discriminación, los autores pueden ser condenados a entre uno y cuatro años de cárcel y entre seis y doce meses de multa; un agravante que se sumaría al resto de supuestos delitos. ■

Vidal Aragonés

REGIDOR CORNELLÀ EN COMÚ - CRIDA PER CORNELLÀ

Amb la pobresa energètica no es juga

Estem davant d'una situació d'autèntica emergència social. Fa uns dies coneixiem la notícia de la Rosa, una dona de 81 anys que va morir a Reus a causa d'un incendi provocat per una espelma. Aquesta espelma, la necessitava per il·luminar-se perquè feia dos mesos Gas Natural havia ordenat tallar-li la llum per impagament. Aquesta situació, la impossibilitat de fer front a la factura de la llum, és una realitat més freqüent del que molts poden pensar, també per a moltes famílies del Baix Llobregat. L'accés a l'electricitat suposa no només un dret de primer ordre a fi de tenir una vida digna, sinó que veure-se'n privat posa en perill fins i tot la pròpia vida.

Per si no tinguéssim prou amb un Tribunal Constitucional que tomba qualsevol legislació amb un caràcter mínimament social, tenim els serveis més bàsics per a les persones com l'electricitat, l'aigua o el gas en mans de companyies privades, que tenen com a principal objectiu l'obtenció de beneficis econòmics. Companyies, per cert, que violen flagrantment la legislació, sense importar-los la vida de les persones, si complir-la suposa renunciar a part dels guanys. El principi de precaució de la Llei 24/2015 obliga les empreses subministradores a consultar a Serveis Socials abans d'efectuar un tall per veure si la persona està en situació de vulnerabilitat ja que, si és així, no el pot efectuar. Això no es va complir en el cas de la Rosa.

Quants més casos similars estan per sortir a la llum? Cal arribar al punt de lamentar la pèrdua de vides humanes? És l'hora, sens dubte, recuperar la sobirania energètica. Si les companyies privades no poden garantir els nostres drets, cal posar serveis com l'energia sota control democràtic.

Hem de passar d'un mercat que no dóna resposta a les nostres necessitats a un control directe per part de la ciutadania. ■■■

Vicenç Rocosa

RESPONSABLE USOC BAIX LLOBREGAT

La USOC una opció sindical con futuro en el Baix Llobregat

La Unió Sindical Obrera de Catalunya, está en un proceso de fortalecimiento y refundación en el Baix Llobregat, somos una opción sindical que es la tercera en representación de la comarca.

Un sindicato que cuenta con 50 años de historia que se conmemora este año, cuando en el año 1966, un grupo de sindicalistas de diferentes sectores: metal, gráficas, alimentación, banca, químicas, textil, hostelería, sanidad ..., Y procedentes de diferentes opciones ideológicas y sindicales, deciden constituir el sindicato USO en Catalunya, con la confluencia de personas con convicciones socialistas, marxistas, humanistas, y sindicalistas sin adscripción previa.

En aquellos momentos la constitución de un sindicato en la clandestinidad, comportaba no pocos riesgos, ya que la represión de la Dictadura era una realidad que golpeaba duramente y de manera especial al movimiento obrero. Esta valiente decisión de aquellos sindicalistas radicaba en el convencimiento de la importancia de la Carta Fundacional de la USO (1961-1965) y sus compromisos con un sindicalismo independiente y pluralista.

La creación de la USO, fue una apuesta para una nueva forma de sindicalismo y un cambio generacional que buscaba superar el tradicional movimiento obrero de UGT y CNT, con unas nuevas formas que pretendía renovar el viejo sindicalismo, en un país que se había modernizado y que luchaba por recuperar las libertades y la democracia.

Estos años han dado para muchas situaciones, pero el arranque de la USOC a la salida del franquismo fue con mucha fuerza su presencia en empresas y sectores era evidente y sus primeros pasos en la democracia

propiciaron su firma del I Acuerdo por el empleo en la comarca el 18 de enero de 1978, firmado por USOC, CCOO y la patronal SEFES. Pero esta importante presencia no se mantuvo en el tiempo, y a pesar de las dificultades el sindicato siguió actuando y resistiendo con un proyecto independiente de los partidos políticos y poderes económicos que no ha querido seguir ninguna directriz emanada de estos poderes y preservar su independencia y para ello ha tenido que pagar un coste de marginación y exclusión.

Pero se ha abierto una nueva situación, el desgaste evidente del bisindicalismo que encarna CCOO y UGT que con sus compromisos y renuncias no ha sabido encarar la defensa de los intereses de los trabajadores en un contexto de crisis y se empeñan en seguir defendiendo acuerdos alejados de los trabajadores en materia de negociación colectiva AENC y propician cambio del modelo de representación muy jerarquizado y poco participativo de ámbito sectorial.

A pesar de las dificultades existentes, la USOC se ha consolidado en tercera posición en este modelo de sindicalismo y, en varios sectores y actividades es el primer sindicato, como por ejemplo en la enseñanza concertada, en la industria del automóvil, ya empresas industriales y de servicios públicos y privados.

Por tanto, la celebración del 50 aniversario, es una reafirmación de nuestra identidad de un sindicalismo independiente que sigue siendo fiel a nuestros ideales fundacionales y queremos seguir construyendo un sindicato de futuro con los trabajadores y trabajadoras de la comarca y Catalunya. ■■■

ÀLTIMA
Serveis Funeraris Integrals

La xarxa més propera, a l'abast de tots els pressupostos

- Des de fa més de 300 anys al seu costat
- Preus a l'abast de tots els pressupostos: demani'ns tot el que necessiti
- Servei integral
- Treballem amb totes les companyies d'assegurances
- 365 dies, 24 hores al seu servei

TANATORI L'HOSPITALET RONDA

Av. Ramon Frontera, 11 (abans Álvarez de Castro)
(sortida 14 de la Ronda de Dalt)
08906 L'Hospitalet de Llobregat
T. 93 263 52 34

902 230 238 (24 h.)

www.altima-sfi.com

ANTONI PÉREZ GARZÓN, primer alcalde democràtic d'Esplugues

Antoni Pérez: “Abans érem una família i ara, en política, cadascú va a la seva”

“No veig molta gent que es dedica a això fora de la capa del partit o de viure de la política perquè no han treballat”

“Hi havia polítics de Barcelona que deien que Esplugues no podia tenir un alcalde socialista. Els hi deia: poseu un altre, si teniu collons!”

Antoni Pérez Garzón va néixer a Jete (Granada) fa 75 anys, va marxar de casa als 13 per anar internat a un col·legi i va arribar a Barcelona amb 18. Va ser el primer alcalde democràtic d'Esplugues, i abandonà el càrrec el dia que feia 19 anys que va ser elegit per la candidatura del PSC, després que l'Audiència de Barcelona el condemnés a vuit anys d'inhabilitació.

Pere Ríos

Han passat 18 anys dels fets i l'excalcalde accepta encantat l'oferiment de EL LLOBREGAT per recordar aquells anys i la seva trajectòria. “Quedem pel voltant de la plaça Francesc Macià, que vindré en tramvia”, diu, i després no pot evitar reivindicar-se com el principal impulsor del Trambaix, malgrat totes les reticències de la Generalitat que presidia Jordi Pujol.

“Quedem d'hora si vols, que m'aixeco cada dia a les sis”, puntualitza, perquè el seu cos encara no ha canviat un hàbit que té des de fa més de 30 anys, quan es despertava a les quatre de matinada per tirar endavant la carnisseria oberta al 1967 al mercat de Cornellà i on no va deixar d'anar quan era alcalde i fins que va morir la seva dona. Pérez Garzón segueix vivint a Esplugues,

PÉREZ GARZÓN VA SER UN DELS IMPULSORS DE L'ACTUAL TRAMBAIX | PERE RÍOS

on va arribar al 1973. Va entrar en la política va ser de la ma de la seva dona, que militava des del 1974 al PSC Reagrupament, un dels tres partits que al 1978 es van fusionar per crear l'actual PSC. “Jo era qui cuidava dels fills mentre ella anava a les reunions clandestines”. Finalment ell també es va implicar i va començar a assistir a les reunions de la Comissió Intermunicipal d'Urbanisme,

Manuel Reyes

DIPUTADO PROVINCIAL DEL PARTIDO POPULAR

El comercio de proximidad necesita ayuda

Cada día es más difícil subir la persiana. Esta frase es cada vez más común entre los pequeños comerciantes de barrio que hacen un esfuerzo titánico para salir adelante. Es cierto que hay múltiples factores que inciden en la situación que padecen aunque no todos tienen el mismo impacto. Vayamos por partes.

Por un lado, vivimos en un mundo cada vez más global. A solamente un click de nuestro ratón podemos acceder a miles de comercios on-line, se abre infinitamente el mercado y la competencia, pero lo que puede ser bueno para los consumidores puedo suponer una barrera muy difícil de igualar para esa pequeña tienda que esta al lado de casa.

Al mercado global hay que sumar una crisis que aunque es cierto que la estamos superando, y vemos como paulatinamente se está activando la economía y la creación de empleo, todavía sigue siendo un factor con cierta influencia.

A todo lo anterior, se podría añadir la proliferación y concentración de centros comerciales en determinadas zonas y la pasividad de los gobiernos municipales de las localidades donde tienen influencia.

Este podría ser también el caso de muchos comercios de Caste-

ldefels, Gavá o Viladecans que ven con recelo la apertura de un nuevo outlet, pero especialmente, lo que echan en falta es que los respectivos gobiernos municipales no se esmeren más en ayudarles, en hacerlos más competitivos con medidas como por ejemplo bonificaciones sustanciales o gratuidad de aparcamiento en zonas azules para quienes compran en las tiendas de barrio, o medidas para rebajar las elevadas tasas y licencias de aperturas de local que hacen que barrios enteros tengan decenas de locales comerciales completamente cerrados. Medidas también para facilitar la contratación de personas para esos comercios y que podrían ser perfectamente vecinos del barrio.

Como vecino de Castelldefels, veo con mucha tristeza como el Ayuntamiento da la espalda al comercio. Como no se escucha las propuestas de las asociaciones de comerciantes, como se les ignora y no se tiende más la mano. Como se les abre las puertas con total impunidad al top manta que campea libremente por el paseo marítimo como si fuera el mercadillo semanal.

Mientras tanto, quien va a seguir ayudando al comercio a seguir peleando...luchando para que esa persiana, siga subiéndose cada día. ///

un moviment de la transició on estaven representants tots els partits. “I em va passar el que sempre m’ha passat a les reunions de les associacions de pares de l’escola o quan vam fundar la Unió de Botiguers de Cornellà. Parles en públic i et diuen, doncs tu seràs el representant”, explica l’excalcalde, un home de verb fluid, i proper. Ell mateix admet que és capaç de vendre “croissants, sabates, tel·lèfons, un gratacels o fustes. Tu em fas un encàrrec i jo te’l busco. Ara està venent pellets, un tipus de fusta premsada que s'utilitza com a combustible d’estufes. M’han donat una partida i estic mirant d’on introduir-la”.

El tramviaire

Quan van arribar les eleccions municipals de 1979 li van proposar d’anar amb els socialistes, però no volia perquè els fills eren petits. Finalment va acceptar formar part de les llistes i encapçalar la candidatura, encara que com a independent, fins que es va afiliar.

L’excalcalde coincideix amb totes les persones entrevistades en aquesta secció en la gran satisfacció que li provoca haver contribuït a la transformació de la seva ciutat. Ell, però, ho fa amb un to molt proper. “Que me quiten lo bailao. El que vam fer, fet està”. A tall d'exemple recorda que va heretar un crèdit de l'últim ajuntament de la transició per import de 600 milions de pessetes que es va invertir quasi tot en construir escoles. “Al cap de dos anys ja teníem escolaritzat tots els nens d'Esplugues”, diu. Entre ells, els seus fills, que fins llavors anaven al col·legi de L'Hospitalet.

Són actuacions com aquestes les que expliquen, segons ell, que el PSC escombrés en les segones eleccions municipals. “Els primers anys governàvem amb el PSUC i els meus em deien que havia de ser més incisiu. Jo sempre els hi responia que la gent sempre atribueix l'èxit o el fracàs de la gestió a l'alcalde”. La fractura l'històric partit dels comunistes catalans també hi va ajudar els socialistes a teixir una hegemonia electoral a la comarca.

“La tasca de l'alcalde és estar al carrer i parlar amb la gent, que no la facis esperar 15 dies per rebre-la al despatx. Jo anava caminant de casa meva a l'Ajuntament i de vegades trigava una hora. Avui s'ha perdut el contacte amb la gent”, recorda, i afegeix un detall que demana no publicar, tot i que al final s'hi avé. Fins l'any 1985 no va cobrar sou d'alcalde i es limitava a passar notes de despeses a l'interventor. “Tots aquests càrrecs són voluntaris, ningú t'obliga”.

Després apunta que li deien el tramviaire perquè l'any 1986 la Generalitat va aprovar un pla d'ampliació de la xarxa de transport en que no va incloure la petició de l'Ajuntament d'Esplugues d'incloure l'ampliació de la línia 3 del metro, que té les cotxeres a tocar de la població.

“Com que era un programa que arribava a l'any 2015 vam plantejar l'alternativa del tramvia que funcionava molt bé a altres ciutats europees”, diu Pérez Garzón, qui no té problemes en definir-se com “un dels pares de la criatura” del Trambaix, juntament amb els alcaldes de l'època de Sant Just Desvern i Sant Joan Despí. Segons les seves estimacions, el cost que va suposar la construcció d'aquest mitjà de transport està ja pràcticament amortitzat pel gran nombre de viatgers.

Esplugues, a diferència de molts municipis de la comarca, té barris molt benestants i d'altres obrers, és una ciutat que sempre ha conviscut amb aquesta dualitat i això no ha evitat l'aparició d'alguns interessos especuladors durant les darreres dècades, que l'excalcalde nega, com el polèmic pla Caufec. "Aquelles línies elèctriques no s'haguessin soterrat mai si no és per això".

"La part benestant de La Miranda i la Diagonal està des de l'any 1948. Quan la gent té uns drets sobre uns terrenys s'han de respectar. Com ajuntament hi ha llocs on pots pressionar més i d'altres menys", diu, i recorda la urbanització de la zona on es va instal·lar el Caprabo i com es va buscar una solució pels propietaris de les casetes afectades. "Jo tenia quasi tants vots con Convergència entre els veïns de la Diagonal. És qüestió de parlar amb la gent, que et coneguin", diu Antoni Pérez.

Contra el sistema dels partits

Retirat de la vida política i institucional des de fa molt, no pot evitar una crítica amb el que alguns anomenen la casta. "No veig molta gent que es dedica a això fora de la capa del partit o de viure de la política perquè no han treballat. Tots els que vam entrar al 1979 estàvem treballant i la majoria vam continuar treballant".

L'assistència al ple al 1979 es pagava a 500 pessetes, ara són 1.500 euros en alguns casos i l'última nòmina d'alcalde que va cobrar al 1998 va ser de 216.000 pessetes (l'equivalent a uns 1.300 euros d'ara). "Fes el comptes al que seria ara!. Hi ha quatre oficis que s'ha de tenir vocació per exercir-los: mestre, metge, capellà i polític". No amaga una crítica al funcionament actual dels partits. "Els del 1979 vam entrar amb la condició de fer un servei a la societat. Ara la política s'ha convertit en una cosa en que si no estàs

ANTONI PÉREZ, EN EL MOMENT DE LA PRESA DE POSSESSIÓ, A L'ANY 1979

educat en la doctrina del teu partit i des de petit no t'han fet a la imatge i semblança dels que manen no ets vàlid". I continua amb la crítica amb el seu verb fluid quan assegura que "en la política he trobat molt egoisme. Abans érem una família, ara cadascú va molt a la seva, a col·locar-se, com els de Sabadell, cadascú per ell".

"El que va passar era una xorrada. Va haver un ma, no sé quina, que ho va forçar tot", explica sobre el procés judicial i la posterior condemna que va forçar la seva dimissió. "Jo ja no volia repetir al 1995, perquè vaig passar un calvari amb la malaltia de la meva dona durant tres anys".

"Van coincidir tres o quatre coses en aquell procés", diu. "Hi

havia polítics de Barcelona de diferents partits que deien que Esplugues no podia tenir un alcalde socialista i jo els hi responia: doncs poseu un altre vosaltres, si teniu collons!", relata. "La cosa estava arxivada però es va torçar molt. Va haver alguna mà negra però no sé de qui", segueix recordant Pérez Garzón.

L'origen d'aquell procés judicial són dos decrets que va signar quan era alcalde que van permetre instal·lar un negoci molt rentable de venda de vehicles d'ocasió a una societat de la qual era administrador i accionista un dels seus fills. El grup municipal d'Iniciativa per Catalunya ho va denunciar i va exercir l'acusació popular. Durant la instrucció del cas la fiscalia va demanar sense èxit en dues ocasions l'arxiu del cas i només va ser al final del judici quan va canviar de posicionament i demanà una condemna. Pérez Garzón no va fer cas del seu advocat i no va recórrer la sentència davant el Tribunal Suprem. Et vas sentir recolzat pel PSC en aquella època? "Pel partit sí, per algunes persones no, però sí em vaig sentir recolzat sobre tot per la federació del Baix Llobregat. Jo en aquella època era el president i suposo que em van triar perquè no era tan fogoso com els que hi havien llavors".

Va votar Miquel Iceta a les primàries del PSC i assegura que és el líder que li cal al PSC. "És un cap privilegiat, té les idees molt clares i les sap explicar molt bé. És segurament el que necessita ara el partit per fer la transició necessària i al partit tothom li té respecte. Segueix votant socialista, "de vegades ho he fet amb el nas tapat", i continua assistint a les assemblees del PSC d'Esplugues. Algunes vegades parlo i d'altres no perquè tampoc vull que se'm vegi com l'avi Cebolleta. Encara l'aturen els veïns pel carrer, li diuen alcalde i diu que se sent molt estimat. "Alguns em tenen ràbia, ho sé, això no es pot evitar". ■■■

SERVICIO POSVENTA Renault
Segueix amb la teva vida, que res t'aturi.

**Canvia ELS TEUS PNEUMÀTICS a
RENAULT RETAIL GROUP BARCELONA
AMB EL PREU MÍNIM GARANTIT!**

Si els trobes més barats, TE'N TORNEM LA DIFERÈNCIA!

*Promoció vàlida fins al 31/12/2016. Promoció sobre el preu de pneumàtic, amb muntatge, equilibrat i IVA inclòs. No inclou el cost del residu (1,33 €/turisme i 2,32 €/furgonetes, per pneumàtic). Aquesta promoció no és compatible ni acumulable a d'altres campanyes vigents. Promoció vàlida per a un màxim de 4 pneumàtics per client, en les següents mides de llanar: 14", 15", 16" i 17". Consulta'n les condicions a www.renaultretailgroup.es

Renault recomana

renault.es/renault-posventa

RENAULT BARCELONA
ENS MOU EL QUE PENSEM

Avda. Països Catalans, 24-26. Tel. 93 470 26 00. ESPLUGUES DE LLOBREGAT
C/ Tirso de Molina, 1 (al costat CC Splau). Tel. 93 172 02 45. CORNELLÀ

www.renaultretailgroup.es

Joan Tardà i Coma

PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS DELS DIPUTATS

PSOE i Podemos, canvieu la Llei de la Memòria!

Diumenge 27 de novembre, al Camp de la Bóta, Pere Fortuny, fill de l'alcalde republicà de Mollet afusellat després de la guerra, afirmà que poc perdó i poc oblit pot haver-hi si l'Estat no ha estat capaç d'anul·lar les sentències dels tribunals franquistes que dugueren tants milers de demòcrates davant d'un escamot. Certament, la societat espanyola, que no ha estat capaç d'homologar-se a la resta de societats que també patiren passats feixistes i dictatorials tot reparant les víctimes, arrossega un dèficit democràtic greu. Altres estat sí que ho han fet: de les repúbliques sud-americanes fins a la República de Sudàfrica, bo i passant per l'Estat alemany que, per exemple, ja en temps de Helmut Kolh anul·là les sentències dels tribunals nazis.

L'Estat espanyol representa, però, una anomalia. De fet, constitueix un escenari únic fins a l'extrem que és conegut internacionalment com el "model espanyol d'impunitat". Una impunitat construïda a partir de la vigència i l'entossudiment per part dels partits polítics que protagonitzaren la Transició de blindar la pre-constitucional Llei d'Amnistia de 1977, a través de la qual els botxins perdonaren les víctimes. Una llei de punt i final que contradiu la mateixa Constitució espanyola aprovada en 1978, la qual incorpora el sotmetiment de la legislació als principis dels Drets Humans.

I passen els anys i el model espanyol d'impunitat continua consolidant-se a través de la Llei de la Memòria que endegà Rodríguez Zapatero amb el concurs de CiU, IU, ICV i PNB que els republicans no van avalar. Una llei que no ha permès avançar en res perquè declara que els tribunals franquistes eren legals (només els reconeix la il·legitimitat) i en conseqüència les seves sentències, també. Vet aquí la raó per la qual l'Estat espanyol no anul·là ni anul·larà la sentència de Lluís Companys. Altament, la llei actual no reconeix les víctimes jurídicament, raó per la qual estan absolutament indefenses davant dels tribunals als quals no poden recórrer (per això, s'ha hagut de recórrer a l'administració de justícia argentina). D'igual manera, la llei no obliga a l'administració a reparar els

béns confiscats a persones físiques i jurídiques, ni a reparar els captius (treball esclau de desenes de milers de presos) que permeteren grans beneficis econòmics a l'Estat i a empreses que avui dia cotitzen a la borsa. Quina diferencia respecte a les empreses alemanyes que sí que han hagut de reparar milers de presos! Els republicans vam dir que no a la Llei de la Memòria de Rodríguez Zapatero tot i que va ser una de les condicions que li vam posar per donar-li la investidura en 2004. Al capdavant, tot fou un nou engany del PSOE. Malgrat tot, any rere any hem intentat canviar-la. No obstant, no ens n'hem sortit perquè, tot i que comunistes i nacionalistes bascos i catalans han reconegut que la llei que aprovaren no ha servit, PSOE i PP la donen per bona.

I, ara, hi tornarem. Amb tot, les notícies no són bones. Fa pocs dies hem llegit comunicats, tant del PSOE com de Podemos, que situen llurs objectius a aconseguir que el govern doti econòmicament la Llei de la Memòria, de la qual cosa es desprèn que la donen per bona. No, no és això companys de Podemos! No es tracta (permeteu-me l'exemple) de tenir diners per oferir-los a una entitat perquè pugui desenterrar les restes humanes d'una fossa com si es tractés d'un enterrament romà, del que es tracta és que la llei obligui al jutge a presentar-s'hi i a obrir un expedient judicial per saber i investigar a qui corresponen les despulles, del perquè hi són i qui els va matar.

Greu error creure que sense la reparació de les víctimes (les del post-franquisme i els de la Transició) i sense fer prevaler la veritat i la justícia, s'enfortiran els valors democràtics de les noves generacions. Al contrari, cada vegada tendiran més a relativitzar-se en benefici de la banalització de les idees racistes, feixistes, totalitàries... En definitiva, no pot acceptar-se que des del poder es pretengui fer girar el debat al voltant de la memòria perquè el moll de l'os radica en els drets de les víctimes de la vulneració dels Drets Humans. Les d'abans, les d'ara i les que, desgraciadament, vindran. **///**

Anuari 2017

www.bcncontentfactory.com

www.ellobregat.com

L'any que arribarà la recuperació econòmica a la gent. Una realitat virtual?

NO T'HO PERDIS!

Una producció de:

CONTENT FACTORY

WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM

Enjoynalism!

Amb la col·laboració de:

ellobregat
CONTACTE

C/ Raurich 62. Sant Boi

Telf. 670 794 703

661 236 881

coordinacion@bcncontentfactory.com

Espacios cardioprottegidos: Cómo salvar una vida

Cada vez son más las empresas que deciden hacer de su centro de trabajo un Espacio Cardioprotegido

La realización de maniobras de reanimación y la utilización de un DEA mejoran hasta en un 70% las posibilidades de supervivencia

Redacción

En Europa, cada año, miles de hombres y mujeres sufren un colapso y mueren por un ataque al corazón. A menudo, su muerte se podría haber evitado si se hubiesen practicado inmediatamente las maniobras de Reanimación Cardiopulmonar (RCP), constituidas por dos acciones principales: la compresión del tórax (para hacer que la sangre fluya) y la respiración de soporte (para introducir oxígeno en los pulmones). En la mayoría de los casos, la RCP por sí sola no volverá a hacer funcionar el corazón; no obstante, la RCP practicada correctamente (sobre todo la compresión torácica) hace más probable que los intentos posteriores de desfibrilación sean más efectivos y puede evitar el daño en órganos vitales, como por ejemplo el cerebro y el corazón, mientras no les llega la sangre.

Cuando el corazón deja de funcionar súbitamente, con frecuencia la causa es haber pasado a un ritmo de latidos caótico que se conoce con el nombre de fibrilación ventricular. Un Desfibrilador Externo Automático (DEA) es un aparato que administra una descarga eléctrica controlada al corazón para interrumpir la fibrilación ventricular y reestablecer la función cardíaca. Las probabilidades de supervivencia dependen de la velocidad con la cual se aplique la descarga; así pues, una desfibrilación en menos de tres minutos puede elevar las posibilidades de supervivencia hasta en un 70%.

Casos como el de Antonio Puerta, Dani Jarque o, más recientemente, Alicia Fernández, jugadora del básquet de Benidorm de 16 años que murió el pasado año mientras disputaba un partido con su equipo, son tristes ejemplos de que las muertes por parada cardíaca pueden ocurrir en cualquier edad, incluso en atletas en su mejor momento de forma física. Por ello, cada vez son más las empresas e instituciones que deciden hacer de sus centros de trabajo un Espacio Cardioprotegido.

Amplifon Sant Boi: valores hacia las personas

Amplifon es una empresa con más de 150 establecimientos propios y más de 200 colaboradores en todo el territorio nacional. Ahora, además, el centro de Sant Boi de Llobregat, situado en el núcleo urbano más próximo al

EL CENTRO AMPLIFON DE SANT BOI DE LLOBREGAT: ESPACIO CARDIOPROTEGIDO

Ayuntamiento, es el primero de toda la cadena en ser un Espacio Cardioprotegido.

La iniciativa parte de su responsable, Joan Ros, quien comparte con CardioPAS: Gestión de Espacios Cardioprottegidos, la necesidad de implementar desfibriladores cerca de la población y, de esta forma, garantizar una rápida y efectiva actuación. Gracias a su colaboración y al de su equipo de profesionales, cualquier persona que necesite un desfibrilador en las inmediaciones podrá disponer de él y de personas que han realizado el curso de Soporte Vital Básico y DEA, sabiendo utilizar un desfibrilador y realizando las maniobras de Reanimación Cardiopulmonar (RCP). El proyecto está constituido por un desfibrilador Samaritan 350P: un desfibrilador externo semiautomático de última generación, que incorpora la tecnología Bi-Scope, efectuando una descarga adaptada para cada paciente e incrementando las posibilidades de supervivencia; y todos los accesorios necesarios para su uso.

Además, junto con el desfibrilador también se enmarcan las formaciones de Soporte Vital Básico y DEA, oficiales y cumpliendo la normativa que recoge el Decreto 151/2012 de 20 de noviembre: con acreditaciones del Consell Català de Ressuscitació.

¿Qué es un Espacio Cardioprotegido?

Un Espacio Cardioprotegido es aquel lugar en el que se dispone de un Desfibrilador Externo Automático, con todos los accesorios necesarios, y se garantiza la existencia de personal formado en su uso, asegurando un tiempo de respuesta mínimo ante una situación de Parada Cardiorespiratoria.

Algunas de las últimas empresas que han instalado un desfibrilador y realizado la formación oficial, cardioprotendiendo sus instalaciones

Gracias por vuestra labor y confianza

¿Quieres recibir más información?

CARDIOPAS

Gestión de Espacios Cardioprottegidos

www.cardiopas.com

La Fundación Utopía presenta el documental 'El Cinturón Rojo'

“Las personas son capaces de hacer cosas extraordinarias”

Marta Fernández Veas

Amanece una mañana de 1974. Los trabajadores entran a las fábricas ubicadas en el barrio Almeda de Cornellà, donde están las empresas de Pirelli, Laforsa, Fama, Clausor, Siemenes, Elsa y Plásmica. De repente, un coche oscuro transita por el barrio, adentrándose hasta la fábrica Corbero en Esplugues. Viaja despacio. Un automóvil camuflado de la policía 'político-social' del régimen le sigue. En el vehículo oscuro viaja de incógnito José García Hernández, Vicepresidente Primero del Gobierno y Ministro de la Gobernación de Arias Navarro. El responsable de la seguridad del Régimen, quería conocer el territorio y

viajó desde Madrid para inspeccionarlo personalmente. ¡Éramos el Cinturón Rojo! “Nos llamaban así por el temor que tenían, desde el gobierno franquista, a las respuestas del Baix Llobregat”, dice Francesc Castellana, presidente de la Fundación Utopía, para El Llobregat.

Tras el movimiento juvenil, de vecinos y sindical, se consiguió cambiar el rostro de la comarca del Baix Llobregat, y lo que pudo haber sido un suburbio de Barcelona, se convirtió en una recuperación de pluralidad y desarrollo social. “El modelo de transición que se vive en los años franquistas, tenía en el Baix Llobregat, una fuerza obrera y una fuerza social, más contundente que en otros territorios”, asegura Castellana.

Aunque en la actualidad, según Castellana, no hay conciencia de las infraestructuras que hay en las ciudades de la comarca, ni de las comodidades que existen, todo ello es resultado de la pelea constante que en su momento hubo en el territorio para conseguir un futuro mejor para el Baix Llobregat. Para no olvidar esta etapa fundamental en la historia de la comarca, la Fundación Utopía recupera el movimiento sindical del territorio en los últimos años del franquismo en un documental audiovisual inédito que se titulará –como no- ‘El Cinturón Rojo’.

El documental representa todas estas vivencias en un visionado de 52 minutos en el que se recupera la memoria de la lucha antifranquista en el cinturón industrial de Bar-

FRANCESC CASTELLANA, PRESIDENTE DE LA FUNDACIÓN UTOPIA | M. F.

celona; sin duda, de las más potentes en todo el territorio nacional. El Baix se convirtió en una verdadera grieta del franquismo. Desde el año 1970 hasta principios del 1977, se relatan los acontecimientos históricos donde queda reflejada la austeridad, la conciencia de clase, las asambleas, la clandestinidad, el movimiento obrero y sindical de la época, entre muchos otros elementos.

Narrado por 31 protagonistas que cuentan la historia de aquellos años franquistas son los que lucharon para que la Comarca del Baix Llobregat no se convirtiera en un suburbio de Barcelona y fuera lo

que hoy en día es, una de las mejores puertas de entrada a la ciudad condal. “Lo más importante de este documental es, primero que exista, y segundo que personas normales, son capaces de hacer cosas extraordinarias en un momento determinado” reconoce Castellana.

Una comarca unida

El gran movimiento sindical y vecinal de la juventud de aquellos años “significó una gran transformación, se duplicó en cuanto a inmigración, y se generó un movimiento muy fuerte”, tal y como cuenta el presidente de Utopía. Este componente político tan fuerte,

hacía que estuvieran los movimientos de resistencia, como los partidos comunistas, las organizaciones más clandestinas y una juventud con unas ganas fuertes de luchar, que todo unido hizo que la comarca del Baix Llobregat tuviera unas características singulares.

La Fundación Utopía, ubicada en Cornellà, se ha encargado de captar la cifra necesaria para la producción del documental, a través de un proceso de mecenazgo, en donde han colaborado ayuntamientos del Baix Llobregat como, por ejemplo, Cornellà, Viladecans, El Prat de Llobregat, Molins de Rei, Sant Vicenç dels Horts o Sant Just Desvern, de los cuales se ha recaudado 18.000 euros. Por otra parte, Luís Campo, productor de documentales, ha sido el encargado de dirigir este documental, además, de manera altruista, lo que ha permitido que ese gran coste se haya evitado.

El documental trata temas generales desde, la inmigración, juventud, la mujer y las huelgas generales, hasta temas más concretos como la canalización, el desvío del río Llobregat, las comisiones de barrios y fábricas y un pequeño homenaje a Juan García Nieto, que fue el cura luchador contra el régimen y creador de la Fundación Utopía. ///

Servicios Funerarios: ¿Un negocio para el gobierno del PSC de L'Hospitalet?

La falta de transparencia del gobierno del PSC ha generado que las familias hayan pagado el triple del precio público más económico

Gracias a la moción de C's para la transparencia en los servicios funerarios municipales el precio más económico se publicará cada 3 meses

El PSC de L'Hospitalet confunde permanentemente los servicios públicos municipales con un negocio. Es el vicio que han adquirido tras 40 años gobernando, que han acabado confundiendo la administración pública con su finca. Pero un servicio público no lo presta la administración con afán recaudatorio – para eso están los impuestos – sino porque es un servicio imprescindible por su valor social e interés general. En el caso de los servicios funerarios municipales es evidente: todos acabaremos requiriendo esos servicios. Y lo que es más grave, cuando tenemos que contratar estos servicios suele ser en uno de los momentos más dolorosos de nuestra vida: cuando hemos perdido a un ser querido.

Es difícil imaginar un acto de mayor vileza, de mayor falta de humanidad, que ocultarles a los ciudadanos la información de los servicios funerarios para arañar algún ingreso extra para las arcas municipales. La Ley sobre Servicios Funerarios y Ley de Transparencia, Acceso a la Información Pública y Buen Gobierno obliga al Ayuntamiento a publicar de forma clara el Reglamento, el contrato de la concesión y los precios públicos del servicio municipal. El gobierno municipal de Núria Marín lo ha estado evitando porque al llevarse el 12% del negocio funerario da que pensar que prefiriere que la gente no contrate, por ejemplo, el Servicio Integral Epsilon que cubre féretro, furgón de recogida local, personal de recogida, sudario, enfermeramiento, preparación del fallecido, materiales y vestimiento, certificados e impresos, la sala de velatorio, el uso de oratorio, el agenciado sepultura, recordatorios, tana-toestética y furgón de traslado al cementerio local, es decir, todo, por 1.742,45 €. Claro, lo que se ocasiona es que los usuarios contraten un servicio que cueste el triple, o el cuadruple para acabar de cuadrar las cuentas municipales.

El año pasado el Ayuntamiento recaudó 755.861,87 € limpios del canon de los servicios funerarios municipales. Fue un mal año, en el 2014 sacaron 1.081.781,03 €, pero es que, claro, después de que la Autoridad Catalana de la Competencia sancionara a finales de 2014 al Ayuntamiento de L'Hospitalet con una multa de 500.000 € por prácticas contrarias a la competencia, que consistían en impedir u obstaculizar que otras empresas funerarias pudieran prestar servicios de traslado de fallecidos, no han podido recaudar tanto. En este sentido, C's lo tiene claro. Los servicios públicos no son un mecanismo de recaudación municipal, para eso están los impuestos. El Ayuntamiento tiene que velar para que los ciudadanos puedan acceder fácilmente a la información sobre los precios públicos y el que lo desee, contratar el Servicio Integral Epsilon que cuesta 1.742,45 € y el que se lo pueda permitir y lo considere oportuno, que contrate cualquier otra opción de las que brinda el mercado. ///

Por Miguel García, portavoz y concejal de C's L'Hospitalet

C's contra los abusos funerarios en L'Hospitalet de Llobregat

**1.742,45 €
sepelio más económico**

Este es el precio público del servicio integral Epsilon, que es el **más económico para dar un sepelio**. Gracias a la moción de C's para la transparencia de los servicios funerarios municipales, esta cifra será publicada tanto en la web del Ayuntamiento como en el Diari de L'Hospitalet cada 3 meses.

C's Ciutadans
L'Hospitalet de Llobregat

 @CsHospitalet

 Ciutadans Hospitalet de Llobregat

 hospitalet.llobregat@ciutadans-cs.org

Tres a taula - Cita gastronómica: Restaurant Can Rafel - Cervelló

Somos lo que comemos: Ruta de la excelencia

Eramos —somos— tres. Los tres, pese a las apariencias, amigos desde hace décadas —como el tiempo es un suspiro diría que siglos— y no hemos aletargado nuestra amistad pese a que el contacto tridimensional haya sufrido interruptus involuntarios. Ahora hablamos varias veces al mes, en algunos casos incluso varias veces a la semana y desde hace un lustro, más o menos, hemos conspirado con nuestro entorno para reservarnos un jolgorio gastronómico estacional, que venimos cumpliendo prácticamente a rajatabla —nunca mejor dicho— desde entonces. Empezamos comiendo al albur de los conocimientos individuales en cualquier lugar recomendable, esforzándonos cada día un poco más por mejorar los manteles, habida cuenta de que eran cuatro comidas al año y el presupuesto lo hacía tolerable. Y, ya hace un par de años, nos confabulamos para conocer los mejores rincones de nuestra geografía gastronómica más próxima, de la mano de los republicanos de Cubat. Ahora os explico. Dejar-me antes que incida sobre un compromiso incumplido del pasado verano. Habida cuenta de que somos gente del oficio, a quienes cuesta tanto escribir como comer —es decir, mucho— y en consecuencia gente extraña que en lugar de exigirse menos, cada día se exige más, nos confabulamos para escribir una crónica de nuestros encuentros que glosara tanto los platos como las esencias. Esto es, tanto lo que nos entra por la boca en cada encuentro, como lo que penetra en nuestro interior por la vista, los oídos, la nariz y la piel y se transmuta en la química de nuestras entrañas en placer, sosiego, razón, criterio, sentido y paz, que es de lo que se trata, en última instancia, cuando se ingiere calidad mientras se conversa cantidad.

Nueva sección

Esta que tenéis en las manos es la primera crónica, que debió ser la segunda por el compromiso incumplido, ya digo, de la comida veraniega. Tener en cuenta que yo soy Sócrates Martínez, especialista en hablar preguntando, pero me tengo por un disoluto total al que le cuesta horrores poner una palabra tras otra y conseguir que juntas tomen sentido.

Y ahora os explico lo de Cubat. Los republicanos de Cubat son un conjunto de profesionales de la olla repartidos por esta tierra que nos da cobijo al albur del curso bajo del río. Nueve cocineros, nueve entornos y nueve milagros culinarios que os vamos a ir deta-

SEIS MUESTRAS DE LAS PROPUESTAS CREATIVAS DE CAN RAFEL, CON EL CATALÁN GORKA BARAHONDA EN LA COCINA

llando en estas páginas para que los gocéis con nosotros, sin pedir nada a cambio. Somos tres idílicos comensales que pagamos nuestras comidas —religiosamente, por orden de prelación— y que encima no cobramos por contarlas, atendiendo a nuestro personal e incomprensible declive mercadotécnico. Y ya llevamos recorridos casi todos los fogones de los republicanos, que prometemos visitar para daros esa sana envidia, que se resarce, siguiendo simplemente nuestros pasos.

Dicho lo cual, vayamos a lo acontecido el 30 de septiembre pasado —otoño, ya— cuando visitamos los manteles de Can Ra-

fel. Quedamos a las 14,30 previa reserva y ahora os presento al plantel. Un servidor, ya sabéis mi nombre, a quien cualquier cocido le interesa, que no le hace ascos a ninguna cocina conocida —ni siquiera a las que los sabios nos indican que vendrán— y que no tiene preferencia alguna por las viandas diversas, sean de animal, vegetal, mineral o espíritu maligno que, más o menos manipuladas, se presten a colarse humildemente por el gaznate. Es decir, no soy exigente en casi nada y menos en el comer, siempre que se trate de un ejercicio de alcurmia. A mi derecha, —siempre por accidente—, Alberto Camús Murciano, hombre de bien donde los haya, algo existencialista aunque lo niegue, ensayista de los conocimientos diversos, filósofo de las esencias inmutables, contradictorio y cabal. Un tipo raro que habla tan bien como escribe y piensa tan bien como habla, al que le encantan los viajes exóticos, las lecturas difíciles y comer con amigos, casi tanto como ir al fútbol a Cornellá donde puede expandirse en el sufrimiento constante, al que parece querer habituarse sin malas conciencias. Y delante, —nunca enfrente— George Tintín Pérez, como su nombre premonitorio, un personaje multifunción y a juzgar por su humor inalterable, probablemente multiorgásmico. No he conocido en el mundo individuo más tenaz. Inasequible a todos los desalientos imaginables, es ese tipo de gente en peligro de extinción, para quien el trabajo es un regalo del cielo, los proyectos, la alegría de vivir y los amigos, el espacio vital donde compartirlo todo. Los dos comen muy bien y eso es un lujo. Alberto y yo nos turnamos para ser los primeros, pero George siempre es el último. No sería él si nos tuviera que esperar. Así que cuando llega, ya estamos tomándonos una cerveza a la espera de sus atrevidos consejos culinarios que siempre suelen acertar. Como otras veces, nos pronunciamos por el menú degustación, con maridaje de vino de la casa: de correcto a muy bueno.

Can Rafel está en la punta de un cerro. Pertenece a Cervelló, pero se accede por dos caminos, el propio, desde el centro de su

municipio a 5 Km. y el prestado, desde la vecina Corbera, quizás el más tradicional de todos. No os será difícil llegar —urbanització de Can paulet— pero hay que consultar un mapa. El lugar es un hotel de descanso familiar y desde hace tiempo cuenta con unos fogones excelentes, una vista esplendorosa y unos alrededores envidiables donde lo mismo se puede pasear que jugar al golf mínimamente. La primera masía es del siglo XVI pero apenas se conservan unas paredes que dan idea del paso del tiempo. El hotel lo regenta desde antiguo la familia Roig, que primero se hicieron hosteleros y más tarde cocineros excelentes. Ahora han dejado el peso de la cocina en manos del catalán Gorka Barahona, con nombre vasco y formación ecuménica y de altura, como baluartes de calidad

Los platos. Ya digo que comimos el menú degustación y, como que no había costumbre no me apunté el sofisticado y elegante nombre de los platos. No se desorientarán: pidan lo mismo que nosotros e irán servidos. Seis exquisiteces, pequeñas de espacio, como corresponde a la cocina creativa y ajustadas de precio que, en este sentido resulta innovador. Nada más sentarse, un aperitivo de chips de yuca que Alberto no probó porque me hizo esperar y que George ni siquiera pudo oler porque a aquella hora estaba echando humo en un atasco. Luego seis platos: dos con pintas de entrante, otros dos con proteínas animales de las de siempre, o sea carne y pescado, un saliente y el postre. El primero, un dedal de gazpacho con un huevín de codorniz a juego. Muy rico, claro. El segundo, una delicia de salmón con mango y albahaca o cosa parecida, que se prestaba a la reconsideración. El tercero, un pellizco de lubina a la plancha con frutos exóticos, excelentemente condimentado. El cuarto, una ambrosía de carne adobada con arroz de sabores —no se titula así, pero es igual—, también muy gustoso.

ENTRADA AL HOTEL CAN RAFEL DE CERVELLÓ

El quinto un foie mi-cuit con galleta de almendra que estaba para repetir, y para cerrar, un coulant de chocolate con heladito. Tomamos cafés y contemplamos el paisaje.

Son pequeños bocados. Pequeños pecados. Pero como son tantos, nutren y cunden, no hay desperdicio y dejan satisfecho. Es la cocina del placer, la cocina de los sentidos porque el emplatado podría ser un óleo o una foto, pero es una realidad comible. Así que nos lo pasamos muy bien, hablamos mucho, quizás demasiado. Cuando me vuelva a tocar escribir daré más detalles. Ahora conformaros con la amenaza y con saber que en esta comarca nuestra se come de maravilla. Lo juro. A nosotros, las estrellas Michelin nos aparecen —en forma de michelines— en el abdomen. Y ya está. ///

Alba Bou

TINENTA D'ALCALDE TITULAR DE L'ÀREA D'URBANISME
I MEDI AMBIENT DE L'AJUNTAMENT DEL PRAT (ICV)

Aixequem la cresta

Amb el fred arriba el nadal, les expectatives d'un any nou, els retrobaments amb la família, i la Fira Avícola del Prat.

Per nosaltres, els pratencs i pratencques és un moment assenyalat al calendari, com l'aniversari o les festes laborals. S'acosta el desembre i a la ciutat es comença a palpar l'ambient de plomes i aviram, preparant l'espai de la Fira com un dels grans esdeveniments de l'any.

I no és menor la moguda, perquè cada any ens visiten milers de persones. Nosaltresd, els que ja hi estem acostumats, ho veiem a les cares de la gent. Els nous, son els que al·lucinen amb els nostres exemplars, amb els colors de les potes de les bèsties. I els autòctons, som els que esbossem un mig somriure orgullós en veure l'estampa.

La Fira Avícola, que enguany farà 43 anys (poca broma), es farà els dies 16, 17 i 18 de desembre a Cal Gana, i hi trobareu el bo i millor dels nostres productes, del camp, de l'horta i de la granja. Els criadors de la nostra raça llueixen com mai els seus exemplars, i el més ben pentinat, el més digne i meritós, s'endú el premi. I així cada any. I us direm com cal cuinar-lo, si sou valents. Si ho analitzem bé, resulta curiós que un animal així pugui haver inoculat en tots els pratencs i pratencques un tret d'identitat. Tant, que gairebé ens forma el gentilici: nosaltres som Potablava. ///

del 3 al 8 de desembre

Festa Major d'Hivern 2016

Fira Medieval Castrum Fidelis

Ajuntament de Castelldefels

Estrenos literarios: 'Decididos', de Ana Basanta

«Decididos», el libro de los valientes

Ana Basanta explica en su nuevo libro diez historias de personas que se han atrevido a dar un giro en sus vidas

Vanesa Maillo

¿Quién no ha querido dar un giro a su vida alguna vez? La periodista Ana Basanta narra en su nuevo libro «Decididos» diez historias reales de personas que dieron un cambio de timón en sus vidas, desmarcándose de las opciones mayoritarias en nuestra sociedad.

Emprender un largo viaje sin billete de vuelta, dedicarse a trabajar sin ánimo de lucro, irse a vivir al campo... parecen formas de vida irrealizables y utópicas en esta sociedad urbanita, consumista y tecnológica. Sin embargo, «Decididos» (Editorial Dièresis) demuestra lo contrario. A lo largo de sus diez capítulos, el libro

aborda la vida de hombres y mujeres que se atrevieron a romper con las ataduras de sus trabajos y experimentaron un giro en sus vidas que la mayoría no nos atreveríamos a realizar.

Podrías ser tú

El protagonista de «Decididos» podrías ser tú. Antes de emprender sus aventuras vitales, eran ciudadanos que ejercían todo tipo de profesiones: desde la banca a las telecomunicaciones, al frente de una caja registradora en un supermercado o en importantes cargos ejecutivos. Tal y como explica Ana Basanta, “son historias cercanas de gente con la que resulta misión imposible no identificarse, por las veces que hemos pensado en dar el salto y dejar atrás la inercia de la rueda que gira y

no para...”. Lo único que nos separa es que ellos se han “decidido”.

Las páginas de «Decididos» están repletas de coraje y valentía. Son “personas valientes dispuestas a correr riesgos, pues desde un principio son conscientes de que el camino no va a ser fácil”, ha aclarado Basanta. De hecho, en el libro también hay lugar para adversidades y decepciones. “Arriesgar no supone ni perder, ni ganar”, ha matizado la autora, que cree que “el riesgo también implica, en ocasiones adversas, saber dónde agarrarte y ver otras opciones”. En este sentido, ha destacado la importancia del apoyo familiar, ya que quizá solos no se habrían atrevido a dar el primer paso.

Basanta acompaña a los protagonistas, que,

DECENAS DE PERSONAS ASISTIERON A LA PRESENTACIÓN DEL LIBRO ORGANIZADA POR EDITORIAL DIÉRESIS Y LIBRERÍA ALIBRIS

sin quererlo, se han convertido en ejemplos de superación y realización personal. A todos les une haber sabido “escucharse a sí mismos y no tanto a las interferencias externas que, en ocasiones, nos contaminan”.

Con paz interior

En el libro, la autora reflexiona sobre nuestras verdaderas aspiraciones y descubre otras formas de vivir, pero “no todos los cambios tienen que ser radicales”, ha explicado. Del mismo modo, también abre opciones a los menos

impulsivos. Ana Basanta confía en que es posible poder aspirar a esta paz interior, que nos ilustra en su obra, sin necesidad de tener que abandonar el ritmo de vida actual. En esta línea, la autora anima a realizar viajes de corta duración, por ejemplo durante un mes, o aportar cooperando en nuestra propia ciudad o barrio. Pues, ha asegurado que “aunque luego se vuelva al trabajo, son decisiones que también te ayudan estar bien contigo mismo”.

«Decididos» también es un viaje: de Wall Street

a Barcelona; de un despacho en la gran ciudad a la selva colombiana; de Madrid a pequeños pueblos de Segovia o Extremadura; dar la vuelta al mundo en barco o como mochileros... En definitiva, un libro que ha contagiado las ganas de vivir incluso a su propia autora. Aunque Basanta reconoce que ahora mismo “no necesito un giro vital, porque no creo que lleve una vida frustrada”, no descarta la opción. “¿Por qué no?”, se pregunta, y con el mismo afán optimista se autoresponde: “al final, siempre contamos con la trampa de poder volver al punto de partida, y, aunque salga mal, no se pierde nada”.

Ana Basanta es licenciada en Historia y en Periodismo. Es redactora de la agencia de noticias Europa Press desde el año 2001, labor que combina con colaboraciones en medios como los diarios El Periódico de Catalunya, Ara y la revista Cavall Fort. Ha publicado anteriormente los libros “Halcón de los Andes” (2010), “Líbano desconocido” (2012), “Inconformistas” (2013) y es coautora del libro “Qui és Qui. Radiografia dels que manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet”. ■■■

Despacho especializado en derecho de familia

Rambla Rafael Casanova 74
 Sant Boi de Llobregat

XP ADVOCATS S.L.P.

info@xpadvocats.com
 Telf. 936407228

Un grup de veïns funda l'Associació d'Estudis Torrellencs per defensar el patrimoni de la vila

La nova entitat agafa el relleu en la promoció de coneixement sobre Torrelles a través de diferents ciències i tècniques

Segons la primera junta, recollir la memòria viva de la gent més gran del poble serà una de les primeres accions

Josep-Manuel Rafi

Un grup de veïns de Torrelles de Llobregat van constituir, el passat 30 d'octubre, l'Associació d'Estudis Torrellencs (AdET). La reunió fundacional, que es va celebrar al local de Ca la Cinta, estava precedida d'una trobada feta el mes de juliol, on es van aplegar una trentena de persones per fer la presentació dels objectius de l'associació i intercanviar punts de vista sobre l'interès de la mateixa. A partir d'aquella trobada es van iniciar els treballs sobre els estatuts de l'AdET que finalment van concloure en l'acte fundacional.

Pel patrimoni cultural, històric, natural i social

D'entre els membres fundadors s'ha escollit una junta formada per les cinc persones que van endegar el projecte uns quants mesos abans: Jesús Avilés, Josep Lluís Duran, Xavier Navarrete, Josep-Manuel Rafi i Helena Sánchez. Els estatuts de l'associació marquen un clar tarannà col·laboratiu, en el qual l'assemblea de socis serà qui determinarà els àmbits de treball per a cada exercici; tothom qui vulgui podrà formar part de l'associació sense cap altre requisit que la voluntat de participar i treballar en els projectes que es vagin determinant. Tot i que els camps d'estudi podran ser tan diversos com es consideri oportú, val a dir que, en funció del nombre d'associats, es poden arribar a desenvolupar diferents projectes, però serà indispensable que cadascuna de les propostes d'actuació que es marquin sigui referendada després del debat intern i que es presenti

CINC PERSONES FORMARAN LA PRIMERA JUNTA DE L'ENTITAT | AET

una memòria de treball amb els objectius, temporalitat i finalitat del projecte.

Són objectius de l'associació els que citem a continuació: promoure projectes de recerca i estudis sobre el patrimoni cultural, històric, natural i social a través de les diverses ciències i tècniques per tal de generar, preservar i difondre el coneixement de Torrelles de Llobregat i la seva àrea d'influència; recuperar el patrimoni cultural, històric, natural i social; ordenar i conservar el resultat d'aquesta recuperació; promoure el coneixement i la difusió d'aquest patrimoni; sensibilitzar la societat per pro-

moure'n la conservació; reforçar els trets identitaris de Torrelles de Llobregat; promoure el debat i la participació social activa al voltant d'aquest patrimoni, fomentar la relació social i humana entre els associats i amb altres entitats, com també col·laborar amb institucions, entitats i persones físiques tant de l'àmbit local com comarcal, nacional i internacional. Amb tota probabilitat, una de les primeres accions que proposarem des de la nova junta serà la de recollir la memòria viva de la gent més gran del poble. Aquesta proposta ens permetrà l'enregistrament de les seves vivències d'altres temps i ens apropirà a una manera de viure i relacionar-se que, sovint, desapareix enmig del brogit del món modern.

Hereus d'altres entitats

Som conscients que hi ha altres persones i associacions, abans que l'AdET, que s'han encarregat de fer recerca del patrimoni local, fins i tot amb obra publicada com, és el cas d'en Miquel Casas, per posar un exemple. A totes elles volem expressar-los el nostre agraïment per mantenir viva la memòria torrellenca i els volem fer partícips d'aquesta nova etapa que encetem, per demanar-los el seu consell i, si així ho desitgen, la seva participació en els futurs àmbits d'estudi.

Tothom qui vulgui podrà posar-se en contacte amb l'AdET a través de les diferents xarxes socials i fer el seguiment de les activitats que duguem a terme. Podeu trobar-nos al Facebook (aetorrellencs), al Twitter (@AETorrellencs) i al blog (<http://www.aetorrellencs.tk/>). **///**

Nuevos Servicios

- Nutricionista
- Depilación con hilo
- Masaje balinés
- Extensión de pestañas
- Higiene facial
- Pedicuras, etc.

Nuevas Uñas

C/ Tresols con Sant Nicasi (Gavà)
666 52 20 06 - nuevasunas@gmail.com

¡OFERTA!

**Tus uñas nuevas
desde 35€**

Reserva tu cita en el 666 52 20 06

MERCÈ CONESA, PRESIDENTA DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA; NÚRIA MARÍN, ALCALDESSA DE L'HOSPITALET; I JORDI CUIXART, PRESIDENT D'ÒMNIUM CULTURAL I DIPUTACIÓ DE BARCELONA

L'Hospitalet serà la capital de la cultura catalana a la Nit de Santa Llúcia

La segona ciutat de Catalunya agafa el relleu de Tortosa per acollir, el 16 de desembre, la major festa de la cultura catalana

Òmnium Cultural organitza la 66a edició amb la col·laboració de la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament de L'Hospitalet

Redacció

Amb la voluntat de reconèixer i compartir la cultura de la ciutat i de l'àrea metropolitana, l'entitat Òmnium Cultural -amb la col·laboració de la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament de la ciutat- ha escollit L'Hospitalet per celebrar la tradicional Nit de Santa Llúcia -Festa de les Lletres Catalanes.

D'aquesta manera, la segona ciutat de Catalunya agafa el relleu de Tortosa per albergar la que serà la 66ª edició de la major festa de la cultura catalana. Serà el pròxim 16 de desembre, al poliesportiu municipal de El Gornal, espai on es farà entrega dels premis Sant Jordi de novel·la; els Mer-

cè Rodoreda de contes; els Carles Riba de poesia i els Frederic Roda de teatre, entre d'altres.

"La Nit de Santa Llúcia

va néixer com una lluita per la democràcia", ha dit la presidenta de la Diputació de Barcelona, Mercè Conesa, destacant el paper de

Mercè Conesa:
"La **Nit de Santa Llúcia** va néixer com una lluita per la democràcia. I a la cultura hi **tenim dret tots**"

L'Hospitalet com una ciutat de "reivindicacions socials i culturals". I ha afegit: "a la cultura, hi tenim dret tots". Amb aquesta declaració, Conesa ha posat en valor el futur Districte Cultural pel que L'Hospitalet treballa com a nou motor econòmic de la ciutat i ha recordat, en paral·lel, la necessitat de donar suport a la cultura des del món local: "La Diputació de Barcelona dóna suport des de fa temps a la Nit de Santa Llúcia a través dels municipis, perquè des del món local volem acollir festes com aquesta". L'aportació de la Diputació de Barcelona per aquesta edició de la Nit de Santa Llúcia és de 90.000€.

Per la seva part, l'alcalde de L'Hospitalet, Núria Marín, ha defensat la Nit

de Santa Llúcia com a part de l'estratègia per "trencar estigmes a través de la cultura", objectiu comú al projecte del Districte Cultural. I és que, segons el president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, "hem de tornar a centrar la cultura com a eix vertebrador de tot el que passa a la vida pública". I què millor ciutat que L'Hospitalet i l'àmbit metropolità, "que també es cultura catalana", ha puntualitzat.

Ple d'artistes locals

L'espectacle, que cada any s'organitza a una ciutat diferent, estarà conduït pel director de la companyia Comediants, Joan Font, i comptarà amb una proposta artística que combina música, dansa i interpreta-

ció, entre d'altres; en definitiva, totes les cares de la cultura. I ho farà amb noms coneguts com el del cantant hospitalenc, Dani Flaco, o l'acròbata, música, actriu i 'clown' Alba Sarrau, entre els més destacats. Cares conegudes, però, sense oblidar els artistes locals, que també seran protagonistes de la nit de la cultura catalana. La banda 'Always Drinking Marching Band', 'Street Squad', companyia de dansa urbana; Laia Molins, ballarina de claqué o l'Escola de Música - Centre de les Arts en seran una mostra.

Amb la gala es posarà punt i final a una Nit de Santa Llúcia que començarà molt abans amb diferents activitats programades a tota la ciutat. **///**

Equivalenza, el lujo accesible

Equivalenza cuenta con 770 tiendas en más de 20 países y prevé próximas aperturas en ubicaciones comerciales de primer nivel

La empresa, con sede en L'Hospitalet, ha democratizado en cinco años el acceso a las fragancias de lujo, pero a precios populares

Vanesa Maillo

La cadena de perfumerías y cosmética Equivalenza, con sede central en L'Hospitalet de Llobregat, acaba de abrir su segundo establecimiento propio en Andalucía, esta vez en el centro comercial Nevada de Granada. En solo cinco años, la empresa cuenta con 770 tiendas repartidas por todo el mundo y sedes en la segunda ciudad catalana, Roma, Brasil y México, gracias a su modelo de crecimiento basado en las franquicias y las tiendas propias.

Solo en el Baix Llobregat y L'Hospitalet, la compañía que ha popularizado el acceso a las fragancias de lujo, suma un total de veinte tiendas, de las casi cien que hay en Cataluña. Con una clara apuesta por la personalización, Equivalenza ya ha conquistado a los consumidores de más de veinte países y continúa su estrategia de consolidación en estos mercados afianzando su red de franquicias. Aunque parte del crecimiento de la marca se sustenta en el sistema de licencias, la firma se ha propuesto avanzar en la implantación de una nueva estrategia de tiendas propias.

Actualmente, son siete los puntos de venta propios, ubicados en Madrid, Barcelona, Valencia y Almería, pero la historia de éxito de Equivalenza no acaba aquí. Con el nombramiento de David Kervyn como nuevo director general al frente de la compañía y tras haber reforzado la estructura de dirección y gestión, la cadena prevé próximas aperturas en ubicaciones comerciales de primer nivel, como es el caso del centro comercial Nevada.

Claves del éxito

Democratizar el acceso a la perfumería y a la cosmética, un sector tradicionalmente ligado al lujo, es la clave del éxito de Equivalenza. La cadena de tiendas de fragancias

Consumo responsable

Las fragancias de Equivalenza se presentan en frascos reutilizables para una misma referencia de perfume, lo que permite cuidar el medio ambiente sin perder calidad del producto.

Se trata de una filosofía de consumo responsable, que va más allá de la fidelización de clientes.

Con esta gestión sostenible, la compañía pone en valor su apuesta por el medioambiente y ayuda a concienciar a la sociedad sobre la importancia del reciclado de vidrio, en cuanto a los envases de perfume y productos cosméticos. **///**

IMAGEN DE LA NUEVA TIENDA INAUGURADA EN EL CENTRO COMERCIAL NEVADA DE GRANADA. EN TOTAL, LA COMPAÑÍA HOSPITALENSE SUMA 770 EN TODO EL MUNDO

acerca el perfume de alta gama a todos los bolsillos. Un concepto innovador de consumo que triunfa desde 2011, año en el que se fundó el grupo en España y que significó un antes y un después en la historia de los perfumes.

Antiguamente, los perfumes nacieron como ofrendas a los Dioses de las civilizaciones tradicionales. Por esta razón, durante mucho tiempo su uso se relacionaba con la divinidad y, en cierto modo, así lo tenía que reflejar su envase. Sin embargo, Equivalenza decidió sacrificar los exclusivos recipientes de cristal y prestigiosos diseños que, al fin y al cabo, encarecen el producto, en ocasiones de manera extraordinaria. De este modo, su sistema permite ofrecer un perfume de alta calidad y fijación a un precio asequible.

Ubicadas en calles estratégicas y centros comerciales de las principales ciudades del mundo, las tiendas Equivalenza ofrecen una gama de más de 150 fragancias de hombre, mujer, unisex e infantil. Los recipientes de los perfumes son sencillos frascos de 30, 50 y 100 ml. También los prácticos vaporizadores de 10 ml para llevar en el neceser, bolso o ir de viaje. Y en cuanto a precios, una fragancia de 30 mililitros cuesta 7,95 euros. Además, los perfumes se clasifican por familias aromáticas, según los ingredientes (cítrico, frutal, oriental, floral, chypre, amaderado y herbáceo) y se estructuran en una pirámide olfativa que define el carácter de cada fragancia.

El grupo también ofrece una amplia gama de productos de belleza y bienestar. Cosméticos, velas, mikados, ambientadores... Todo eso se puede encontrar en las más de 1.250 referencias disponibles para que el consumidor pueda elegir según cada momento y en función de sus gustos personales. De hecho, uno de los elementos clave y diferenciador de Equivalenza siempre ha sido la tienda, pensada para facilitar la experiencia del cliente con el perfume, así como una esmerada atención personalizada. La última apertura de la empresa en España, en el centro comercial de Granada, incluye partes cálidas de madera y la posibilidad de probar y descubrir sus productos desde el exterior.

Italia, segundo mercado

Equivalenza sigue apostando por su expansión en Italia y así lo corrobora su recién inaugurada filial en Roma. La firma ha consolidado su presencia en el país transalpino, que representa el primer mercado de la firma fuera de España. Desde su aterrizaje en 2014, la compañía ha experimentado un crecimiento exponencial en Italia, donde tiene una presencia prácticamente total, destacando su implantación en zonas como Roma, Palermo, Génova, Torino, Milán, Boloña, Nápoles, Perugia o Bari, entre otras. En tan solo dos años, ha pasado de tener 34 a 182 tiendas y prevé alcanzar los 200 puntos de venta antes de acabar el año. **///**

El Grup FGC enceta una nova temporada d'esquí

FGC presenta una oferta de tarifes més ordenada i competitiva; i enforteix l'aposta per la venda online amb descomptes i promocions

Redacció

El fred ja és aquí i amb ell una nova temporada d'esquí; combinació perfecta d'esport i naturalesa. Les estacions que gestiona el Grup de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, a través d'una de les seves potes, Turisme i Muntanya, ja han obert les seves 'portes' o -millor dit- han encès les seves màquines i els seus telecadires per conquerir novament els cims catalans.

La primera ha estat, com és habitual, l'estació metropolitana i més accessible per antonomàsia: La Molina, que des del passat 26 de novembre, té activitat al cor de la Cerdanya. Només una setmana després ho han fet la resta d'estacions: Espot, Port Ainé i Vallter 2000, el dia 2 de desembre; mentre que Vall de Núria ho ha fet el 3.

Més competitius

Així, doncs, FGC ha aixecat ja el teló d'una temporada que té com a gran objectiu mirar de front al sud de França: "El nostre competidor no és Catalunya. És el sud de França". Amb aquesta frase lapidària, el president de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, Enric Ticó, ha dibuixat molt bé l'estratègia del grup per

aquesta nova temporada d'hivern. I és què, tot i l'èxit de la temporada d'estiu, que ha comptat amb més d'un milió de visitants, al final, la temporada d'hivern representa aproximadament el 90% de la facturació del grup. Per aquest motiu, és fonamental mantenir i millorar la competitivitat de les pistes.

Un objectiu que passa,

en aquesta nova temporada, per la reducció dels tipus de tarifes, la millora dels preus en l'estació degana de La Molina, així com per l'aposta per l'e-commerce. Segons ha confirmat el president del grup en un acte de presentació celebrat a la Casa de la Convalescència de Barcelona, al recinte de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, FGC ha reduït

Destinacions familiars

Amb el mateix objectiu de retenir als esquiadors i els aficionats a la muntanya a les estacions del grup i que, així, no marxin al sud de França, FGC ha portat a terme, des de fa anys, diferents iniciatives per incentivar el turisme familiar.

Aquest esforç ha estat, definitivament, recompensat. L'Agència Catalana de Turisme ha entregat el segell de Destinació de Turisme Familiar a les estacions de La Molina, Port Ainé, Vallter i Vall de Núria per complir tots els requisits necessaris. ///

LA MOLINA HA OBERT EL 26 DE NOVEMBRE, MENTRE QUE LA RESTA HO FA EL PRIMER CAP DE SETMANA DE DESEMBRE

pràcticament a la meitat els tipus de tarifes que existien, el que, segons comissions assessores del grup al territori, ampliava les cues a les estacions: "El nostre objectiu és el de temps zero a les cues. Arribar a l'estació i començar a esquiar".

Menys no vol dir pitjor. Al contrari, el grup ha reestructurat els abonaments per donar als usuaris una millor oferta més ajustada a les seves necessitats amb la divisió, d'entrada, dels forfets segons l'àrea geogràfica: Cerdanya (La Molina), Ripollès (Vallter-Vall de Núria) i Pallars (Port Ainé, Espot i Tavascan). A més, tots els titulars de forfets podran gaudir de diferents descomptes en oci i serveis, simplement, presentant el carnet.

Pel que fa el pagament, totes les estacions oferiran, també, la possibilitat d'adquirir els forfets de temporada i efectuar el pagament a terminis. Amb l'abonament estarà inclòs l'accés a 'Tot Nòrdic' i l'accés lliure fins l'1 de novembre de

2017 als trens cremallera de Montserrat i Núria.

D'altra banda, i baixant a l'estació degana del grup, La Molina, només a 150 km del Baix Llobregat i amb la possibilitat d'accedir en tren, una de les novetats ha estat la rebaixa de preu de l'abonament, que passa dels 620 euros als 570. Amb aquest abonament es podrà accedir a totes les estacions del grup; en total, uns 150 km de pistes d'esquí. A més, com a novetat d'enguany, el forfet recarregable permetrà fer-ho per hores.

Des del primer dia

Pel que fa les pistes, aquesta temporada ha començat amb l'esquí garantit després de la millora dels mecanismes per generar neu artificial que assegura, amb un mínim de fred, les pistes del 54% de La Molina.

De fet, amb els primers dies de fred i els primers flocs de neu caiguts a principis de novembre, les estacions van poder innivar les pistes, que ja van consolidar aleshores la primera capa

de neu. En només dos dies, La Molina va produir uns 25.000 metres cúbics; mentre que la resta d'estacions de Pallars aportaven uns 18.000. Sigui com sigui, s'enceta la temporada amb un renovat optimisme.

Impuls a l'e-commerce

En paral·lel, el grup ençeta la temporada amb noves millores a les seves webs. Després d'un important canvi, l'any passat, on es van presentar les webs de cada estació amb mapes tridimensionals entre les propostes més destacades, el grup ha optimitzat aquestes pàgines per als dispositius mòbils, que també comptarà amb aplicacions redissenyades.

Tot amb l'objectiu final d'incentivar la venda online o e-commerce. El grup FGC compta amb uns sistemes de venda en línia que permeten obtenir diferents avantatges: estalvi i productes exclusius; evitar cues o accedir a promocions pels més fidels són les més destacades. ///

EL NADAL CENTRA TOTES LES ACTIVITATS DEL CASAL DEL CANAL OLÍMPIC DE CATALUNYA QUE ES CELEBRA DEL 23 DE DESEMBRE AL 5 DE GENER

Els casals de Nadal del Canal Olímpic de Catalunya, preparats per gaudir d'unes festes molt especials

La instal·lació esportiva posa a disposició 15 hectàrees de zones verdes dedicades a l'esport i a zones de lleure

Tir amb arc, pàdel, curses d'orientació, bicicleta o golf, entre d'altres, són les activitats més destacades del casal nadalenc

Redacció

Ens acostem a les festes nadalenques, les més emblemàtiques per populars i familiars de tot el calendari, i amb aquests dies de celebracions diverses també arriben les vacances escolars, que tota la canalla ja espera amb fruïció. Per això també, un any més, es posa en marxa una nova edició dels Casals de Nadal del Canal Olímpic de Catalunya.

Ja podeu, per tant, inscriure-hi els vostres fills i filles per tal que gaudeixin d'uns dies màgics en una instal·lació única i singular que abasta 15 hectàrees de zones verdes dedicades a la pràctica de múltiples esports i zones de lleure, que complementen l'atractiu especial d'aquest canal situat a només 20 minuts de Barcelona, de 43 hectàrees de superfície de làmina d'aigua i enclavat en un entorn en què tenen lloc activitats lúdico-esportives destinades tant als abonats de la instal·lació com al públic en general, a l'esport federat tant en l'aspecte d'entrenaments com en el de la competició, i, evidentment, al més menuts del país, per la qual cosa durant l'any s'organitzen diversos casals escolars.

Durant l'estada en aquest casal de Nadal es portaran a

terme activitats tant d'interior, com tallers i manualitats, i també d'exterior, com ara pitch & putt, pàdel, futbol, etc. I si el temps ho permet, activitats com la barca de rem o el caiac doble pels més grans, i pels més petits sortides amb el trenet del canal.

El Canal Olímpic de Catalunya és un recinte meravellós pertanyent a la Secretaria General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya, en què els vostres infants podran gaudir durant aquestes dates festives dels jocs, activitats i oci conjuntament amb altres joves amb qui podran compartir amistat i experiències en els dos casals estructurats en relació a les distintes edats dels nois i noies.

Casal Infantil P3 P4 i P5

És el casal dels més petits en què es portaran a terme diferents tallers i activitats a la zona de les cabanes de fusta, i si el temps ho permet s'organitzaran sortides en el tren del canal, s'utilitzaran les bicicletes i es faran activitats a l'aire lliure.

Casal Júnior (1er de Primària i superior)

En aquest casal destinat als més grans, s'organitzaran diferents tallers i activitats a l'interior i a l'exterior, com

per exemple tallers de cuina, manualitats, tir amb arc, pàdel, curses d'orientació, bicicleta, golf i altres pràctiques socials i esportives, i, si el temps ho permet, es faran activitats d'aigua pel canal, especialment amb embarcacions.

El Canal Olímpic de Catalunya ofereix la possibilitat d'accedir a l'abonament del club i gaudir d'importants descomptes en tots els seus serveis com ara la reserva de pistes de pàdel, accés al gimnàs o a la piscina d'estiu, gaudir del club de Pitch & Putt o dels avantatges en el lloguer del material terrestre i aquàtic del centre com els patins, cotxes de pedals, bicicletes, canoes, càiacs, barques de rem i diversos estris esportius i de lleure més..

Si teniu interès en informar-vos sobre les inscripcions del casal de Nadal, horaris i preus (i sobretot no quedar-vos sense plaça!), podeu accedir a la pàgina web www.canalolimpic.cat en què veureu horaris, preus i condicions, i en què podreu inscriure el vostre fill i filles directament.

També podeu contactar per correu electrònic a l'adreça estades.equacat@gencat.cat, o per telèfon en el número 674 84 85 16, o anar directament al recinte situat l'Avinguda del Canal Olímpic, 2, de Castelldefels, en què us atendran i us informaran personalment. **///**

El CAR de Sant Cugat, referent en la biomecànica esportiva

El centre referma el compromís amb el desenvolupament més innovador acollint diverses activitats de formació i divulgació

SESSIÓ DIVULGATIVA DE L'START-UP CATALANA DYCARE, QUE VA TENIR LLOC AL CAR | FOTOGRAFIA: CAR

Redacció

El Departament de Biomecànica del CAR de Sant Cugat ha registrat durant el darrer mes una activitat frenètica, sent l'escenari de diverses activitats de formació i divulgació tecnològica, amb la qual cosa ha mostrat que és un referent en la biomecànica esportiva tant a nivell estatal com internacional. Per una banda, el CAR ha acollit un grup d'entrenadors de futbol que estan realitzant la primera edició del Màster Internacional de "High performance Football Coaching". Es tracta d'un postgrau de la Universitat de Lisboa que es divideix en vuit mòduls diferents, dels quals el Centre va celebrar el darrer sota el títol "Sharing practical experiences and final evaluation". Les activitats del grup s'han realitzat al laboratori de biomecànica, en el qual han fet un workshop sobre les lesions de genoll, un simpòsium tecnològic de l'esport amb el FC Barcelona i han visitat diversos camps de futbol, com el del club blaugrana i el del RCD Espanyol. Però la participació en aquest Màster internacional no ha estat l'única activitat destacada del Departament de Biomecànica. Així, el CAR va signar un conveni de col·

laboració d'un any amb l'empresa DyCare, que va fer al laboratori de biomecànica el lliurament i la demostració del funcionament del seu sistema d'anàlisi del moviment, fonamentat en la tecnologia de sensors inercials que ajudaran a quantificar possibles lesions múscul-esquelètiques.

DyCare és una start-up catalana que es dedica a desenvolupar solucions innovadores per al control i la valoració clínica-funcional del sistema múscul-esquelètic. Aquesta col·laboració permetrà comprovar l'aplicabilitat dels sensors inercials, que juntament amb el sistema de referència del CAR en l'anàlisi del moviment en 3D afavoreixen l'anàlisi dels esportistes. D'altra banda, i dies abans, el doctor Ventura Ferrer, membre del departament biomecànic del CAR, va realitzar una ponència sobre el model assistencial que aplica el centre durant el XXXIX Congrés de la Sociedad Ibérica de Biomecánica y Biomateriales (SIBB), que va tenir lloc a la Universitat i al CAR de León. La ponència tractava en profunditat el cas de la marxa atlètica i la velocitat (sortida de tacs), dos grups amb els quals el Departament de Biomecànica ha treballat molt a fons en els darrers mesos. L'any passat aquest Congrés es va celebrar a Barcelona i en el marc del mateix es va realitzar un workshop al CAR. ///

Reunió de treball del Consell de l'Esport Universitari de Catalunya

El Consell de l'Esport Universitari de Catalunya (CEUC) es va reunir fa pocs dies al Museu i Centre d'Estudis de l'Esport Dr. Melcior Colet, de Barcelona, per constatar el bon ritme d'execució del Pla Estratègic d'Esport Universitari de Catalunya (PEUC) 2013-2020 i presentar les activitats previstes per al present curs.

A la taula presidencial, el director del Consell Català de l'Esport, Antoni Reig, en qualitat també de vicepresident del CEUC, va estar acompanyat per la secretària general del Consell Interuniversitari de Catalunya, Mercè Jou; el subdirector general d'Universitats, Josep Ribas, i el subdirector general d'Activitats Esportives i Infraestructures del Consell Català de l'Esport, Oriol Marcé, que es van dirigir als vicerectors i vicerectors, als responsables, directors i membres dels Serveis d'Esports de les universitats catalanes, així com a representants territorials de l'Esport i altres persones del sector esportiu.

En la sessió, la Secretaria General de l'Esport va presentar l'informe anual de seguiment del Pla Estratègic d'Esport Universitari de Catalunya 2013-2020, deixant constància dels 46 plans d'actuació treballats aquest any, que determina l'execució del 78% del PEUC. D'altra banda, la Universitat Abat Oliba CEU, coordinadora dels Campionats de Catalunya Universitaris (CCU) 2016-17, amb Barcelona com a seu de la competició dels esports d'equip, va presentar la previsió de les activitats esportives especials durant el curs: l'espai d'esport universitari al Saló de l'Ensenyament 2017, la III edició de la UniRun, la sortida internacional de les seleccions catalanes universitàries i altres novetats de promoció de l'esport universitari. ///

LA REUNIÓ DEL CEUC ES VA CELEBRAR AL MUSEU COLET | JORDI ESTRUCH

Joan Carles Valero
periodista y profesor

En menos de una década, el cielo se llenará de drones, las calles de vehículos autónomos y las empresas de robots... Y mientras tanto, los seres humanos vamos para atrás. El nivel de bienestar material que el avance de la tecnología nos proporciona es inversamente proporcional a

nuestra evolución como personas, en especial en las actitudes respecto al prójimo. L'Hospitalet se ha convertido en el escenario de una escalada de agresiones políticas que suponen un mal presagio. Urge reflexionar y ser emocionalmente correctos para atemperar las actitudes.

L'Hospitalet, trinchera del "procés"

Iba a escribir sobre la moderna reconstrucción de murallas que la alcaldesa Ada Colau nos prepara en el horizonte del año 2020 con la prohibición de que circulen los vehículos diésel por Barcelona. Esperemos que la mejora del transporte público sea paralela en nuestra comarca, porque, de seguir como hasta ahora, los que vivimos al sur de Barcelona lo tendremos cada vez peor para acceder a la capital. Núria Marín, alcaldesa de L'Hospitalet, podría aprovechar esta drástica medida de Colau, al igual que hizo ante la moratoria hotelera o la negativa a instalar la pista de hielo en la plaza Cataluña. Por ejemplo, facilitando la instalación de aparcamientos para que los baixllobregatenses que no disponemos de dinero para cambiarnos de vehículo, podamos seguir entrando a Barcelona en tanto mejoran los transportes públicos.

También tenía intención de comentar la flamante faceta de Marín como lideresa del PSC encargada de remendar las relaciones con el PSOE. Iceta le ha encomendado la ingente tarea de recuperar la sintonía entre ambos partidos. Afortunadamente, Marín preside la Red de Ciudades Inteligentes, lo que tranquiliza al otro lado de la mesa en la esperanza de que aplique esa cualidad a las negociaciones PSC-PSOE.

Escalada de tensión

Luego, iba a hablar del escritor hospitalense Joan Casas, ganador del premio Víctor Català de narrativa en la Fiesta de Santa Llúcia de 1979, cuando la bohemia de la ciudad se citaba en el bar del Casino porque era el único que permanecía abierto hasta las tantas. Pero me veo en la obligación de aplazar esos asuntos por la urgencia de los acontecimientos.

En poco menos de diez días, la violencia ideológica se ha adueñado de L'Hospitalet. Después de las amenazas de muerte y de los puñetazos recibidos por Miguel García, portavoz de Ciudadanos en esa ciudad, la escalada de tensión política ha aumentado, a pesar de que el agredido haya pedido rebajar el nivel de enfrentamiento. Al día siguiente de pronunciar esas palabras, la sede de su formación en L'Hospitalet volvió a amanecer pintada y con excrementos por séptima vez en dos años. Veinticuatro horas después, diversas pintadas amenazantes aparecieron en las sedes de ERC y del PDECat. "No hi haurà pau pels traïdors. Això és Espanya" es lo que se encontraron los antiguos convergentes

pintado en su puerta, mientras que en la de los republicanos decía "Que vuelvan los GAL".

En septiembre pasado, la portada de EL LLOBREGAT señalaba que L'Hospitalet y el Baix Llobregat es el territorio donde los partidos están echando el resto porque será aquí donde se decidirá el futuro de Cataluña, tanto en el caso de que se celebren elecciones autonómicas anticipadas como un referéndum. Nunca imaginé que la revolución de las sonrisas pudiera tornarse la del Joker.

Corrección emocional

Hace demasiado tiempo que una parte de la sociedad fortifica un "constructo mental" sobre las bondades de la independencia. Se trata de una estructura de la psique que agrupa emociones, ideas, experiencias, anhelos, recuerdos, conductas y otros elementos como el rechazo. Hace muchos años que nos centramos en lo políticamente correcto, pero opino como la periodista Sally Koan en su exitoso discurso TED, en defensa de que ser emocionalmente correcto es en realidad lo más importante. Me da igual que me digan "botifler", siempre que lo escriban bien. No me importa la palabra, lo importante es cómo se utiliza: ¿de forma afectuosa, ingenua o dañina? La corrección emocional es el tono, el sentimiento, cómo decimos lo que decimos.

El respeto y la compasión que nos tenemos. Me he dado cuenta que para convencer políticamente no hay que utilizar datos, hechos ni exponer ideas. Para convencer en política es necesario ser emocionalmente correcto. Y en L'Hospitalet empiezan a desatarse las emociones de forma violenta.

Se puede ser fariseo, condescendiente, incluso despectivo con todo aquel que no comparte nuestras opiniones. Es decir, podemos creer que tenemos razón políticamente, pero lo peor es no tenerla emocionalmente. Es imposible convencer a nadie si no le escuchas antes.

Pasamos mucho tiempo hablando sin escuchar. Si lo hiciéramos más a menudo desde la corrección emocional, podríamos construir afinidades a partir de cómo decimos lo que pensamos y no tanto por lo que decimos. Nuestro reto es sentir compasión los unos por los otros, tanta como queremos que nos tengan a nosotros. Sólo así nos reconoceremos como personas. Eso es la corrección emocional. Difícil de lograr cuando el odio anida entre rivales que se tratan como enemigos. Urge recuperar el "seny" emocional. Sólo así podrá cimentarse un democrático cambio. Porque la democracia no es el mandato de la mayoría sobre el resto de la sociedad.

La democracia es también el Estado de Derecho, la separación de poderes, las libertades y los derechos humanos. Todos los derechos, empezando por el de la libertad de expresión y creencias. Hagamos de la acogedora L'Hospitalet un ejemplo de democracia en mayúsculas. ///

Valero
Vila

El proper 15 de desembre farà 24 anys de l'assassinat del jove Pedro Álvarez que va caure abatut per un tret al cap en presència de la seva parella a l'Hospitalet. Ell, veí de la Verneda, s'acabava d'acomiar de la noia que, en aquell instant, va estar a punt de ser atropella-

da per un cotxe que circulava a tota velocitat. El fet va provocar una discussió lamentable entre Pedro i el conductor que es va resoldre quan aquest va disparar tres trets i va fugir en el Vectra blanc, en companyia d'una altra dona jove. Pedro Álvarez va arribar mort a Bellvitge.

Jesús Vila
periodista y escritor

De la gran impunitat a la impunitat irreversible

La seva promesa, Yolanda, va poder memoritzar dos números de la matrícula del cotxe, reconèixer la marca i el color del vehicle i fins i tot seleccionar en una roda de reconeixement la persona que, amb alguns dubtes, podia haver estat l'assassí. La munició emprada —28 PK, l'habitual d'una pistola Star— abocava, sembla, a la que feia servir la policia, i la persona identificada per la promesa de Pedro Álvarez era policia, va reconèixer que havia estat a l'Hospitalet la nit dels fets i era propietari d'un Vectra blanc amb els números de la matrícula coincidents. Quan tot semblava conduir a la ràpida resolució d'un lamentable i incomprensible homicidi, la titular del jutjat número 5 de l'Hospitalet, Maria José Magaldi, que va veure el cas, va considerar que no hi havia prou indicis per incriminar l'únic acusat, un policia de la brigada de seguretat ciutadana de Barcelona detingut uns dies abans. El cas, lògicament, va quedar arxivat. Al desembre de 1996, quatre anys després dels fets i en vista que no hi havia investigació ni avenços, el pare del jove assassinat va iniciar una vaga de fam i una recollida de signatures per tal que el cas fos reobert mitjançant una nova investigació però, en aquesta ocasió, a càrrec d'un altre cos policial diferent —presumptament— al de l'implicat. Un any més tard es fa càrrec de les investigacions la Guàrdia Civil però també sense conseqüències. Les úniques efectives seran que el sergent que se n'encarrega renuncia a seguir amb el cas i poc temps després és ascendit, mentre que la seva mà drete en la investigació, un altre agent del mateix cos es apartat del cas i deixa de tenir cap influència posterior.

JUAN JOSÉ, PARE DE PEDRO, DURANT UNA ENTREVISTA AMB EL LLOBREGAT A L'ANY 2014 | I. CRESPO

24 anys de lluita

El pare de Pedro, lluny de defallir, crea una plataforma en defensa del seu fill d'on, poc després, sorgirà l'associació contra els abusos del poder (ACAP) on s'incorporen familiars d'altres casos no resolts, o tancats en fals, que tenen com a protagonistes els cossos policials. I és aleshores quan aconsegueixen l'any 2014 convocar una gran manifestació que després de l'èxit de difusió aconseguit serà contestada amb amenaces de mort contra membres de l'ACAP, contra el pare de Pedro i trucades intempestives de matinada i desafiantes, a les famílies. La trajectòria del policia acusat ha estat tractada ocasionalment als mitjans. Sembla que havia estat un dels escortes de la casa reial durant les Olimpíades, tenia fama de conflictiu, havia estat traslladat de funcions internament en diverses ocasions i la mateixa nit dels fets havia protagonitzat una trifulga amb un guarda de seguretat al barri del Gornal.

Després de la seva detenció va estar suspès de sou i ocupació durant tres mesos i quan va tornar va demanar la baixa voluntària per motius psicològics. La incontenible pudor de socarrim no s'acaba aquí. El programa Al filo de la ley que dirigia el documentalista Pedro Costa i que es dedicava a temes controvertits, va tractar el tema extensament l'any 1993 però després d'un passí privat a la Verneda davant d'un munt de veïns del jove, Antena 3 va decidir suspendre l'emissió.

El cas de l'assassinat de Pedro és impossible que hagi passat desapercebut per una immensa part de la ciutadania. Durant molts anys, en les proximitats de la data d'aniversari molts carrers de l'Hospitalet apareixien amb pintades recordant l'efemèride. Un d'aquests crims sense culpable que la societat s'empassa regularment. N'hi ha hagut d'altres que han creat una crosta d'impunitat sobre la consciència de la ciutadania. Més enllà dels tradicionals, la gent que s'ha aplegat any rere any a les concentracions de repulsa o a posar flors en el punt exacte de l'agressió que va patir Pedro, no s'ha pogut reobrir el cas, sobretot perquè els poders públics i especialment aquells que haurien d'estar més a prop de la gent normal, els ajuntaments, mai s'hi havien implicat. No ho van fer els

consistoris municipals de Barcelona que van presidir els socialistes Maragall, Clos i Hereu, ni el del convergent Trias. No ho van fer tampoc els ajuntaments que presidien els socialistes Pujana, Corbacho y Marín a l'Hospitalet, fins ara. Ho acaba de fer el consistori que presideix Ada Colau, sobretot perquè Jaume Asens, el regidor de Drets de Ciutadania i tercer tinent d'alcalde ha estat un destacat advocat i activista contra altres casos tèrbols que impliquen els cossos policials de tota condició —i només cal recordar el cas 4F que no fa pas gaire es va posar novament d'actualitat amb el documental Ciutat Morta.

A punt d'arxivar-se el cas

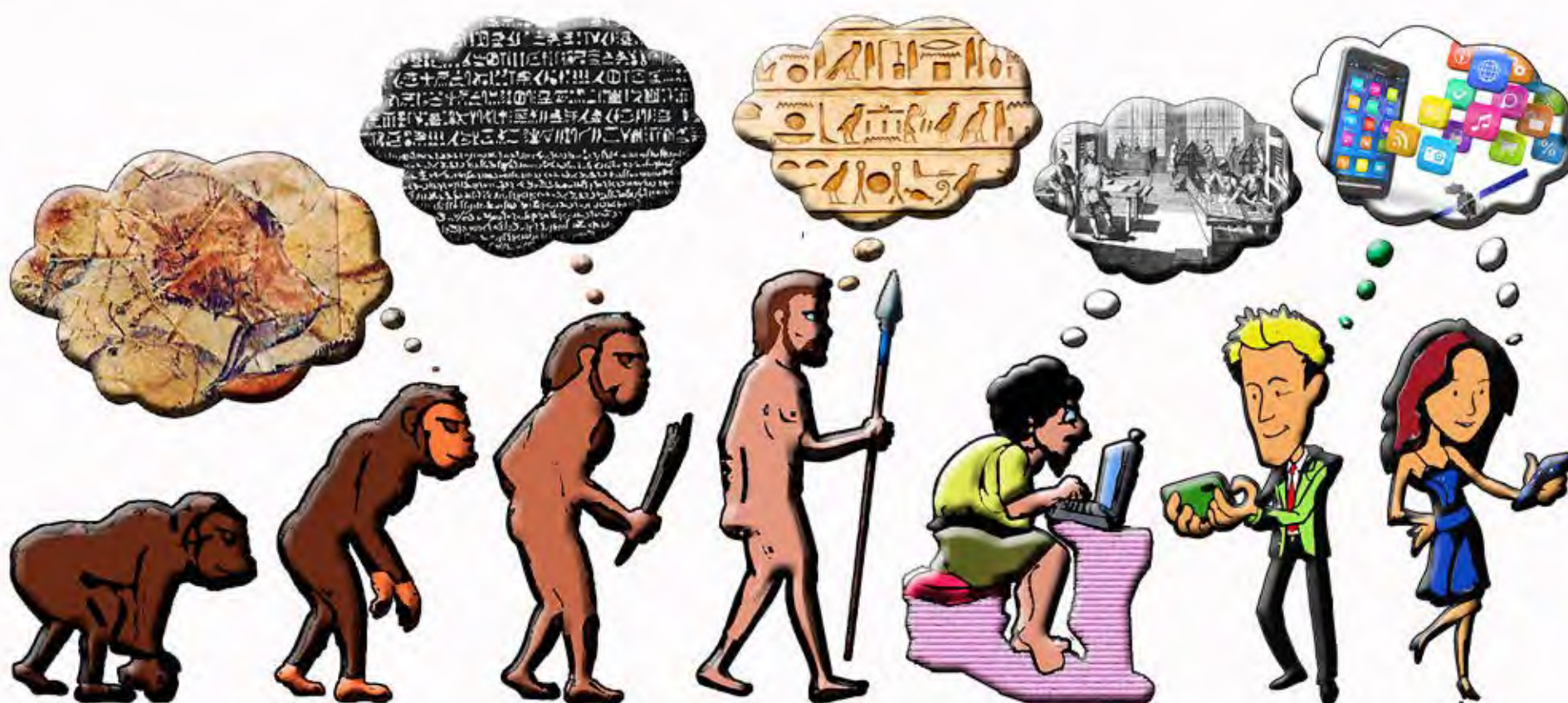
En la mateixa notícia que s'explicava el suport recent de l'Ajuntament de Barcelona, es donava compte del suport del consistori hospitalenc. I tot això és ja un gran avenç, 24 anys després de la gran impunitat. Però la gran impunitat corre perill de convertir-se en la impunitat irreversible, perquè el cas pot quedar definitivament arxivat 20 anys després de la darrera investigació

que es va fer, com hem dit, l'any 1997. Si abans que acabi el 2017 no hi ha una reobertura del cas, la ignomínia ens arribarà a les celles i l'assassí de Pedro Álvarez que viu sense pagar el seu crim inútil, conseqüència probablement de la supèrbia i de l'abús d'autoritat, serà intocable pel que respecte a la seva criminal acció de fa 24 anys. És evident que la mort de Pedro mai ha pesat sobre la seva consciència, perquè ha de ser un home sense consciència. Una peça incorporaria que alguns han deixat oblidada en els fonaments de la seva miserable existència. No solament afecten l'assassí. També a la dona còmplice que va intentar que el seu acompanyant no provoqués la barbaritat que va provocar, però que un cop comés el crim es va fer fonedissa per sempre més.

Des del carrer els pares, els amics, la gent solidària amb el cas, porta 24 anys fent tot el que estava en les seves mans. Només la pressió de les institucions, dels partits polítics, dels mitjans de comunicació, dels col·legis professionals, de la societat civil organitzada, pot reobrir el cas i fer pagar el criminal, que encara no ha estat rehabilitat, perquè encara calla. Vint-i-quatre anys després, l'assassinat de Pedro ja no és només l'assassinat de Pedro: és un crim contra la gent normal cansada de l'oblit i la despreocupació d'aquells a qui hem atorgat el dret i l'obligació de fer justícia. ■■■

Tu empresa, tus productos y servicios tienen un relato

Te ayudamos a explicarlo para que todo el mundo te conozca

Evolucionamos contando historias

Somos especialistas en contenidos para medios de comunicación on/offline

CONTENT FACTORY

WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM

Enjoynalism!

✉ coordinacion@bcncontentfactory.com

☎ 670.794.703

Fernando Martín

OFICIAL DE NOTARÍA E INGENIERO TÉCNICO

El incierto futuro del sistema de pensiones públicas

El debate sobre el futuro del sistema de las pensiones públicas no ha ofrecido en los últimos años nuevas propuestas para garantizar uno de los pilares fundamentales del estado de bienestar. Se estima que el porcentaje de las pensiones públicas en España supera el diez por ciento del PIB, y comprende principalmente las de jubilación, aunque alrededor del dos por ciento corresponde a las de viudedad.

El recurso sistemático al Fondo de Reserva de la Seguridad Social en los dos últimos años simboliza el estado crítico del sistema. De seguir esta tendencia, el déficit de la conocida como "hucha de las pensiones" podría aproximarse a los 20.000 millones de euros en 2017.

Así, las políticas llevadas a cabo para salir de la crisis han incrementado los problemas de financiación del sistema de pensiones. Por una parte, se intentaba reducir la pensión media otorgada por el sistema conforme aumentaba el ratio entre pensionistas y cotizantes.

Por otra, se estimulaba la capacidad individual de ahorro de los pensionistas, a quienes se incitaba a complementar una reducida pensión pública mediante fondos privados de pensiones. En definitiva, el problema del sistema público de pensiones radica en los ingresos del mismo. Además del factor demográfico determinado por el acuciante envejecimiento de la población, el factor esencial se centra en un mercado de trabajo, que al margen de la supuesta recuperación económica, no permite generar ingresos adicionales para el sistema de la Seguridad Social.

A pesar de haber incrementado la tasa de empleo, éste es mayoritariamente de baja cualificación y con niveles salariales inferiores a los existentes con anterioridad al inicio de la crisis.

Asimismo, en el sector industrial el trabajo manual y repetitivo ha registrado un considerable descenso mediante la inclusión de la economía del conocimiento. Por ello, el equilibrio entre oferta y demanda de trabajo se ha materializado a través de empleos de más baja calidad y peores salarios, llevando a una situación de auténtica precariedad laboral. De lo anterior se concluye la necesidad de más y mejores salarios como medio para mejorar la financiación de las pensiones.

Los expertos consideran que un incremento próximo al cuatro por ciento en el Salario Mínimo Interprofesional durante los próximos cinco años permitiría aportar ingresos adicionales de alrededor de 1.000 millones de euros al año. Se trata de adoptar medidas que no impliquen elevar cotizaciones o establecer nuevas figuras tributarias complementarias.

En ese sentido, se estudia la financiación del sistema de pensiones a través de los Presupuestos Generales del Estado. Otras medidas pasan por suprimir los topes máximos de cotización, lo que permitiría aumentar los ingresos a corto plazo. Por otra parte, desde que la reforma de 2013 desligó la subida de las pensiones a la evolución del IPC, estas prestaciones solo se han revalorizado durante los siguientes años el mínimo establecido por la ley.

Esto se ha justificado aludiendo a la situación de déficit

del sistema de la Seguridad Social, a pesar de haber crecido la economía desde 2014, con la consiguiente pérdida de poder adquisitivo para los pensionistas.

Urge por tanto la convocatoria de un renovado Pacto de Toledo, que aborde con eficacia y rapidez estas cuestiones a través de la búsqueda de nuevas fuentes de ingresos para un Fondo de Reserva que agoniza ante la situación de incertidumbre actual. ///

EL DÉFICIT DE LA 'HUCHA DE LAS PENSIONES' PODRÍA SER DE 20.000 MILLONES DE EUROS EN 2017

LIDERS EN SUPORTS PUBLICITARIS D'EXTERIOR

93 689 27 64
publicidadexterior.cat

Exclusiva de Publicidad Exterior

la publicitat que roda

Exclusiva de publicitat als autobusos urbans i interurbans de la companyia Soler i Sauret.

Comuniquen el Baix Llobregat amb Barcelona registrant el major nombre de viatgers en els municipis de més densitat de població de Catalunya.

COMUNICACIÓ MASIVA QUE ARRIBA A PEATONS, CONDUCTORS I 30.000 USUARIS DIARIS.

SOLER I SAURET, SA

Trobarem temps dins del temps.

Uneix-te a la Reforma Horària i descobreix la vida que t'espera.

Per què no afegim temps a la nostra vida? Si canviem alguns hàbits horaris aconseguirem guanyar temps per a la salut, el lleure i la cultura. O per al que vulguem. Ja és hora que tornem a gaudir del nostre temps amb llibertat.